



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>



3 3433 08231197 2



375492

W. L. ...

Wörterbuch

der

deutschen und romanischen Sprache

von

Sab. Pop. Barciannu,

1871, gr.-oz. Pfarre in Mehinari, Konsistorialrath etc.

Zwei Theile.

Hermannstadt.

Typographische Anstalt, Vereinsgesellschaft.

1888.

DICTIONAR

germán-român și român-germán

de

Sab. Pop. Barciannu,

1871, paroch gr. oz. în Rășinari, asesor consistorial etc.

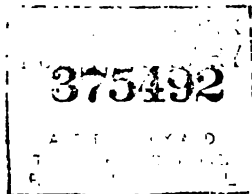
În două părți.

SIBIU.

Institut tipografic, înlocuiește pe anul.

1888.

Digitized by Google



Alle Rechte vorbehalten.

Wörterbuch

der

deutschen und romanischen Sprache

von

Sab. Pop. Barcianu,

weil. gr.-or. Pfarrer in Refinari, Konsistorialrath u.

Durchgesehen und vervollständigt

von

Dr. D. F. Barcianu.

Zwei Theile.



Hermannstadt.

Typographische Anstalt, Aktiengesellschaft.

1888.

DICTIONAR

germân-român și român-germân

de

Sab. Pop. Barcianu,
od in. paroch gr.-or. in Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și complectat

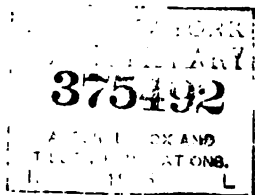
de

Dr. D. P. Barcianu.

În două părți.



SIBIIU,
Institut tipografic, societate pe acții.
1888.



Toate drepturile rezervate.

Vorwort.

Von verschiedenen Seiten aufgefordert, in neuer Ausgabe das von meinem nun verstorbenen Vater ausgearbeitete und in seinem romanisch-deutschen Theil, im Jahre 1868, im Druck herausgegebene Wörterbuch, erscheinen zu lassen, habe ich diese Arbeit unternommen auf Grund der von ihm herstammenden Aufzeichnungen und Zusätze zum romanisch-deutschen Theil und auf Grund des von ihm fast vollständig zusammengestellten deutsch-romanischen Theiles.

Da aber seit Erscheinen des ersten Theiles ein bedeutender Schritt nach vorwärts in der Richtung einer Umfizierung der romanischen Rechtschreibung gemacht worden ist, war es vor Allem nothwendig den romanischen Text umzuschreiben nach gemäßigten phonetischen Grundsätzen; dann drängte sich wohl von selbst auf die Ergänzung des Textes durch neue oder wieder eingeführte Wörter und durch neue Phrasen und Wendungen, die sich bei den bessern Schriftstellern der romanischen Literatur vorfinden, welche in letzterer Zeit einen erfreulichen Umschwung genommen hat.

Die Ergänzungen erheben nicht den Anspruch auf Vollständigkeit; immerhin werden sie aber zeigen, daß Herausgeber redlich bestrebt war den Anforderungen zu genügen, welche an ein Wörterbuch gestellt werden, das — in der Abmessung des vorliegenden — bei handlichem Format, doch Alles enthalten soll, was für die Einführung in das Verständniß beider Sprachen, der deutschen und romanischen, und ihrer Literatur, Ergebnisse nothwendig ist.

Was die technische Ausführung betrifft, erkennen wir mit Vergnügen an, daß die Typographische Anstalt durch schönen Druck und geschmackvolle Ausstattung des Wörterbuchs, einen neuen Beweis geliefert hat für den Ernst seiner Bestrebungen zur Ausbildung der typographischen Kunst und Unterstützung literarischer Erzeugnisse bei den Rumänen beizutragen.

Dr. D. F. Marcianu

Precuvântare.

Îndemnat din mai multe părți a scoate în o nouă edițiune Vocabularul elaborat și tipărit în partea sa română-germână, la anul 1868, de repositul meu tată, am întreprins această lucrare pe basa însemnărilor și adausurilor, făcute de dânsul la partea română-germână și pe baza manuscriptului, aproape întreg compus pentru partea germână-română.

Deoarece înse delă tipărirea părții prime încoaci s'a făcut un însemnat pas înainte cătră unificarea ortografiei în toate părțile locuite de Români, s'a ivit mai ântâiu necesitatea de a transcrie textul român după ortografia fonetică moderată; iar pe de altă parte făcând în același timp și producțiunea literară un îmbucurător progres, s'a impus delă sine complectarea textului prin cuvinte noue sau reîntroduse, și prin frase și întorsături folosite la scriitorii mai buni.

Aceste adausuri nu au pretențiunea a fi ajuns la toată perfecțiunea, dar' vor dovedi totuși, că am fost condus de sincera stăruință a corespunde cerințelor ce

se pot face unui dicționar, care, în dimensiunile celui present, pe lângă format lesne de manuat, să cuprinică materialul trebuincios celui ce voiesce să se orinteze mai cu înlesnire în înțelegerea amânduror limbi: germană și română și a productelor lor literare.

În ceea ce privesce esecutarea tehnică recunoascem cu plăcere că Institutul tipografic, prin tipariul frumos și întocmirea cu gust a acestui dicționar, a dat de nou dovadă despre intersul ce l are pentru înaintarea artei tipografice și a producțiunei literare la Români.

Dr. D. P. Barcianu.

Zeichen und Abkürzungen. Semne și prescurtări.

1. Zeichen. Semne.

; bezeichnet die verschiedenen Bedeutungen eines Wortes, oder eine neue Gedankenrichtung.

— bezeichnet:

- a) das am Anfang eines Artikels stehende Wort;
- b) bei Hauptwörtern, Eigenschaftswörtern, Fürwörtern und Zeitwörtern, die Wurzel des Wortes;
- c) vertritt es das Anfangswort oder das Wort in der vorausgehenden Bezeichnung.

() enthält:

- a) wichtigere Erklärungen, syntaktischer Natur;
- b) Erklärungen zur Vervollständigung des Sinnes der Wörter;
- c) eine andere Form des selben Wortes.

= gleich.

; arată diferitele însemnări ale unui cuvânt, sau însemnări de înțeles schimbat.

— însemnează:

- a) cuvântul din frunte;
- b) la substantive, adjective pronume și verbe, rădăcina;
- c) înlocuiesc cuvântul în însemnarea din frunte sau premergătoare.

() cuprinde:

- a) explicații trebuincioase sintactice;
- b) explicații pentru completarea înțelesului unui cuvânt;
- c) cuvântul în formă schimbată;

= asemenea.

2. Abfürzungen.
Prescurtări.

	bedeutet	Inseamnă :	Eigenſchaftswort,	adjectiv.
<i>adj.</i>			Umſtandswort,	adverbiu.
<i>adv.</i>	"	"	anatomifch,	anatomic.
<i>anat.</i>	"	"	Gefchlechtswort,	articul.
<i>art.</i>	"	"	botaniſch,	botanic.
<i>bot.</i>	"	"	chemiſch,	chemic.
<i>chem.</i>	"	"	Bindewort,	conjunctiune.
<i>conj.</i>	"	"	pharmazeutiſch,	farmaceutic.
<i>farm.</i>	"	"	phyſikalifch,	ſiſical.
<i>ſis.</i>	"	"	geologiſch,	geologic.
<i>geol.</i>	"	"	geographiſch,	geografic.
<i>geogr.</i>	"	"	Ausrufungswort,	interjectiune.
<i>interj.</i>	"	"	unabwandelbar,	nedeclin bil.
<i>nedecl.</i>	"	"	unbeſtimmt,	nedefinit.
<i>nedef.</i>	"	"	Zahlwort,	numéral.
<i>numér.</i>	"	"	Partikel,	particulă.
<i>part.</i>	"	"	Mehrzahl,	plural.
<i>pl.</i>	"	"	Fürwort,	pronume.
<i>pron.</i>	"	"	weibliches Hauptwort,	ſubſtantiv feminin,
<i>s. f.</i>	"	"	männliches "	ſubſtantiv masculin.
<i>s. m.</i>	"	"	fächliches "	ſubſtantiv neutru.
<i>s. n.</i>	"	"	Suffige,	ſuficſă.
<i>ſuf.</i>	"	"	Titulatur,	titulatură.
<i>tit.</i>	"	"	thätiges Zeitwort,	verb activ.
<i>v. a.</i>	"	"	Hilfszeitwort,	verb ausiliar.
<i>v. aus.</i>	"	"	intranſitives Zeitwort,	verb netranſitiv.
<i>v. n.</i>	"	"	unperſönliches "	verb nepersonal.
<i>v. nepers.</i>	"	"	rückbezügliſches "	verb reflexiv.
<i>v. r.</i>	"	"		
<i>v. a.</i>	} <i>ir.</i>	"	unregelmäßiges "	verb iregular.
<i>v. n.</i>				
<i>v. r.</i>	"	"		
<i>vedi :</i>	"	"	ſiehe,	vedi.
<i>zool.</i>	"	"	zoologiſch,	zoologic.

Einige Bemerkungen die Aussprache, Rechtschreibung und Betonung des Rumänischen betreffend.

Da jetzt allgemein für die Schreibung des Rumänischen das lateinische Alphabet im Gebrauche ist, im Rumänischen aber einige Laute vorkommen, für die im lateinischen Alphabet keine Zeichen sich vorfinden, so hat man für diese Laute, die eine gewisse Verwandtschaft mit einem der einfachen Laute des Lateinischen haben, das betreffende Zeichen aus diesem entnommen, jedoch mit Beifügung gewisser Zeichen, bei Vokalen oberhalb, bei Consonanten unterhalb derselben.

Solcher Laute sind:

A) Unter den Vokalen:

1) Ein dumpfes e, wie es etwa in der Endsyllbe des Wortes „lesen“ vorkommt. Für die Bezeichnung dieses Lautes wird entweder ä oder ê gebraucht.

Die Bezeichnung durch ä wird angewendet:

a) am Ende der Haupt- und Eigenschaftswörter weiblichen Geschlechts in der Einzahl, z. B. apă, Wasser; masă, Tisch; bună, die gute; albă, die weiße; und bei den Hauptwörtern männlichen Geschlechts die auf diesen Laut ausgehen, wie: colegă, Kollege; călăuză, Führer; popă, Pfarrer; papă, Papst; slugă, Diener.

b) in den Abwandlungen der Zeitwörter der ersten Abwandlungsart (mit dem Infinitiv auf a (are)), z. B. el lucră, er arbeitet; noi lucrăm, wir arbeiten.

In der 8-ten Person der Einzahl des Perfektum historicum, wird dieser Laut, da die Endsyllbe auch betont ist, zum Unterschiede von der Einzahl der Gegenwart, durch à bezeichnet, also: el lucră, er arbeitete.

c) Am Anfang oder in der Mitte des Wortes, wenn es als Umwandlung des reinen Lautes des a sich ergibt, z. B. hotăresc, ich beschließe (von hotar, Grenze); pătrar, Viertel (von pătru, vier); împăiez, ich stopfe aus (von paiu, Stroh); arător, pflügend (von a ara, pflügen); ouător, eierlegend (von a oua, Eier legen).

d) in allen den Fällen, wo es gehört wird, aber nicht durch ă bezeichnet werden kann.

Die Bezeichnung durch ă wird angewendet:

a) am Anfang und in der Mitte des Wortes, wenn der dumpfe Laut sich als Umwandlung eines reinen e ergibt, z. B. răcit, abgekühlt, răcire, Abkühlung, răcoare, Kühle (von rece, kühl); însetat, durstig (von sete, Durst); număr, Zahl (weil numeri, Zahlen den reinen Laut enthält); sêlbătăciune, Wild (von sêlbă Wald, sêlbatec, wild); cumpăr, ich kaufe (weil cumpəri du kaufst, să cumpere, er kaufe);

b) in den Wörtern ră, rês, rês, z. B. rămân, ich bleibe; răpus, zu Grunde gerichtet; răstorn, ich stürze um; rêsbur, ich räche; răgluesc, ich beschneide.

c) in den Wörtern păcat, păduche, pătrund, dărâm, frământ, măduvă, rășină, vâsc und in den von diesen abgeleiteten; dann in păcurar, Schafhirt und den abgeleiteten, zum Unterschied von păcurar, Lohrverkäufer (von păcură, Lohr).

2) Ein dumpfer Laut, der im Deutschen nicht vorkommt, etwa zwischen ä und i liegt und aus der Kehle gesprochen wird. Eine annähernde Vorstellung dieses Lautes mag man erhalten wenn man versucht eine Consonantenverbindung wie z. B. srb, auszusprechen, dabei aber von den reinen Lauten s, r, b, absieht und nur den dumpfen Laut beachtet der zwischen s und r hörbar wird.

Seine Schreibung bietet die meisten Schwierigkeiten, weil für ihn 4 Zeichen, nämlich ä, ê, î, û im Gebrauche sind.

Die Bezeichnung durch â wird angewendet:

a) wenn das diesen dumpfen Laut enthaltende Wort eine Umwandlung eines Wortes ist, in welchem der reine Laut des a vorkommt, z. B. cârnat, Wurst (von carne, Fleisch); lăudând, indem er lobt (von a lăuda, loben). Nach letzterer Analogie werden alle gerundbalden Formen der Zeitwörter der ersten Abwandlungsart (der auf a, are) gebildet.

b) im Anfang und in der Mitte jener Grundwörter, in welchen auf den dumpfen Laut ein n oder m, oder eine Verbindung zweier Consonanten folgt, z. B. mānā, Hand; mānc, ich esse; cānt, ich singe; pāne, Brot; cārn, stumpfnasig; pāclā, Schwüle; fārfa, Schmetterling; cārcel, Bede.

Die Bezeichnung durch ê wird angewendet:

a) wenn im Grundwort der reine Laut des e enthalten ist, z. B. cosēnd, indem er nähert (von a coase, nähren); stērpiturā, Zwerggestalt (von stērp, unfruchtbar). Hierher gehören die gerundibalen Formen der Zeitwörter der zweiten und dritten Abwandlungsart, welche im Infinitiv auf è, ère, und e, ere (è, lang; e, kurz) endigen, also: umplēnd, anfüllend (von a umplē,); trecēnd, vorübergehend (v. a trece.)

b) in der Endung ent, der Hauptwörter: pāmēnt, Erde; jurāmēnt, Schwur; und in den Wörtern: sēn, Feu, vēnt, Wind, vēnd, ich verkaufe, vēnā, Ader, vēnez, ich jage, und in den davon abgeleiteten.

Die Bezeichnung durch î wird angewendet:

a) in den Wörtern, welche von solchen abgeleitet sind, die den reinen i-Laut haben; hierher gehören besonders die gerundibalen Formen einiger Zeitwörter der vierten Abwandlungsart (mit dem Infinitiv auf î, ire), z. B. amorînd, erstarrend (von a amorî).

b) in den Wörtern die vor dem dumpfen Laut ein r, s, t, str haben, z. B., rta, Fluß; ripā, Ufer; rizā, Fesen; ris, Lachen; a rido, lachen; a tñē, halten; tñtā, Ziel; a stringe, drücken, sammeln.

c) in den Vor sylben in, im, und in dem Vorwort in; z. B. inainte, voraus; incep, ich fange an; impedec, ich verhindere.

Die Bezeichnung durch û, wird nur in einigen Wörtern, wie güt, rāndunea, und in den davon abgeleiteten angewendet. Jedoch wird statt des û, meist â gebraucht.

Für viele Wörter, namentlich Wurzelwörter und meist fremden Ursprungs, in welchen die genannten dumpfen Laute vorkommen, ist eine endgültige Schreibart noch nicht festgestellt, daher findet man sie bei verschiedenen Autoren auch verschieden geschrieben, z. B. sîrşit, sîersit, sfârşit und sfârşit, Ende; hāmānd und hāmēnd, hungrig; âvârşit, sāvârşit, sēvârşit, beendet, so daß ein mit â, ê, â, ê, î geschriebenes Wort, wenn es unter den betreffenden Zeichen im Wörterbuche nicht gefunden wird, bei den andern Zeichen, mit denen der dumpfe Laut bezeichnet wird, gesucht werden muß.

3) Der Sotal ê im Auslaut bezeichnet ein betontes e, das in der Aussprache dem deutschen ä sich nähert, z. B. a vedê, sehen; a îdê, fallen.

4) Der Vokal *i* am Ende der Wörter im Auslaut wird immer kurz ausgesprochen, ebenso in der Mitte einiger Wörter, wo es dazu dient den *e* Laut zu erweichen (siehe unten bei *e*), z. B. *pomi* (*i* kurz), Bäume; *cărcimă*, (*ci* kurz), Wirthshaus.

Hat *i* im Auslaut den vollen Ton und ist es auch noch betont, so wird er durch *i* gbezeichnet. z. B. *a veni*, kommen; *el veni*, er kam.

5) Der Vokal *u* im Auslaut, nach einem Vokal wird kurz ausgesprochen, z. B. *ou*, Ei; *bou*, Ochse; im Auslaut nach *er*, *gr*, *tr*, *fl* aber, hat es den vollen Laut, z. B. *afiu*, ich finde; *nostru*, unser; *agru*, Acker; *acru*, sauer. Ist er im Auslaut und zugleich betont, wie in der 3-ten Person der Einzahl in dem historischen Perfektum einiger Zeitwörter der 3-ten Abwandlungsart und des Hilfszeitwortes *a ave*, haben, dann wird er durch *u* bezeichnet, z. B. *crescu*, er wuchs (von *a cresce*, wachsen); *avu*, er hatte.

B) Unter den Consonanten:

1) Das *c*. Vor *e* und *i* (*ce*, *ci*), wird es wie *tſche*, *tſchi* ausgesprochen, z. B. *a cere* (*a tſchere*) verlangen; *cină* (*tſchină*), Abendessen.

Vor *a*, *o*, *u*, *ă*, *ê*, *i*, vor Consonanten und im Auslaute am Ende des Wortes, hat es den Laut des *k*. z. B. *car* (*kar*), Wagen; *corn* (*horn*), Horn; *cuc* (*kuf*), der Kufel; *cărn* (*kărn*), stumpfnasig; *crescând* (*trefkând*), wachsend.

Kommt in einem Wort der „*k*“ Laut vor *e* und *i*, so wird er durch *ch* bezeichnet und immer weich, etwa wie „*kj*“ ausgesprochen, z. B. *chin* (*kjin*), Qual; *chel* (*kjel*), fahl.

Vor *a*, *o*, *u*, wird der weiche „*kj*“ Laut durch *chi* bezeichnet, z. B. *chiar* (*kjar*), gerade; *chior* (*kjor*), schielend.

Kommt der „*tſch*“ Laut vor *a*, *o*, *u* zu stehen, wird er durch Einschlebung eines *e* oder *i* zwischen *c* und dem Vokal bezeichnet, z. B. *ciaun* (*tſchaun*), Kessel; *cioc* (*tſchof*), Schnabel; *ciur* (*tſchur*), Reuter; *ceară* (*tſheară*), Wachs; *ceată* (*tſheată*), Haufen, weil *ceros*, wachsig, und *cete*, Haufen (Mehrzahl) den reinen Vokal *e* andeuten.

2) Das *g*, hat vor *e*, *i*, den weichen Laut „*dsche*, *dschi*“; vor *a*, *o*, *u*, *ă*, *ê*, *i*, vor Consonanten und am Ende im Auslaut, den Laut des deutschen *G* in gut, (nicht „*j*“). Was über die andern Verbindungen bei *c* gesagt wurde, gilt auch für *g*, welches in *gh*, *ghi*, immer einen weicheren Ton, etwa „*gi*“ hat.

3) Das *q* wird angewendet um den weichen Laut des *f*, wie er im Worte „lesen“ enthalten ist, zu bezeichnen. Gewöhnlich aus *d*

entstanden, wird es mit *d* bezeichnet in allen Fällen wo das Wurzelwort das reine *d* hat, z. B. *verdi*, *verduiu*, *inverdit*, grünlich, die grünen, ergrünt, weil alle aus *verde* grün, abgeleitet sind; weiter wird es angewendet in den Wörtern: *qioă*, Tag; *qiar*, Zeitungsbblatt; *qic*, ich sage; *qece*, zehn; *qeu*, Gott und in den davon abgeleiteten.

Im Anfang der Wörter fremden Ursprungs, und in der Endung der Gegenwart einiger Zeitwörter der ersten Abwandlungsart wird der weiche *s* Laut durch *z* bezeichnet, z. B. *zamă*, Brüste; *zămos*, saftig; *zurhă*, Aufruhr; *lucrez*, ich arbeite; *impenez*, ich spide.

Vor der Endung *ie*, *iune*, einiger abgeleiteter Hauptwörter wird der weiche *ſ* Laut durch *s* bezeichnet, z. B. *ocasio* (*ofasie*), *ocasiune*, Gelegenheit; *ilusiuune* (*ifustune*), Illusion; *colisiune*, Widerstreit.

4) *ş* wird angewendet um den Laut „sch“ zu bezeichnen, der immer scharf ausgesprochen wird, z. B. *şir* (schir), Reihe; *ştirb* (schtirb), zahnstüchtig; *aşcor* (aſſchor), Näbelschen.

In jenen Wörtern jedoch, welche von solchen abgeleitet oder umgewandelt sind, in denen die Consonant-Verbindung *sc* vorkommt, ebenso wie in dem Worte *sciu* und den davon abgeleiteten, wird *sc* vor *e* und *i* (nicht aber vor *ë* und *è*) wie „scht“ ausgesprochen und durch *se* bezeichnet, z. B. *vestesc* (westesch), ich benachrichtige; *vestesci*, *vestesce* (westeschti, westeschte), du benachrichtigst, er benachrichtigt; *cunosc* (tunofſt), ich kenne; *cunosci*, *cunoasce* (tunofſhti, tunoafſhte), du kennst, er kennt; *cunoscință* (tunofſhtință), Kenntniß, (aber: *cunoscător*, *tunofſtător*, Kenner); *sciu*, *scii*, *scie*, *scim*, *sciti*, *sciu*, (ſhtiu, ſhtii, ſhtie, ſhtim, ſhtizi, ſhtiu), ich weiß, du weißt, er weiß z.; *sciință* (ſhtiință) Wissenschaft; *sciutor* (ſhtiuitor), Wiſſer, wiſſend; *scire* (ſhtire), Nachricht; ebenso: *pesce*, *pesci* (peſchte, peſchti), Fiſch, Fiſche, weil a *pescu* (peſtui), fiſchen, *pescar* (peſtar), Fiſcher, den *sc* Laut geben.

5) *ț* dient zur Bezeichnung des Lautes „d“, mag dieſer urſprünglich oder aus *t* entſtanden ſein, z. B. *țol* (*zol*), Wolldecke; *țigară*, (*igară*), Zigarre; *preț* (*preſ*), Preis; *scurt* (*ſturt*), kurz; *scurți* (*ſturți*), die kurzen; *ascuți*, *ascuțim*, *ascuțiți* (*aſtuzi*, *aſtuzim* zc.) du ſchärſt, wir ſchärſen z., weil *el ascute*, er ſchärft, den Laut *t* andeutet.

6) Das *j* bezeichnet im Romäniſchen immer einen weichen „sch“ Laut, wie er im Franzöſiſchen „journal“ vorkommt, z. B. *jar*, glühende Kohlen; *straje*, Wache; *strajnic*, wachſam, ſichtig.

7) Das *s* hat im Romäniſchen immer den ſcharfen Laut, wie er im deutſchen Wort „Straſſe“ vorkommt, z. B. *casa* (*faſa*), das Haus; *gustă* (*guſtă*), er koſtet; nur in den Neologiſmen *casarmă*, Kaſerne; *musică*, Muſik und den hievon abgeleiteten, dann in den oben bei *d*

erwähnten durch *ie* oder *iune* abgeleiteten Hauptwörtern, wird das *s* weich ausgesprochen, wie das *q* (*z*). Es werden daher erstere auch: *cazarmă*, *muzică*, *muzicant* etc. geschrieben.

8) Das *v* wird im Romänischen immer wie „w“, nie wie „f“, ausgesprochen, z. B. *vine* (wine), er kommt; *Abern*; *var* (war), *Kalk*; *vreau*, (wreau), ich will.

9) Ueber das *z*, siehe oben bei *q*.

Die übrigen Zeichen des Alphabets dienen zur Bezeichnung der nämlichen Laute wie im Deutschen, wobei noch zu beachten ist, daß *b*, *g* und *d* immer den weichen, *p*, *c*, *t* immer den harten Laut haben, und nicht mit einander verwechselt werden dürfen, wie es oft eine provinziale Aussprache im Deutschen thut.

Für die Betonung der Wörter im Romänischen mögen im Allgemeinen folgende Anhaltspunkte dienen:

1) Der Ton liegt immer auf jener Sylbe die einen von Natur oder durch Stellung langen Vokallaut enthält.

Als von Natur lang gelten: die eigentlichen Diphthonge, *ai*, *au*, *ei*, *ii*, *iu*, *iu*, *oi*, *ou*, (mit der Betonung auf den ersten Laut); die uneigentlichen Diphthonge, *ia*, *ie*, *io*, *iu*, *ea*, *oa*, (mit der Betonung auf den zweiten Laut); die Triphthonge, *aiu*, *eiu*, *iiu*, *oiu*, *uiu*, (mit der Betonung auf den ersten Laut); die Vokale, *a* (*ä*, *i*), *è* (*ea*).

Als durch die Stellung lang gelten die einfachen und umgewandelten Vokale, wenn auf dieselben zwei Consonanten folgen. Jedoch können, in Folge grammatikalischer Einflüsse auch die einfachen Vokale *a*, *o*, *u*, *i*, *e* lang werden, z. B. durch Auslassungen gewisser Laute oder durch Zusammenziehung mehrerer Laute in einem, (siehe unten B) a) und c) und zwar haben die ersteren 3, was die Werthigkeit der Länge betrifft, vor *e*, *i*, *ä* (*è*) den Vorzug.

2) Der Ton rückt über die drittletzte Sylbe nicht weiter gegen den Anfang des Wortes, z. B. *făcere*, *prefăcere*, *binefăcere*.*)

Abweichungen von dieser Regel sind nur scheinbar, hervorgerufen durch Anfügung von nicht betonten Partikeln, z. B. *disu-i-am*, habe ich ihm gesagt; *ăspe-ți-lor*, den Gästen.

3) Hat das Wort keine langen Sylben, wird der Ton auf die vom Ende entfernteste (vor- oder vorvorletzte) Sylbe gesetzt, z. B. *ămed*,

*) Das scharfe Tonzeichen (´) ist hier, und in den folgenden Beispielen nur zur Bezeichnung der betonten Sylben angewendet, und wird sonst zu diesem Zwecke nicht gebraucht.

sencht; sünct, Laut, Geräusch; prégetă, er bedenkt sich, zaubert; apără, er vertheidigt.

Im Besondern sei noch folgendes bemerkt:

A) Die Wörter mit eigentlichen Diphthongen oder Triphthongen haben den Ton auf den ersten Vokallaut, z. B. bóu, Ochse; táur, Stier; scáun, Stuhl; ríu, Fluß; bói, Ochsen; vóiu, ich will; vóie, Wille; scáiu, Distel; die mit uneigentlichen Diphthongen haben den Ton auf den zweiten Vokallaut, z. B. chiár, gerade, auch; chiór, einäugig; feciór, Bursche.

Dieser Ton wird beibehalten wenn auch das Wort durch Abänderung mehrsyllbig werden sollte; z. B. ríu-ri-lor, den Flüssen; bói-lor, den Ochsen; feciór-u-lui, dem Burschen. — In abgeleiteten Wörtern geht jedoch der Ton auf die Ableitungssylbe über: fecio-rîe, Jungfrauenchaft, feciór-esc, jungfräulich; chiór-esc, ich schiele (siehe auch weiter unten).

B) Den Ton auf der letzten Sylbe haben zwei- oder mehrsyllbige Wörter, außer den unter A) erwähnten Fällen,

a) wenn die Endsyllbe eines Wortes durch Auslassung einer andern letzten Sylbe entstanden ist, wie dies der Fall ist in der unbestimmten Art der 1. 2. und 4. Abwandlungsart der Zeitwörter z. B. statt láudáre, a láudá, loben; statt vedére, a vedè, sehen; statt auzîre, a auzî, hören.

b) wenn in allen vier Abwandlungsarten der Zeitwörter in den vierfachen Zeiten (Gegenwart, Halbvergangenheit, historisches Perfektum) der anzeigenden Art, in der Mehrzahl der Gegenwart der bedingenden Art mit Ausnahme der dritten Person, in der Befehlsweise, im Mittelwort, die Abwandlung durch einsyllbige Endungen bewerkstelligt wird; eine Ausnahme machen nur die Zeitwörter der dritten Abwandlungsart in der Mehrzahl der Gegenwart, welche den Ton nicht auf die Endung übertragen.

anzeigende Art:

Gegenwart.

Halbvergangenheit.

histor. Perf.

1 lucréz, ich arbeite.

lucrám, ich arbeitete.

lucrăi, ich arbeitete.

2 lucrézi, du arbeitest.

lucrăi, du arbeitetest.

lucrăși,

3)

lucră, er arbeitete.

lucră.

1 lucrăm, wir arbeiten.

lucrăm, wir arbeiteten.

2 lucrăși, ihr arbeitet.

lucrăși, ihr arbeitetet.

3)

lucrău, sie arbeiteten.

bedingende Art:

Gegenwart.

- 1) să lucréz, daß ich arbeite.
- 2) să lucrézi, daß du arbeitest.
- 3) }
- 1) să lucră'm, daß wir arbeiten.
- 2) să lucráți, daß ihr arbeitet.
- 3) }

Befehlsweise.

- 1) să lucră noi, laßt uns arbeiten.
- 2) să lucráți voi, arbeitet ihr.

Mittelwort.

lucrătór, arbeitend.

lucră'nd.

lucrát, gearbeitet.

Wo jedoch in der Gegenwart die erste Person der Einzahl keine Abwandlungsstufe hat, also das Wort als Wurzelwort erscheint, liegt der Ton auf diesem Grundwort und wird beibehalten, wenn auch das Wort in der 3. Person der Einzahl und der Mehrzahl zwei- oder mehrsyllbig wird, das übrige bleibt wie oben.

Anzeigende Art:

Gegenwart.

I.

- 1) eu cá'nt, ich singe.
- 2) tu cá'nți, du singst.
- 3) el cá'n-tă, er singt.

aber:

- 1) noi cántă'm, wir singen.
- 2) voi cántáți, ihr singet.
- 3) ei cá'ntă, sie singen.

III.

- 1) eu mérg, ich gehe.
- 2) tu mérgi,
- 3) el méрге.

aber:

- 1) noi mérgem,*)
- 2) voi méргеți,*)
- 3) ei méрге.

II.

- 1) eu véd, ich sehe.
- 2) tu véđi,
- 3) el véđe.

aber:

- 1) noi vedém,
- 2) voi vedéți,
- 3) ei véd.

IV.

- 1) eu aúđ, ich höre.
- 2) tu aúđi,
- 3) el aúđe.

aber:

- 1) noi aúđim,
- 2) voi aúđți,
- 3) ei aúđ.

*) Siehe oben unter B, b).

Bedingende Art:

1) eu să cănt,	eu să vėd,	eu să mérg,	eu să aúđ,
2) tu să cănți,	tu să véđi,	tu să mérgi,	tu să aúđi,
3) el să căn-te,	el să veáđ-ă,	el să meár-gă,	el să aúđ-ă,
1) noi să cănt-ă m,	noi să ved-ém,	noi să mérg-em,	noi să aúđ-ím,
2) voi să cănt-áți,	voi să ved-éți,	voi să mérg-eți,	voi să aúđ-íți,
3) ei să căn-te.	ei să veáđ-ă.	ei să meár-gă.	ei să aúđ-ă.

c) wenn zwei- oder mehrsyblige Haupt- und Eigenschaftswörter, die nicht aus andern abgeleitet sind, auf einer von Natur oder durch Stellung langen Sylbe, oder auf an, am, ar, as, at, aq, ac, et, oc, or, od, ic, it, endigen. Zu den ersten gehören z. B. die Hauptwörter, die auf ea oder a endigen, wenn diese Endungen durch Zusammenziehung aus aoa entstanden sind, z. B. vérgéá (vérgéáoă), Stábchen; víșéá (aus víșéáoă), Rußfaß; salhaná (aus salhanáoă), Schlachtbank; tablá (aus tabláoă), Tragbrett; pará (aus paráoă), Keller, (mit dem bestimmten Artikel; vérgéáoá, salhanáoá, paráoá, und in der Mehrzahl: vérgé-le, salhaná-le, pará-le); dann die Umstandswörter ablá, așá, und die mit Diphthongen in der Endsybe, wie: flăcă'u, Fische; pará'u, Bächlein; ciocóiu, etc.; zu den mit durch Stellung langen Sylben gehören z. B. ad'nc, tief; argint, Silber; porumb, Laube; tacá'm, (Eß)-besteck; zu den letzteren der Obengenannten gehören z. B. bătlán, Reiber; mocán, der Molane; amár, bitter; argát, Diener; bătlác, Stielart; vlăstár, Schöpsling; răgáz, Ruße; șoric, Schwarte; calcé, armer Tropf; omór, Todschlag; berechéť, große Menge, u. u.

Der Ton bleibt auf dieser Sylbe erhalten wenn auch das Wort durch Abwandlung mehrsyblig werden sollte, da die Abwandlungssylben der Hauptwörter unbetont sind, z. B. feciór, feciór-ului, dem Fische, feciór-i-lor, dem Fische; amár, amár-ului, amár-elor.

d) wenn das Wort ein von einem andern durch eine einfache (einsyblige) Endung abgeleitetes ist, z. B. bărbát (von barbă, Bart); artist, Künstler (von artă, Kunst); ametiť, schwindelig, (von a ameť, schwindelig werden); botós, unverschämt, zudringlich (von bot, Schnauze); politicós, fein, schlau, (von poltică); bătút, geschlagen (von a báte, schlagen); marin, Meer- (von mare, Meer); beutór, beťiv, Trinker, von a be, trinken); inverđesc, inverđit, grünen, ergrünt (von verde, grün); copilă, Kindlein (von copil, Kind); jurámé'nt, Schwur (von a jurá, schwören); scăđémé'nt, Verminderung (von a scăde, vermindern); fecioresc, jungfräulich (von feciór, Füngling); insútít, hundertfältig (von sută, hundert); pătrát, vierfach, pătrár, Viertel (von patru, vier) u.

e) wenn ein Wort durch Zusammensetzung aus einem einsylbigen Hauptwort und einer Vorsylbe, mehrsylbig geworden ist, z. B. rē-spir, ich athme; a-sim, ich räuchere; su-spin, ich säufze, Säufzer; a-mürg, Dämmerung; rēs-fir, ich entwirre; im-pre-ún, ich vereinige.

C) Den Ton auf der vorletzten Sylbe haben:

a) zwei- oder dreisylbige, nicht abgeleitete Wörter mit kurzer Endsylbe, z. B. mā nā, Hand; vérde, grün; cárne, Fleisch; sēte, Durst; ármă, Waffe; fereástră, Fenster; muiere, Frau; crívět, Nordwind.

b) abgeleitete Wörter, deren vorletzte Sylbe durch Stellung lang ist, z. B. cántor, Sänger; cá'ntec, Gesang; descá'ntec, Zauber; defénsor, Vertheidiger; coréctor, Verbesserer; cúscru, cúscrá, der Mitschwiegervater, die Mitschwiegermutter; sócru, Schwiegervater, soácră, Schwiegermutter; metálic, metallisch; cínic, cynisch; plátnic, Zähler; fálnic, stolz.

Ueber die andern abgeleiteten Wörter, welche keine lange vorletzte Sylbe haben, siehe oben unter B) d).

c) Wörter, die durch mehrsylbige Ableitungsänderungen gebildet worden sind, z. B. cap-ábil, fähig; am-ábil, liebenswürdig; am-abilitáte, Liebenswürdigkeit; bun-átáte, Güte; mesură, Maß (von mēsur, ich messe), aber el mēsură, er mißt; ajutor-ínță, Hülfleistung; cerșetor-le, Bettelei; întors-ură, Wendung; incurc-ătură, Verwirrung; máncă-rime, Streitsucht; rugă-ciúne, Gebet.

Hierher gehört auch die einfache längstvergangene Zeit der Zeitwörter: láud-ásem, láud-áseși, láud-áse; vėđ-úsem, vėđ-úseși, vėđ-úse; scris-ésem, scris-éseși, scri-sése; aúđ-ísem, aúđ-íseși, aúđ-íse.

d) Einige Zeit- und Hauptwörter die aus einem Wortwort und einem einsylbigen Zeitwort gebildet worden sind: úm-plu, ich fülle an; á-flu, ich finde; cúm-pěr, ich laufe; á-pěr, ich vertheidige; có-pěr, ich bedē zu; prē-geț, ich zögere; stră-cur, ich sehe durch.

D) Den Ton auf der drittletzten (vorletzten) Sylbe haben:

a) diejenigen drei- oder mehrsylbigen Wörter welche in der Vorletzten einen kurzen Vokal haben, z. B. presión, Anmer; iépure, Hase; répede, schnell (aber répede, er schleudert, von a répedi); sé-cetă, Dürre; pěrsecă, Pflirsch.

Hierher gehören auch die Infinitive der 3. Abwandlungsart, (mit kurzem o am Ende) in ihrer vollständigen Form, z. B. mérgere, (a mérgē), gehen; scriere (a scrie), schreiben; trécore, (a tréce), vor-

übergehen; dann die dritten Personen der Gegenwart in der anzeigenden und bedingenden Art, z. B. trápedă, er müht sich ab, să trápede; lăpădă, er wirft weg, să lăpede; scătură, er schüttelt, să scature; scărmănă, er zupft (Wolle), să scărmene; dann noch die Mehrzahl der einfachen längstvergangenen Zeit: lăud-ăserăm, lăud-ăserăți, lăud-ăseră; vęd-úserăm, vęd-úserăți, vęd-úseră; scris-éserăm, scris-éserăți, scris-éseră; auđ-íserăm, auđ-íserăți, auđ-íseră; und endlich jene Zeitwörter die aus Hauptwörtern gebildet wurden, die eine lange vorletzte Sylbe haben z. B. von măsúră, Maß; ist das Zeitwort eu măsúr, ich messe, el (ei) măsúră, er mißt, sie messen; să măsúre, er messe; să măsúre ei, sie sollen messen; von jur, Umkreis, wird abgeleitet das Zeitwort ímpřejur, ich umkreise; el (ei) ímpřejură, er umkreist, sie umkreisen; ebenso: încúnjur, ímpřejur etc.

b) die Haupt- und Eigenschaftswörter, welche in Folge der Abänderung mehrere unbetonte Sylben am Ende erhalten haben, z. B. măr-u-lui, dem Apfelbaum; măr-i-lor, den Apfelbäumen; al căl-u-lui, des Pferdes; căl-u-lui, dem Pferde; berbéce-lui, dem Widder; berbéci-lor, den Widbern; íncepétór-ului, dem Anfänger; íncepétór-ilor, den Anfängern; căse-lor, căse-le, den Häusern, die Häuser; cărnuri-le, die Fleischarten. (Siehe auch das oben unter 2 über Betonung gesagte).

II.

Deutsch-romänisch.

German-român.

A.

A, a, n., A, a, prima literă în alfabet; von — bis **ß**, dela început până la sfârșit.

Aal, pl. —e, s. m. (zool.), fusar, cipar, vèrlan, anguilă; —arten, *s. f. pl.*, speciile de cipar; —artig, *adj.*, ca fusarul, de forma fusarului.

Aal-baum, pl. —bäume, s. m. (bot.), cireș sëlbatec; —beere, *s. f.* (bot.), coacăză neagră; —beerstrauch, *s. m.*, tufa, pe care cresc coacăzele negre; —behälter, *s. m.*, heleşten de fusari; —brut, *s. f.*, pui de fusar.

Aalen, c. a., a prinde fusari.

Aal-fang, s. m., pescuitul fusarilor; —fänger, *s. m.*, pescar de fusari; —förmig, *adj.*, ca un fusar; —gabel, *s. f.*, furculiță de prins pești; —glatt, *adj.*, mlădios ca un fusar, astut; —grundel, *s. f.* (zool.), plevușcă, vèrlugă; —hälter, *s. m.*, veți: —behälter; —lasten, *s. m.*, veți: —behälter; —kirche, *s. f.*, veți: —baum; —raupe, *s. f.* (zool.), mihalț; —reuse, *s. f.*, ingrăditură la gura lăului de pesci; —streif, —strich, *s. m.*, vargă neagră pe spatele ailor; —weh, *s. n.*, veți: —reuse.

Aar, pl. —e, s. m., vultur, aceră.

Aaron, s. m., veți: Aron.

Aas, pl. Aeser, s. n., mortăciune, stèrv, hoit; buboiu; —blatter, *s. f.*, bubuliță neagră, pu-roioasă.

Aaßen, v. a., a curăți, a rade carnea de pe pei, a descărna; — (despre vite, cerbi), a călca, strica earba păscënd.

Aas-fliege, s. f., muscă de mortăciuni; —fressend, *adj.*, ce roade mortăciuni; —geier, *s. m.* (zool.), uliu, ce roade mortăciuni; —geruch, *s. m.*, miros a mortăciune.

Aafig, adj., stèrvos, puturos.

Aas-läfer, s. m., gândac puturos; —krähe, *s. f.* (zool.), cioară neagră; —pflanze, *s. f.* (bot.), stapelia, o plantă ce miroasă a stèrv; —pode, *s. f.*, veți: blatter; —seite, *s. f.*, lătura cārnoasă a pelei; —vogel, *s. m.*, pasere, care roade stèrvuri.

Aaßen, v. n., veți: Aßen.

Ab, prep. și particulă, (folosită în compozițiuni, însemnând: despărțire, depărțare, impușinare); den Hut —, jos cu pălăria; den Kopf —, rade-i capul; es gehen der Summe etliche Gulden —, lipsesc din sumă câțiva floreni; auf und —gehen, a merge în sus și în jos; zehn Gulden auf oder —, zece floreni

mai mult sau mai puțin, nu
impoartă.

Ab-aafen, *v. a.*, vezi: Aafen.

Abächzen, *sich*, *v. r.*, a se consuma
oftând.

Abackern, *v. a.*, a lucra arând;
a lua arând o brazdă din pă-
mentul vecinului.

Abänder-sich, *adj.*, declinabil, va-
riabil; —*sich* *s. f.*, varia-
bilitate; —*n*, *v. a.*, a schimba,
a declina, a varia; —*ung*,
s. f., schimbare, declinare,
variațiune.

Abhängig-en, *sich*, *v. r.*, a muri
de frică și de griji; —*ung*,
s. f., frică de moarte.

Abarbeiten, *v. a.*, a împuțina, a
strica ceva prin lucru, a se
plăti de o datorie prin lucru;
sich —, *v. r.*, a'și stoarce pute-
rile prin multă lucrare.

Abürgen, *sich*, *v. r.*, a se con-
suma prin supărare, de ne-
caz.

Abart, *pl.* —*en*, *s. f.*, corcitură,
bastard, soiu degenerat, varie-
tate; —*en*, *v. n.*, a se corci,
a degenera; —*ung*, *pl.* —*en*,
s. f., degenerare, corcitură.

Ab-äufjern, *v. a.*, a depărta, a
jupul prin cenuse; —*ästen*,
v. a., a tăie ramurile de prisos;
—*ägen*, *v. a.*, a scoate ceva
cu apă tare.

Abäugeln, *v. a.*, a ceti din ochii
cuiva.

Ab-baden, *v. a.* a coace pâne;
—, *v. n.*, a sfârși cu coacerea
pânei; —*baden*, *v. a.*, a scălda
(un copil); —*balgen*, *v. a.*,
vezi: abhäuten; *sich* —*balgen*,

v. r., a se sbate, a se ostăni;
—*bäuchen*, *v. a.*, a opări ru-
fele; —*bauen*, *v. a.*, a dă-
rima de tot sau în parte un
edificiu; —*baumen*, *v. a.*, a
zbură de pe pom; —*bäumen*,
v. a., a desfășura pânza de
pe sul.

Abbé, *s. m.*, preot celibe (în
Francia).

Ab-beeren, *v. a.*, a culege boabe
de agriși, rosine ș. a.; —*be-
fehlen*, *v. a. ir.*, a contramanda;
—*begehren*, *v. a.*, Zemandem
Etwas, a cere ceva dela cineva;
— *beißen*, *v. a. ir.*, a rupe cu
dinții; *sich* vor Verbruß die Nägel
—*beißen*, a 'și roade unghile
de supărare; *sich* vor Lachen
fast die Zunge —*beißen*, a nu
se putè conteni de ris; —*beißen*,
v. a., a argăsi, a depărta prin
mijloace corosive; —*berufen*,
v. a. ir., a rechiama; —*be-
rufung*, *pl.* —*en*, *s. f.*, rechie-
mare solemnă a unui amba-
sador; —*berufungs* schreiben, *s. n.*,
litere de rechiemare; —*be-
stellen*, *v. a.*, vezi: —*befehlen*;
—*bestellung*, *pl.* —*en*, *s. f.*,
sistarea unei comisiuni, con-
tramandat; —*beten*, *v. a.*, a
recita un număr anumit de
rugăciuni; —*betteln*, *v. a.*, Ze-
mandem Etwas, a scoate ceva
prin cerșire; —*betten*, *v. a.*,
a'și muta patul; —*bezahlen*,
v. a., a plăti pe rënd; —*be-
zahlung*, *pl.* —*en*, *s. f.*, plătire,
achitare pe rënd, plătire la
termin.

Abbiegen, *v. a. ir.*, a cărnii la o parte, a se separa, a se depărta.

Abbild, *pl.* —er, *s. n.*, copie; model, figură; deine *Thaten* sînd das — deiner *schönen Seele*, mărețele tale fapte sînt oglinda sufletului teu; —en, *v. a.*, a decopia o icoană, a zugrăvi, a înfățișa; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, icoană decopiată, figură.

Abbinden, *v. a. ir.*, a deslega; ein *Kalb* —, a înțerca un vișel; ein *Faß* —, a lega, a cercul o bute.

Abbiß, *pl.* —ße, *s. m.*, mușcătură.

Abbitte, *pl.* —n, *s. f.*, cerere de ertăciune; —n, *v. a. ir.*, a cere ertăciune.

Abblasen, *v. a. ir.*, a depărta ceva prin suflare; a da prin suflare (cu trîmbița) signalul pentru încetare.

Abblättern, —blättern, *v. a.*, a curăți de frunze, a desfrunzi; die *Blume* blättert sich ab, floarea 'și perde frunzele; der *Stein* blättert sich ab, peatra se despătură; —blättern, *s. f.*, desfrunzire; —bläuen, *v. a.*, a învineși rufește; a buchisa aspru pre cineva; —blühen, *v. n.*, a înceta de a înflori; mir hat das *Lebens Mai* abgeblüht, pentru mine a trecut primăvara vieții.

Ab-borgen, *v. a.*, a sfredeli; —borgen, *v. a.*, a lua dela cineva împrumut.

Ab-brand, *pl.* —brände, *s. m.*, scădemēt la topirea metalelor; dearsură; —brändler, *s. m.*,

om păgubit prin foc; —brausen, *v. n.*, a înceta cu ferberea (vinul).

Abbrechen, *v. a. ir.*, a rupe, a întrerupe, a frânge, a sparge; *Blumen, Obst* —, a culege flori, poame; eine *Mauer* —, a dărîma un zid; die *Hufeisen* —, a despotcovi; *Jemandem Etwas* am *Lohn* —, a detrage cuiva din leasă, din simbrie; vom *Preise* —, a scăde din preț; das *Gespräch* —, a întrerupe, a curma discursul; eine *Arbeit* —, a înceta cu un lucru; sich *Etwas* —, *v. r.*, a se conteni, a se abține de ceva; sich *Etwas* vom *Runde* —, a' și detrage dela gură; —, *v. n.*, mit dem *zweiten Bande* brach er ab, cu tomul al doilea a încetat; wir wollen davon —, sē vorbim despre altceva; kurz —, a taie cuiva cuvēntul; mit *Jemandem* —, a se învrăjmăși cu cineva.

Abbrennen, *v. a. ir.*, a prefaca în cenușe, a pârî; eine *Kanone* —, a descărca un tun; —, *v. n.*, das *Feuer* ist abgebrannt, focul s'a stins.

Abbringen, *v. a. ir.*, *Jemanden* von *Etwas*, a reține, a desvătul, a abate pre cineva dela ceva.

Abbröckeln, *v. a.*, a sfărîmi, a dimica.

Ab-bruch, *pl.* —brüche, *s. m.*, rup-tură, scădere, daună, detrage-re; dem *Handel* — thun, a împedeca comercial; sich — thun, a se lipsi de ceva; —brüchig, *adj.*, fragil; prejudicios.

Abbrühen, *v. a.*, a opări; —brüllen, *v. a.*, a cânta o cântare urlând; —bürden, *v. a.*, a despovăra; —bürsten, *v. a.*, a peria; —büßen, *v. a.*, a se curăți de păcate prin pocăință; —büßung, *s. f.*, ștergerea, curățirea păcatelor prin pocăință.

Abc, *s. n.*, abc, alfabet; —buch, *s. n.*, abcdar; —schüler, —schülze, *s. m.*, abacist, începător în cetire.

Ab-dachen, *v. a.*, a descoperi (o casă), a lua coperișul; —dachung, *s. f.*, povârniș; —dämmen, *v. a.*, a abate cursul apei prin iezătură; —dampfen, *v. a.*, a evapora, a îngroșa prin evaporare; —dampfung, *s. f.*, evaporare; —danfen, *v. a.*, a congedia, a dimite din serviciu; —danfen, *v. n.*, a abdice, a se retrage din serviciu, a'și da dimisia, a renunția la ceva; —danfung, *s. f.*, abdicere, dimisiune, renunciare; —darben, *v. r.*, sich Etwas vom Munde —, a'și trage dela gură.

Abdeck-en, *v. a.*, a descoperi; den Tisch —, a ridica bucatele de pe masă; ein Vieh —, a despoia o vită de piele; —er, *s. m.*, belitor de animale moarte; —erei, *s. f.*, locul unde se despoae animalele moarte de piele.

Abdecken, *v. a.*, vezi: —dämmen.

Abderiten, *s. m. pl.*, abderiți.

Ab-dies-en, *v. a.*, a așterne cu scânduri, a despărți prin scânduri; —dienen, *v. a.*, a se plăti de o datorie prin servire; —bin-

gen, *v. a. ir.*, a scăde, a de-trage din prețul acordat; —bisputiren, *v. a.*, vezi: —streiten.

Abdominal, *adj.*, abdominal.

Ab-donnern, *v. n.*, a înceta de a tuna; —borren, *v. n.*, a se usca și scăde; —börren, *v. a.*, a usca.

Abdrängen, *v. a.*, a împinge la o parte.

Ab-dreckseln, *v. a.*, a rotunzi cu strugul, a strugui; —drehen, a desface; —dreihen, *v. a. ir.*, a imblăți, a treera, a termina cu imblătitul; Jemanden —dreischen, a bate, a freca pe cineva; abgedroschene Nebenarten, frase banale; —bringen, *v. a. ir.*, a scoate cu sila.

Abdruck, *pl.* —drüde, *s. m.*, copie, probă de tipar; der erste —, prima probă de tipar; —einer Figur in Wachs, întipărirea unei figuri în ceară; —en, *v. a.*, a tipări.

Ab-drücken, *v. a.*, a împinge la o parte; ein Gewehr —, a slobozi pușca; das drückt mir das Herz ab, asta 'mi sfășia inima.

Abduktion, *s. f.*, abducțiune.

Abdunkeln, *v. a.*, a da o culoare mai închisă.

Ab-dunsten, *v. a.*, a se evapora; —dünsten, *v. a.*, a scăde un fluid prin evaporare; —dünstung, *s. f.*, evaporațiune.

Ab-ebenen, *v. a.*, a netezi; —eden, *v. a.*, a timpți cornurile.

Abend, *pl.* —e, *s. m.*, seară, apus, occident; es wird —, înseară; mit dem — in die Stadt kommen,

a sosi în cetate cu înmurgitul serei; —*andacht, s. f.*, vecernie; —*brod, s. n.*, cină; zu —*essen*, a cina; der heilige —, ajunul serbătorii născerii Domnului; gegen —, în deseară, cătră apus; —*dämmerung, s. f.*, înmurgitul serei; —*essen, s. n.*, cină; —*falter, s. m.*, fluture de seară; —*gebet, s. n.*, rugăciune de seară; —*gesellschaft, s. f.*, serată; —*gottesdienst, s. m.*, vecernie, priveghiere; —*kühle, s. f.*, răcoare de seară; —*land, s. n.*, apus, occident; —*länder, s. m.*, apusean; —*länder, s. f. pl.*, țeri occidentale; —*ländisch, adj.*, apusean, occidental; —*ländische Kirche*, biserica apuseană; —*lich, adj.*, de seară; —*lieb, s. n.*, cântare de seară; —*luft, s. f.*, vânt lin după apunerea soarelui, zefir; —*mahl, s. n.*, cină; das h. —*mahl*, sânta cuminecătură: zum h. —*mahl gehen*, a se cumineca, a se împărtăși cu sântele taine; das —*mahl reiden*, a cumineca; —*markt, s. m.*, târg de seară; —*musik, s. f.*, serenadă; —*röthe, s. f.*, —*roth, s. n.*, roșeața cerului de seară.

Abends, adv., seară; heute —, astăzi seară; gestern —, a seară, ieri seară.

Abend-schmaus, s. m., banchet de seară; —*seite, s. f.*, partea de cătră apus, doștină; —*stern, s. m.*, luceafărul de seară; —*stille, s. f.*, liniștea serei; —*stunde, s. f.*, oara de seară;

—*tiſch, s. m.*, cină; —*unterhaltung, s. f.*, petrecere de seară, serenadă; —*vogel, s. m.* (zool.), fluture de seară; —*völkler, s. m. pl.*, popoare apusene, occidentale; —*würtz, adv.*, cătră apus; —*wind, s. m.*, vânt de cătră apus.

Abenteuer, s. n., aventura, întâmplare ciudată; auf —*ausgehen*, a întreprinde un lucru periculos, a umbla după aventură; —*lich, adj.* și *adv.*, aventuros, nebunatic, ciudat, extravagant; —*n, v. n.*, a umbla după aventură; —*er, s. m.*, om fără căpătâiu, aventurar.

Aber, adv., de nou, eară; tausend und —*tausend*, mii și mii; —, *conj.*, ci, însă, dară; dennoch —, totuși; oder —, sau de nu, altminteră; nun —! ei bine!, eștft kein Mensch ohne ein —, fie-care om are defectele sale.

Aber-glaube, s. m., credință deșeartă, superstițiune; —*gläubig, gläubisch, adj.*, superstițios.

Aberkennen, v. a. ir., a lua ceva din posesiunea cuiva prin sentență.

Aber-mal, —mal, adv., de nou, încă odată; —*malig, adj.*, de nou, repetit.

Abernten, v. a., a secera, a culege toate fructele.

Aberwitz, s. m., nebunie, închipuire, extravagantă; —*ig, adj.*, nebunatic, extravagant.

Abessen, v. a. ir., a mânca tot ce se află.

Abfachen, *v. a.*, a împărți un armar prin tablete.

Abfahren, *v. n. ir.*, a pleca, a porni la drum, a se duce cu trăsură; die Post ist abgefahren, poșta a plecat; der Hammer ist abgefahren, ciocanul 'și-a eșit din mânănciu; —, *v. a. ir.*, a duce, a căra, a rupe; ein Stild von der Mauer —, a rupe o bucată de zid cu carul; Heu und Grummet —, a căra fân și otavă; ein Pferd —, a ostăni un cal preste măsură; die Räder fahren sich ab, roatele se tocesc.

Abfahrt, *pl.* —en, *s. f.*, plecarea, pornire din loc.

Abfall, *pl.* —fälle, *s. m.*, cădere, poverniș, scursură, scădemēt; decadență; — des Wassers, scursura, scădemētul apei; — eines Berges, surparea unui deal; in —kommen, a decăde; — von der Religion, apostasie, renegare; —, remășițe, fărimateuri.

Ab-fallen, *v. n. ir.*, a căde jos, a decăde, a scăde; das Wasser fällt ab, apa scade; von Jemand —, a abandona partita cuiva; von seinem Glauben —, a 'și schimba credința, legea; der Wein fällt ab, vinul se acresce; —, *s. n.*, cădere; —fällig, *adj.*, inclinat; nefavorabil.

Abfallen, *v. a.*, a rade cu cutitoaea; a obli cu ghideul, ca să se imbuce o scândură intr'alta.

Abfangen, *v. a.*, a prinde pe cineva.

Abfärben, *v. n.*, a 'și perde culoarea.

Abfätern, *v. a.*, a 'descăma, a curăți de ațe.

Abfass-en, *v. a.*, a compune ceva în scris; a prinde pe cineva; —ung, *s. f.*, compunere, compoziție, redactare.

Ab-fäulen, *v. n.*, a putrezi; —fäumen, *v. a.*, a lua spuma.

Abfebern, *v. a.*, a smulge penele; —, *v. n.*, a perde penele.

Abfegen, *v. a.*, a mătura, a șterge pulbera.

Ab-feilen, *v. a.*, a depili; —feilich, *s. n.*, pilituri.

Abfertig-en, *v. a.*, a trimite, a espedia; Jemanden —, a 'i da cuiva drumul, a 'i da ce i se cuvine; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, espedare; depărtare, dimitere.

Abfetten, *v. a.*, a lua grăsimea.

Abfeuern, *v. a.*, și *n.*, a descărca o pușcă; a înceta cu pușcatul.

Abfiltriren, *v. a.*, a trece prin filtru, a filtra.

Ab-finden, *sich*, *v. r.*, a se învoi; —, *v. a.*, a satisface, a mulțami pe cineva cu ceva; —findung, *s. f.*, convențiune, învoire; —findern, *v. a.*, a număra pe degete; —flachen, *v. a.*, a ne-neți o față povernită; —flechten, *v. a.*, a despletii; —fleischchen, *v. a.*, a curăți carnea de pe pei; —fliegen, *v. n. ir.*, a se depărta sburând, a sbura; —fließen, *v. n. ir.*, a curge înjos, a se scurge; —flößen, *v. a.*, a pluti lemne pe apă; —fluß, *s. m.*, scurgere.

Abfordern, *v. a.*, a cere, a pre-
tinde; —forderung, *pl.* —en,
s. f., cerere, pretensiune; —for-
men, *v. a.*, a modela; —for-
sten, *v. a.*, a tăie o pădure;
—fragen, *v. a.*, a întreba după
rënd; —fressen, *v. a. ir.*, a
roade, a mânca; das Gras —,
a pasce earbă; —frieren, *v. n.*
ir., a degera cu totul; —fuhr,
s. f., transport, transportare.

Abführ-en, *v. a.*, a duce, a căra,
a transporta; Getreide auf
Wägen —, a căra bucate; das
Wasser von einem Orte —, a
abate apa dintr'un loc; Jeman-
den ins Gefängniß —, a duce
pre cineva în prinsoare; —ende
Mittel, medicamente purgative;
—ung, *s. f.*, transport; urdi-
nare, lăcaare.

Abfüllen, *v. a.*, a goli, a deșerta
în parte.

Abfurchen, *v. a.*, a despărți prin
brezde.

Abfüttern, *v. a.*, a nutri bine
vitole.

Abgabe, *pl.* —en, *s. f.*, dare,
dajdie, contribuțiune, tribut; —
entrichten, a plăti dările; —
eines Briefes, estradarea unei
epistole; — von der Viehweide,
erbărit; —nfrei, *adj.*, scutit
de dăjdi, de hiruri; —nfreiheit,
s. f., scutire de dăjdi.

Abgähren, *v. n. ir.*, a înceta de
a ferbe, de a se fermenta.

Abgang, *pl.* —gänge, *s. m.*, plecare,
trecere, scădemânt, lipsă; —
ans diesem Leben, repausare;
sein Hauswesen ist im —, eco-

nomia sa e în scădemânt; —
des Wasser's, lipsa de apă; die
Waare findet —, marfa are tre-
cere, se caută; guten —finden,
a se vinde cu preț; — der
Leibesfrucht, abortare; — des
Blutes, perdere de sânge.

Abgängig, *adj.*, ce lipsesce.

Abgangsloch, *pl.* —löcher, *s. m.*,
găuricea coșniței de albine.

Abgüten, *v. a.*, a plivi un strat.

Abgeben, *v. a. ir.*, a da, a preda,
a plăti dăjdi; einen Fleischer
—, a face pe măcelarul, a fi
măcelar; das wird einen rechten
Lärm —, asta va pricinul larmă
mare, va face multă gălăgie;
—, *v. r. ir.*, sich mit Etwas, a
se îndeletnici, a se ocupa cu
ceva; sich mit Jemandem —, a
avè de lucru, a avè afaceri
cu cineva; er gibt sich viel mit
Sprachen ab, el se ocupă mult
cu limbistica.

Abgebrannt, *adj.*, ars, pârlit; pä-
gubit prin foc.

Abgedroschen, *adj.*, trivial.

Abgefeimt, *adj.*, șiret, astut, ra-
finat.

Abgehen, *v. n. ir.*, a pleca, a
porni, a purcede, a merge, a
a călători; einen Brief — lassen,
a trimite o epistolă; die Waare
geht stark ab, marfa se caută
foarte; von seiner Meinung —,
a 'și schimba părerea; von seinen
Forderungen —, a renuncia la
pretensiunile sale; es ist alles
gut abgegangen, toate au mers
bine; es geht ihm nichts ab, nu
'i lipsesce nimic; das Feuer geht

ab, focul să stinge; eș geht ihm dadurch nichts ab, el nu perde acț nimica; von dieser Summe muß noch viel —, trebuie să mai scadă mult din această sumă; die Sache ging schlecht ab, treaba reeșl rău; mit Tod —, a trece din viață, a muri.

Abgeizen, *v. a.* și *r.*, a 'și trage dela gură.

Abgelebt, *adj.*, gârbovit de bătrânețe, bătrân, trăit, îndilit; —gelebtheit, *s. f.*, bătrânețe; —gelegen, *adj.*, depărtat, isolat, singuratec; —gelegener Wein, vin așezat, limpede, vechiu; —gelegenheit, *s. f.*, depărtare, singurătate, isolare.

Abgemessen, *adj.*, exact, precis; —heit, *s. f.*, precisiune, exactitate.

Abgeneigt, *adj.*, neaplecăt, alian; er ist ihm —, nu i e aplecăt, nu 'i voesce binele; —heit, *s. f.*, dispăcere, neaplecare.

Abgeordnete, *pl.* —n, *s. m.*, deputat, delegat, comissar.

Abgeredet, *adj.*, învoit; —er Maßen, după învoirea făcută.

Abgerichtet, *adj.*, învățat, dresat.

Abgerundet, *adj.*, rotundit.

Abgesagt, *adj.*, —er Feind, inamic declarat, neimpăcat; veși: Absagen.

Abgesandte, *pl.* —n, *s. m.*, trimis, sol, ambasador.

Abgeschieden, *adj.*, despărțit, retras; die —en, *s. m. pl.*, repotații; —heit, *s. f.*, singurătate, retragere.

Abgeschliffen, *adj.*, poleit, tocit.

Abgeschmackt, *adj.*, neplăcut, fără gust, sarbéd; —e Reden, fleacuri, vorbe nesărate; —heit, *s. f.*, grețosie, insipiditate.

Abgestanden, *adj.*, stătut; —er Fisch, pesce stătut, mort.

Abgestorben, *adj.*, uscat, mort; —es Holz, lemn mort, uscat.

Abgetragen, *adj.*, purtat, tocit, ponosit.

Abgewichen, *adj.*, veși: Abweichen.

Abgewonnen, *v. a. ir.*, Jemandem Etwas —, a câștiga ceva dela cineva.

Abgewöhnen, *v. a.*, Jemandem Etwas —, a desvêță pre cineva dela ceva; sich Etwas —, a se desvêța de ceva.

Abgezehrt, *adj.*, slăbit, uscat.

Abgießen, *v. a. ir.*, a vărsa, a turna o figură în ceară, ipsos.

Abglanz, *s. m.*, splendoare, reflex.

Abglätten, *v. a.*, a netezi, a polei.

Abgleichen, *v. a. ir.*, a obli, a plana.

Abgleiten, *v. a. ir.*, a aluneca.

Abglimmen, *v. a. ir.*, a se stinge pe încet.

Abgleiten, *v. a.*, veși: abgleiten.

Abgott, *pl.* —götter, *s. m.*, idol;

—götter, *s. m.*, idololatriu, închinător de idoli; —gottschlange, *s. f.*, șerpe urias, boa; —götterei, *s. f.*, idololatrie, închinare la idoli;

—göttlich, *adj.*, idololatric.

Abgraben, *v. a. ir.*, a săpa; einen Hügel —, a plana o colină;

einen Acker —, a închide o țarină cu șanț; einen Weg —, a opri trecerea pe o cale prin un șanț

- tras; das Wasser —, a abate apa prin un șant.
- Abgrämen**, *sich*, *v. r.*, a se topi de supărare.
- Abgrafen**, *v. a.*, a pasce earba.
- Abgreifen**, *v. a.*, a strica prin multă purtare, pipăire; ein abgegriffener Hut, o pălărie roasă.
- Abgrenzen**, *v. a.*, a pune margini, a limita, a despărți.
- Abgrund**, *pl.* —grünbe, *s. m.*, adâncime, prăpastie, abis.
- Abgrüden**, *v. a.*, a se uita pe furis; a învêta ceva vechind pe alții făcând.
- Abgrüß**, *s. f.*, defavor, ură.
- Abgrüßig**, *adj.*, defavorabil.
- Abgrürten**, *v. a.*, a descinge, a deschinga.
- Abgruß**, *pl.* —güsse, *s. m.*, turnătură de materie topită într'o formă, model.
- Abhären**, *v. a.*, a curăți de păr, a smulge părul.
- Abhauen**, *v. a.*, a tăie cu săcurea; a săpa.
- Abhauen**, *v. a.*, a câștiga ceva prin ceartă.
- Abhâften**, *v. a.*, a descopcia.
- Abhageln**, *v. a. imp.*, a înceta de a grindina; es hat alle Blätter abgehagelt, grindinea a dărîmat toate foile.
- Abhängen**, *v. a.*, a despărți, a închide ca gard.
- Abhâfeln**, *v. a.*, a descârliga.
- Abhâlfteru**, *v. a.*, a lua căpêstrul.
- Abhâlften**, *v. a.*, veți: Umarmen.
- Abhâlten**, *v. a.*, a ține în depărtare; a reține, a opri, a împedeca: Jemanden von der Arbeit
- , a împedeca pre cineva dela lucru; —ung, *s. f.*, reține, împedecare.
- Abhâmmern**, *v. a.*, a rupe prin lovitură de ciocan.
- Abhandeln**, *v. a.*, a târgui, a cumpăra; a tracta, a diserta; Jemandem ein Haus —, a târgui o casă dela cineva; Etwas vom Preise —, a scăde din prețul cumpărării.
- Abhanden**, *adv.*, —sein, —kommen, a lipsi, a se perde.
- Abhandlung**, *pl.* —en, *s. f.*, tractat, disertațiune științifică.
- Abhang**, *pl.* —hänge, *s. m.*, coboriș, coastă de munte; —en, *v. n. ir.*, a atârna, a spânzura în jos.
- Abhäng-en**, *v. a.*, a lua din cuiu, a descăța; a depinde, a atârna dela ceva; —ig, *adj.*, atârnat, atârnat, atârnat; —igkeit, *s. f.*, atâr-nare, dependentă.
- Abharfen**, *v. a.*, a grebla.
- Abhârmen**, *sich*, *v. r.*, veți: grâmen.
- Abharren**, *v. a.*, veți: Abwarten.
- Abhârt-en**, *v. a.*, a învêtoșă, a întări; *sich* —, *v. r.*, a se întări la trup; —ung, *s. f.*, învêtoșare, întărire.
- Abharzen**, *v. a.*, a aduna rășina de pe un arbore.
- Ab-hâspeln**, *v. a.*, a depăna; —hâspler, *s. m.*, depănător; —hâsplerin, *s. f.*, depănătoare.
- Abhauen**, *v. a. ir.*, a tăie, a curma.
- Ab-hâufeln**, *v. a.*, a împărți în grămeți mici; —hâuten, *v. a.*, a trage pelea, a despoia de pele.

Abheben, *v. a.*, a ridica; die Karten —, a tăie cărțile de joc.

Abheffeln, *v. a.*, a descopcia, a descătărăma.

Abheilen, *v. a. ir.*, a vindeca, a se vindeca.

Abheifen, *v. a. ir.*, a ajuta la ceva; einem Hebel —, a lecul, a înlătura un rėu.

Abherzen, *v. a.*, a omori pre cineva cu îmbrățișări.

Abhezen, *r. a. și r.*, a ostăni cu fuga, cu goana, a se ostăni preste măsură.

Abheucheln, *v. a.*, a dobândi prin fătărie; — heulen, *v. a.*, a recita ceva în ton plângător.

Abhilfe, *s. f.*, ajutor; lecuire, delăturare.

Abhobeln, *v. a.*, a obli cu rėndeaoa, cu ghilėul.

Abholz, *adj.*, veđi: abgeneigt.

Abholen, *v. a.*, a aduce ceva de undeva; a însoți pre cineva.

Abholz, *s. n.*, rămuri uscate; — en, *v. a.*, a lăzul, a tăie lemne dintr'o pădure; — ung, *s. f.*, lăzuire.

Abhordchen, *v. a.*, a asculta pe ascuns, a spiona; — hören, *v. a.*, a asculta mărturii; — hören, *s. f.*, ascultarea marturilor.

Abhilfe, *s. f.*, veđi: Abhilfe.

Abhülfsen, *v. a.*, a desface, a curăți de păstăi.

Abhungern, *sich, v. r.*, a slăbi, a se topi de foame.

Abhüpfen, *v. n.*, a se depărta sărind.

Abhusten, *v. a.*, a lăpėda flegma tușind.

Abhüten, *v. a.*, a pasce earba de pe o livade.

Abicht, *s. n.*, partea din dos a pănurei.

Abirr-en, *v. n.*, a se rătăci; — ung, *s. f.*, rătăcire.

Abjagen, *v. a.*, a fugări, a oboai prin goană; Jemandem Etwas —, a răpi ceva dela cineva fugind după el.

Abjochen, *v. a.*, a desprinde din jug.

Abkalben, *v. n.*, a înceta de fėtat viței.

Abkämpfen, *v. a.*, a peptena; — kämpfen, *v. a.*, a câștiga prin luptă.

Abkanten, *v. a.*, a tăie dungile unei scânduri.

Abkatzeln, *v. a.*, a vorbi de pe catedră; Jemanden —, a dojeni pre cineva.

Abkappen, *v. a.*, a rezezi vėrful unui pom.

Abkargen, *v. a.*, a detrage dela gură; — karten, *v. a.*, a complota, a se înțelege pe ascuns.

Abkaufen, *v. a.*, a roade, a rojni.

Abkauf, *pl.* — käufe, *s. m.*, cumpărătură, lucru cumpărat; Jemandem Etwas — kaufen, *v. a.*, a cumpera ceva dela cineva; — käufer, *s. m.*, cumpărător; — käuflich, *adj.*, de cumpărat.

Abkehlen, *v. a.*, a face parcan; ein Kalb —, a tăie berigata unui vițel; — kehren, *v. a.*, a mătura, a curăți de praf; veđi: Wegwenden; — kehrung, *s. f.*, măturare, curățire, abatere dela rėu.

Abſchricht, *s. m.*, gunoiu.
Abſteſtern, *v. a.*, a teſcul, a stoarce.
Abſtetten, *v. a.*, a deſlântul.
Abſtimmen, *v. a.*, a tăie gardinul unei doage.
Abſtippen, *v. a.*, a tăie vêrful.
Abſtaſtern, *v. a.*, a măsura cu stênjinul, a împărți în orgii.
Abſtammeru, *v. a.*, a scoate scoabele.
Abſtär-en, *v. a.*, a limpedi; —ung, *pl. —en, s. f.*, limpedire.
Abſtatſch, *s. m.*, copie modelată.
Abſtauben, *v. a.*, a culege.
Abſteid-en, *v. a.*, a desbrăca; —ung, *s. f.*, desbrăcare.
Abſtemmen, *v. a.*, a desprinde cu clesele.
Abſtettern, *v. a.*, a se scobori pe mâni.
Abſtopfen, *v. a.*, a scutura de praf; a bate pre cineva bine.
Abſtaubbern, *v. a.*, a roade; —maſſen, a slobodi (o armă de foc); —mauſeln, a roade carnea de pe os.
Abſtaipen, *v. a.*, a rupe cu unghiile, cu clesele.
Abſtäpfen, *v. a.*, a desbumba, a descheia.
Abſtäpfen, *v. a.*, a desnoda.
Abſuchen, *v. a.*, a ferbe, a pregăti prânzul; a face un decoct.
Abſommen, *v. n. ir.*, a se depărta (din calea sa), a se perde; von ſeiner ſtebe —, a 'și perde ſurul vorbirei; —fönnen, a avè răgaz pentru ceva; nicht —fönnen, a n'avè răgaz, a fi împedecat de a veni; —, *s. n.*,

invoire; ein güttliches — treffen, a se invi cu binele cu cineva; —ſchaft, *pl. —en, s. f.*, descendentă, neam.
Abſtümmling, *pl. —e, s. m.*, descendent, odraslă.
Abſtäpfen, *v. a.*, a tăie capul, a decapita, a reteza (un arbore).
Abſtopiren, *v. a.*, a decopia.
Abſtoppeln, *v. a.*, a deslega câinii (la vènat).
Abſtränken, *ſich, v. r.*, veđi: ſich abhärmen.
Abſtrageiſen, *s. n.*, fer la scară pentru curățirea încălțăminteii.
Abſtragen, *v. a.*, a sgărăia, a rade.
Abſtranten, *v. a.*, a curăți o viie de burueană.
Abſtrümmeln, *v. a.*, a se sfrimi.
Abſtähl-en, *v. a.*, a rëci; ſich —, *v. r.*, a se recori; —end, *adj.*, recorit; —faß, *pl. —fäſſer, s. n.*, rëceriu; —ung, *s. f.*, rëcorire.
Abſtändig, *v. a.*, a abđice cuiva ceva.
Abſunft, *s. f.*, nascere, descendentă, origine; invoire.
Abſtütz-en, *v. a.*, a scurta, a abrevia; einen Bruch —, a reduce o fracțiune; Jemandem den Lohn —, a trage cuiva din simbrie; —ung, *s. f.*, scurtare, abreviațiune; —ungsgewiſſen, *s. n.*, semn de abreviațiune.
Abſtäffen, *v. a.*, a săruta mult pre cineva.
Abſtachen, *ſich, v. a.*, a muri de ris.
Abſtad-en, *v. a.*, a descărca; —er, *s. m.*, descărcător; —ung, *pl. —en, s. f.*, descărcătură.

Ablage, *s. f.*, deposit; —*rn*, *v. n.*, a descărca, a se aşeda; *der Wein* ist abgelagert, vinul s'a aşedat, s'a invechit.

Ablanden, *v. n.*, a se depărta dela ţermure.

Ablangen, *v. a.*, veđi: *herablangen*.

Ablas, *pl.* —*lässe*, *s. m.*, scurgere; ertare de păcate, indulgenţă; —*tram*, *s. m.*, trafică de indulgenţe.

Ablassen, *v. a.*, a lăsa se curgă, a slobođi; *den Wein* —, a trage vinul dintr'un vas intr'altul, a pune cep la bute; *Etwas vom Preise* —, a lăsa ceva din preţ; *von der Arbeit* —, a înceta dela lucru.

Ablativ, *pl.* —*e*, *s. m.*, ablativ.

Ablatten, *v. a.*, a deslăţul.

Ablauben, *v. a.*, a desfrunđi, a curăţi de frunđe.

Ablauern, *v. a.*, a leşul, a pândi.

Ablauf, *pl.* —*läufe*, *s. m.*, curgere, scursură, decurs, finit; *nach* — *eines Tages*, des Termini, după o zi, după trecerea terminului; *vor* — *der Post*, înainte de plecarea poștei; —*en*, *v. n. ir.*, a se scurge, a curge, a decurge; a se sfârși, a înceta de a mai umbla; *die Uhr* ist abgelaufen, orologiul nu umblă, nu este tras; *gut* —, a reuși bine, a avè succes; *seinen Gegner* —*en lassen*, a se feri de lovitura contrarului; *Jemandem den Rang* —*en*, a lua pre cineva pe dinainte; *der Mühlstein* hat sich ganz abgelaufen, peatra de moară s'a tocit.

Abläufer, *s. m.*, mosor gol, incrucitura firelor la țesut.

Ablauf-rinne, *s. f.*, lăptoc; —*szeit*, *s. f.*, termin de plătire.

Ablaugen, *v. a.*, a leșia.

Ab-längnen, *v. a.*, a nega, a denega, a se lăpêda de cineva; —*längnung*, *s. f.*, denegațiune lăpêdare de cineva.

Ablauschen, *v. a.*, veđi: *ablauern*.

Abläuter-faß, *pl.* —*fässer*, *s. n.*, putină; —*n*, *v. a.*, a limpedi, a lămurî, a rafina; —*ung*, *s. f.*, limpedire.

Ableben, *v. n.*, a muri, a reposa; —, *s. n.*, moarte, reposare.

Ablecken, *v. a.*, a linge.

Ablegat, *s. m.*, ablegat.

Ableeren, *v. a.*, a goli.

Ablegen, *v. a.*, a pune jos, a depune; *seine Kleider* —, a se desbrăca de vestminte; *die Trauer* —, a depune doliul, a nu mai jeli; *ein Bekenntniß* —, a face o mărturisire; *sein Glaubensbekenntniß* —, a face profesiunea sa de credință; *seine sterbliche Hülle* —, a muri; *einen Eid* —, a pune jurământ; *die Probe* —, a da probă; *eine Rechnung* —, a da socoteala; *die Kinder-schuhe* —, a eși din vârsta copilăriei; *eine Schuld* —, a reful o datorie.

Ableg-er, *s. m.*, vlăstar, mlădită, butaș; —*ung*, depunere; —*ung* eines Eides, depunerea unui jurământ; —*ung* einer Schuld, refularea unei datorii; —*ung* seines Glaubens, lăpêdarea de credință.

- Ablehn-en**, *v. a.*, a nu primi, a refuſa; —ung, *s. f.*, refuſ.
- Ab-leiern**, *v. a.*, a cânta monoton; —leihen, *v. a.*, a imprumuta; —leimen, *v. a.*, a desclel.
- Ableit-en**, *v. a.*, a abate; a deriva, a deduce; —er, *s. m.*, abătător; vezi: **Bligableiter**; —ung, *s. f.*, abatere, derivațiune, deducțiune; —ungſilbe, *s. f.*, silabă de derivațiune; —ungſgraben, șanț pentru abaterea apei.
- Ableit-en**, *v. a.*, a abate; einen Verdacht von ſich —, a delătura dela sine un prepus; —ung, *s. f.*, abatere, diversiune.
- Ablernen**, *v. a.*, a învăța vedând dela altul.
- Ableſ-en**, *v. a. ir.*, a ceti, a ceti din cap până în sfârșit; a culege, a curăți; die Raupen von den Bäumen —, a curăți pomii de omide; die Weintrauben —, a culege strugurii; —er, *s. m.*, ceteș, cetitor, culegător; —ung, cetire, culegere.
- Abliefer-n**, *v. a.*, a da ceva în mânilo altuia; eine Arbeit —, a preda un lucru isprăvit; —ung, *s. f.*, predare.
- Abliegen**, *v. a. ir.*, a fi depărtat, isolat; abgelegener Ort, loc depărtat, isolat; —, *v. n.*, a slăbi prin neîntrebuintare.
- Ab-löſen**, *v. a.*, Jemandem Etwas —, a scoate ceva dela cineva prin lingușiri; Jemandem Thränen —, a stoarce cuiva lacrimi din ochi; —liſten, *v. a.*, vezi: —löſen.
- Ablöſchen**, *v. a.*, a plăti simbria datorită.
- Ablöſch-en**, *v. a.*, a stinge, a șterge; —ung, *s. f.*, stingere, ștergere.
- Ab-löſen**, *v. a.*, a deslega, a desface; die Waſche —, a schimba custodia; die Kanonen —, a descărca tunurile; ſich einander —, a schimba locul cu altul; den Zehnten —, a rescumpăra dijma; ſich —, *v. r.*, a se desface (coaja); —löſbar, —löſlich, ce se desface ușor; —löſung, *s. f.*, desfacere, deslegare.
- Ablöſthen**, *v. a.*, a deslipi (metale innădite).
- Ablöſgen**, *v. a. ir.*, a obține ceva prin minciuni.
- Abmachen**, *v. a.*, a desface, a deslega, a termina; eine Sache —, a regula, a termina o afacere; das iſt eine abgemachte Sache, asta e un lucru făcut.
- Abmager-n**, *v. n.*, a slăbi; —ung, *s. f.*, slăbire.
- Abmäh-en**, *v. a.*, a cosi; —ung, *s. f.*, cosire.
- Abmahlen**, *v. a.*, a măcina.
- Abmah-n-en**, *v. a.*, a desvătui dela ceva; —ung, *s. f.*, desvătuire.
- Abmalen**, *v. a.*, a zugrăvi, a despinge, a descrie cu cuvinte.
- Abmärgeln**, *v. a.*, a slăbi, a debilita; ein Pferd —, a obosi preste măsură un cal.
- Abmarſhen**, *v. a.*, a pune semne de hotar.
- Abmarſch**, *pl.* —märgche, *s. m.*, pornire, mers; —iren, *v. a.*, a porni la drum.

Abmartern, *v. a.*, a chinui, a tortura; **sich** —, *v. r.*, a se chinui, a se turmenta; —ung, *s. f.*, chinuire, turmentare.

Abmatten, *v. a.*, a ostăni, a obosi foarte, —ung, *s. f.*, obosire, ostănire, fatigă.

Abmeißeln, *v. a.*, a scurge braga, sucul de pe colții de orz.

Abmeißeln, *v. a.*, a netezi cu dalta.

Abmeißen, *v. a.*, a mulge vacile.

Abmerken, *v. a.*, **Jemandem Etwas** —, a înveta dela cineva vedându'l lucrând; an den Augen —, a ceti ceva în ochii cuiva.

Abmessbar, *adj.*, ce se poate măsura.

Abmessen, *v. a. ir.*, a măsura, a cumpeni, a cântări; seine Worte —, a 'și cumpeni cuvintele; —er, *s. m.*, măsurător; —ung, *s. f.*, măsurare, măsurătură.

Abmieten, *v. a.*, în închiria, a lua în chirie; —er, *s. m.*, închirietor, chirigiu.

Abmisten, *v. a.*, a curăți de gunoii.

Abmodeln, *v. a.*, a face un model.

Abmoosen, *v. a.*, a curăți de mușchiu (un arbore).

Abmüden, *v. a.*, vedi: ermüden.

Abmühen, **sich**, *v. r.*, a 'și da ostăneală.

Abwagen, *v. a.*, a roade, a ciuguli.

Abwähen, *v. a.*, a coase.

Abnahme, *s. f.*, scădere, impuținare, decrescământ; in — gerathen, a decăde, a scăde; — eines Beines, amputațiune; — des Verbandes, desfacerea unei legături; — des Gesichtes, slăbirea vederei; — des Wassers,

scăderea apei; — des Mondes, decrescerea lunii.

Abnarben, *v. a.*, a rade peile.

Abnehmen, *v. a. ir.*, a lua; den Hut —, a 'și lua pălăria de pe cap; Früchte —, a culege fructe; den Bart —, a rade barba; Jemandem die Larve —, a demasca pe cineva; die Speisen —, a lua bucatele de pe masă; den Schafen die Wolle —, a tunde oile; den Rahm —, a smântăni; den Fuß —, a tăie, a amputa piciorul; ein Kalb —, a înțerca un vitel; Jemandem eine Waare —, a cumpăra o marfă dela cineva; Jemandem sein Geld —, a câștiga dela cineva bani în joc; so viel ich — kann, încât pot înțelege; —, *v. n. ir.*, a scăde, a impuțina; a decresce; die Tage nehmen ab, zilele scad, se scurtă; seine Kräfte nehmen ab, puterile'i scad din zi în zi; er hat sehr abgenommen, el a slăbit foarte; der Mond nimmt ab, luna scade, decresce; —, *s. n.*, scădere, decrescământ; —er, *s. m.*, cumpărător, mușteriu.

Abneigen, *v. n.*, a se depărta; sich —, *v. r.*, a se pleca, a inclina într'o parte; er ist mir abgeneigt, nu 'mi e aplescat; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, neaplecăre, antipatie.

Abraffen, *v. a.*, **das geschnittene Getreide**, a aduna în snopi bucatele secerate.

Abrahmen, *v. a.*, a smântăni laptele.

Abraînen, *v. a.*, a desp r ti un câmp.

Ab-rauden, *v. a.*, a tunde în rotundime; —**raufen**, *v. a.*, a cur ti vi a de frun e; —**rappen**, a culege borboanele de struguri de pe ciorchin ; —**rasen**, *v. a.*, a pasce earba; —**raspeln**, *v. a.*, a pili, a rade cu pila.

Ab-rathen, *v. a. ir.*, a desf tul, a desm nta; —**r uchern**, *v. a.*, a afuma bine; —**raufen**, *v. a.*, a smulge l na de pe pele.

Ab-raum, *s. m.*, d rim turi (de copaci); —**r umen**, *v. a.*, den **Tisch** —, a lua de pe masă; —**r umung**, *s. f.*, curăţirea unei păduri; —**raupen**, *v. a.*, a curăţi pomii de omide.

Ab-rechnen, *v. a.*, a grebla; —**rechnen**, *v. a.*, a încheia socoteala, a scăde din socoteală; mit **Jemandem** —**rechnen**, *v. a.*, a încheia socoteala cu cineva; **die  abgerechnet**, abstracţiune f c nd dela aceasta; —**rechner**, *s. m.*, licuidator; —**rechnung**, *pl. —en*, *s. f.*, încheerea calculului, scont, licuidatiune.

Ab-rechte, *s. f.*, dosul p nurei; —**Reiten**, *v. a.*, a lua ceva dela cineva pe calea legii.

Abrebe, *s. f.*, coln telegere, convenţiune; — mit **Jemandem** **nehmen**, a se înţelege cu cineva despre ceva; **nicht in —stellen**, a nu nega, a se înv l; —**n**, *v. a.*, **Jemanden von Etwas** —, a desf tul pre cineva dela ceva.

Abreib-en, *v. a. ir.*, a freca, a nete i, a curăţi; **sich** —, *v. r.*,

a se toc ; —**ung**, *pl. —en*, *s. f.*, frecare.

Ab-reifen, *v. a.*, a decercul; —, *v. n.*, a se coace bine; —**rei en**, *v. n.*, a desfira, a desface din  ir.

Abreise, *s. f.*, plecare, pornire; —**n**, *v. n.*, a pleca în călătorie, a călători.

Abrei en, *v. a. ir.*, a se rupe, a se sf şia; ein **Haus** —, a d rima o casă; a se smulge, a se scoate în silă; **sich von einer Gesellschaft** —, a se smulge dintr'o societate.

Abreiten, *v. a. ir.*, a ostăni un cal prin prea mult călărit.

Abrennen, *v. a. ir.*, a lua în fugă; **Jemandem den Weg** —, a 'i tăie cuiva drumul.

Abriht-en, *v. a.*, a inv ţa, a instrui, a dresa; **Soldaten** —, a esercita, a disciplina soldaţi; **Pferde** —, a dresa cai; —**er**, *s. m.*, instructor; —**ung**, *pl. —en*, *s. f.*, instrucţie, dresur .

Abringen, *v. a.*, a încheia cu zăvorul.

Abriofe, *s. f.*, apricos .

Ab-rinden, *v. a.*, a curăţi de coaje, a descorta; —**ringen**, *v. a.*, a '  elupta; —**rinnen**, *v. n. ir.*, a curge; —**ri **, *pl. —e*, *s. m.*, plan, schi , desemn, prescurtare.

Abnieten, *v. a.*, a rupe ţinta unui cuiu.

Abnorm, *adj.*, neregulat, abnorm; —**it t**, *pl. —en*, *s. f.*, iregularitate, abnormitate.

Abn thigen, *v. a.*, a scoate, a stoarce cu sila.

- Abnuß-en**, *v. a.*, a învechi, a strica, a tocî prin folosire; *sich* —, *v. r.*, a se tocî prin purtare; —ung, *s. f.*, învechire, stricare, toçire.
- Abonn-ement**, *pl.* —s, *s. n.*, abonament; —ent, *s. m.*, abonent; —iren, *v. a.*, a abona, a prenumera.
- Abord-nen**, *v. a.*, a delega, a însărcina cu vre-o misiune; —nung, *pl.* —en, *s. f.*, delegare, delegaţiune.
- Abort**, *pl.* —e, *s. m.*, eşitoare, retradă; —iren, *v. n.*, a lăpêda fêtul, a aborta.
- Ab-pachten**, *v. a.*, a lua în arêndă, —pachen, *v. a.*, a descărca, a despacheta; —pacher, *s. m.*, descărcător; —pachung, *s. f.*, descărcare, descărcătură.
- Abpassen**, *v. a.*, a aştepta, a pândi timpul potrivit pentru a face ceva.
- Abpeitschen**, *v. a.*, a biciui pre cineva.
- Ab-pfählen**, *v. a.*, a implânta pari, a însemna cu pari; —pfänden, *v. a.*, a zălogi; —pfändung, *pl.* —en, *s. f.*, zălogire.
- Ab-pflücken**, *v. a.*, a semna cu pociumpi; —pflüden, *v. a.*, a culege, a rupe (flori, fructe); —pflügen, *v. a.*, veçi: abadern.
- Abpfeifen**, *v. a.*, a incioca.
- Ab-plagen**, —plagen, *v. a.*, a molesta; *sich* —, *v. r.*, a se necăji; —platten, *v. a.*, a turti, a neteçi; —plattung, *pl.* —en, *s. f.*, turtire, neteçire; —platten, *v. a.*, a călca cu ferul (rufe); —plagen, *v. n.*, a crepa; —pläßen, *v. a.*, a semna copacii vânduţi cu ciocanul, a dărîma arborii vânduţi.
- Abposchen**, *v. a.*, a desface prin lovituri de ciocan.
- Abprâgen**, *v. a.*, a tipări, a bate monetă.
- Ab-prallen**, —prellen, *v. a.*, a trăsări, a improşca.
- Abpressen**, *v. a.*, a stoarce bani cu sila.
- Abproßen**, *v. a.*, a desprinde caii dela tun.
- Abprügeln**, *v. a.*, a bate, a freca bine pre cineva.
- Abpußen**, *v. a.*, a neteçi tenciueala unui zid; die Schuhe —, a curăçi încălţămîntea; das Licht —, a lua muci dela lumina; Jemanden —, a mustra aspru pre cineva.
- Abquälen**, *v. a.*, veçi: abplagen.
- Ab-querlen**, *v. a.*, Fleischbrücke mit Eiern —, a bate ouë în supă; —quetschen, *v. a.*, a strivi.
- Abradern**, *v. a.*, a strapăta un cal.
- Abrâdeln**, *v. a.*, a tăie cu rotila (aluatul).
- Ab-rohren**, *v. a.*, a tăie trestia dintr'un loc; —rollen, *v. a.*, a destăvăli, a desfăşura, a dedăpăna; —rösten, *v. a.*, a prăji bine.
- Abrücken**, *v. a.*, a depărta ceva dela un loc.
- Abrudern**, *v. n.*, a se depărta cu corabia de mal.
- Abruf**, *s. m.*, chiamare, apel, rechiemare; —en, *v. a. ir.*, a rechiama; die Stunden der Nacht

—, a anuncia oarele nopții; Gott hat ihn abgerufen, Dumnezeu lă cheamă la sine.

Abriühren, *v. a.*, a bate ouă în supă.

Abrauben, *v. a.*, a rotunzi, a aronda.

Abraufen, *v. a.*, a smulge penele.

Abräumen, *v. n.*, a depune armele.

Abrautſchen, *v. n.*, a luneca.

Abrautten, *v. a.*, a scutura.

Abſacken, *v. a.*, a deșerta sacii.

Abſage, *s. f.*, refus, renunțare, părăsire; —n, *v. a.* și *n.*, a revoca, a renunța, a refuza, a contramanda, a se lăpăda de cineva; ſeinen Glauben —, a 'și renega credința; den Teufel —, a se lăpăda de satana; ein abgeſagter Feind, inamic declarat.

Abſagen, *v. a.*, a tăie cu fereștreul.

Abſagnug, *pl. —en, s. f.*, vezi: Abſage.

Abſahmen, *v. n.*, vezi: Abrahmen.

Abſatteln, *v. a.*, a lua șeaoa de pe cal.

Abſatz, *pl. —ſätze, s. m.*, pauză, alineat, incheetură, articol, diſtanță, călcăiu; — der Baaren, vândarea, desfacerea mărfurilor.

Abſäubern, *v. a.*, a curăți, a spăla.

Abſaugen, *v. a.*, a bea (spuma de deasupra).

Abſaugen, *v. a.*, a sbate ugerul; — ſaugen, *v. a.*, a înțerca un copil.

Abſceß, *pl. —ſſe, s. m.*, buboiu, abces.

Abſchab-en, *v. n.*, a rade, a rădi, a se învechi; —ſel, *s. m.*, rădiță.

Abſchadhern, *v. a.*, a cumpăra ceva cu preț scăzut.

Abſchaffen, *v. a.*, a desființa, a anula, a da drumul cuiva.

Abſchälen, *v. a.*, a curăți, a despoia de coaje.

Abſchärfen, *v. a.*, a ascuți, a tăie colțurile.

Abſcharren, *v. a.*, a rade (aluatul).

Abſchät-en, *v. a.*, a prețui, a hotări prețul unui lucru; —ung, *pl. —en, s. f.*, prețuire, estimațiune; —er, *s. m.*, prețuitor, tacsator.

Abſchänſeln, *v. a.*, a curăți cu lopata, a rini.

Abſchäumen, *s. m.*, apumă, necurăție, lăpădătură; — der Menſchheit, lăpădătură de om; —ſchäumen, *v. a.*, a lua spuma.

Abſchereen, *v. a.*, a tunde.

Abſcheid-en, *v. n. ir.*, a despărți, a lămuri; —, *v. a. ir.*, a muri, a trece din viață; abgeſchieden leben, a viețui retras; die Abgeſchiedenen, repositii; —ung, *s. f.*, împărțire, despărțire.

Abſcheu, *s. m.*, uriciune, groază, aversiune; — vor Etwas haben, a ave groază de ceva, aversiune cătră ceva.

Abſchuern, *v. a.*, a freca, a spăla vasele, podinile.

Abſchentlich, *adj.* și *adv.*, urit, grozav, detestabil; —ſeit, *s. f.*, uriciune, grozăvie, blăstemăție.

Abſchichten, *v. a.*, a pune în pături.

Abſchiden, *v. a.*, a trimite, a espeda.

Abſchieben, *v. a.*, vedi: ſchieben.
Abſchied, *s. m.*, dioa bună, re-
 mas bun, concediu, dimisiune;
 Jemandem den — geben, a di-
 misiona pre cineva; von Je-
 mandem — nehmen, a dice cuiva
 rămas bun, a 'și lua dioa bună
 dela cineva; von der Welt —
 nehmen, a se retrage de lume,
 a muri; — beſuch, *s. m.*, vizită
 de rămas bun, de adio, — ſtarte,
s. f., cartă de rămas bun;
 — ſchmauß, *s. m.*, banchet de
 rămas bun.
Abſchiefern, ſich, *v. r.*, a se des-
 pătura.
Abſchießen, *v. a. ir.*, a descărca
 o pușcă; —, *v. n. ir.*, a curge
 cu repejune în jos; a 'și perde
 culoarea.
Abſchiffen, *v. n.*, e eșă din port;
 Baaren —, a transporta măr-
 furi pe apă; — ſchildern, *v. a.*,
 a descrie, a depinge, a zugrăvi;
 — ſchilderung, *s. f.*, descriere
 vie; — ſchinden, *v. a. și n. ir.*,
 a belli, a despoia de pele;
 — ſchirren, *v. a.*, a deshăma.
Abſchlachten, *v. a.*, a junghia, a
 măcelări o vită.
Abſchlag, *pl.* — ſchläge, *s. m.*, scă-
 dere, imputinare, scădământ;
 auf —, pentru plată în rate;
 in — kommen, a se oștini;
 — zahlung, *s. f.*, rată; — en,
v. a. ir., a bate, a tăie, a
 scoate; den Kopf —, a tăie
 capul; das Waſſer —, a se
 pișa; einen Angriff —, a res-
 pinge un asalt; eine Bitte —,
 a refuza o rugaminte; die Kuh

ſchlägt ab, vaca dă mai puțin
 lapte.
Abſchlägig, *adj.*, negativ; — ige,
 Antwort, refus, respuns negativ;
 — lich, *adj.*, plătit în rate.
Abſchlämmen, *v. a.*, a desnorol, a
 curăți de noroiu.
Abſchleifen, *v. a. ir.*, a ascuți, a
 curăți de rugină.
Abſchleimen, *v. a.*, a curăți, a
 spăla de bale.
Abſchletern, *v. a.*, a arunca.
Abſchleppen, *v. a.*, a duce pe
 ascuns; — ſchleubern, *v. a.*, a
 asvêrli, a arunca.
Abſchließen, *v. a. ir.*, a închide,
 a încheie; einen Vertrag —, a
 încheie un contract, a face
 o invoice.
Abſchlüpfen, *v. a.*, a fugi pe furis,
 a se furișa; — ſchlürfen, *v. a.*,
 a sorbi.
Abſchluss, *pl.* — ſchlüſſe, *s. m.*, în-
 cheere, lucidațiune; Rech-
 nungs —, bilanț.
Abſchmalzen, *v. a.*, a pune grăsime
 pe bucate; — ſchmarozen, *v. a.*,
 a trăi ca parazit; — ſchmaufen,
v. a., a 'și mânca starea prin
 mâncări și beuturi.
Abſchmeicheln, *v. a.*, a căpêta ceva
 prin lingușire, prin momele.
Abſchmelzen, *v. a.*, a arunca jos;
 — ſchmelzen, *v. a. ir.*, a topi
 unt, a curăți prin topire, a se
 topl.
Abſchmier-en, *v. a.*, a mășgăli;
 den Wagen —, a unge carul
 bine; — er, *s. m.*, mășgălitor.
Abſchmußen, *v. n.*, a mășgăli.

Ab-schnallen, *v. a.*, a descătărăma;
—**schnappen**, *v. n.*, a trăcsări;
—**schnäuzen**, *v. n.*, veđi: **Ab-**
pußen.

Ab-schneiden, *v. a.*, a tăie, a reteza,
a amputa; ein **Huhn** —, a tăie
grumazii la o găină; **Jemandem**
den Weg —, a 'i inchide cuiva
drumul; **Jemandem** alle **Hoffnung**
—, a lua cuiva deodată toată
speranța; **den Lebensfaden** —,
a tăie firul ăilelor.

Ab-schnellen, *v. a.*, a răpedi o
săgeată.

Ab-schnitt, *pl.* —*t, s. m.*, tăietură,
segment, secțiune, despărțitură.

Ab-schnitzel, *s. m.*, aschii, bucățele
mărunte; —*n, v. a.*, a tăie în
bucăți mărunte, a scobi.

Ab-schnür-en, *v. a.*, a deslega, a
desface, a desnoda; —*ung, s. f.*,
sugrumătură.

Ab-schöpfen, *v. a.*, a lua de pe
deasupra grsul, smântâna.

Ab-schragen, *v. a.*, a tăie curmeziș.

Ab-schrauben, *v. a.*, a desface
șurubul, a desșuruba.

Ab-schrecken, *v. a.*, a înfricoșa, a
spăria, a intimida; —*ung, v. a.*,
intimidare, decuragiare.

Ab-schreibegerät, *pl.* —*en, s. f.*,
tacăș pentru decopiat.

Ab-schreib-en, *v. a.*, a descrie, a
copia; a șterge din scoteală;
—, *s. n.*, transcripțiune; —*er,*
s. m., copist, copiator.

Ab-schreiben, *sich, v. r.*, a răguși
strigând.

Ab-schreiten, *v. a. ir.*, a măsura
cu pasul; **von seinem Vorhaben**

—, a se depărta dela pro-
pusul seu

Ab-schrift, *pl.* —*en, s. f.*, copie;
— einer **Urkunde**, apograf; eine
— **nehmen**, a scoate o copie;
—*lich, adj. și adv.*, în copie,
în scris.

Ab-schröpfen, *v. a.*, **den Weizen**, a
tăie verfurile grăului.

Ab-schroten, *v. a.*, a descărca o
bute; **Getreide** —, a măcina
mare bucatele.

Ab-schuppen, *v. a.*, a curăți de
solzi, a desolzi.

Ab-schürfen, *v. a.*, a rădăi, a
curăți.

Ab-schütze, *pl.* —*schütze, s. m.*, ră-
pediș, cipiș; — **beß Wassers**,
cădătura, scurgerea apei.

Ab-schüttig, *adj. și adv.*, prăp-
stios, cu povérniș.

Ab-schütteln, *v. a.*, a scutura; **das**
Stoch —, a scutura jugul, a se
elibera de sclăvie.

Ab-schütten, *v. a.*, a goli; —*schütten*,
v. a., a stăvili apa, a lua apa.

Ab-schwächen, *v. a.*, veđi: **Entkräften**.

Ab-schwärmen, *v. n.*, a înceta de
a roi; —*schwärzen, v. a.*, a în-
negri.

Ab-schwätzen, *v. a.*, **Jemandem** **Etwas**,
a scoate ceva cu vorbe dulci.

Ab-schwefeln, *v. a.*, a curăți de
pucioasă.

Ab-schweifen, *v. a.*, a tăie strêmb
cu forestreul; —, *v. n.*, a se
abate dela object; —*ung, pl.*
—*en, s. f.*, abatere, digresiune.

Ab-schwemmen, *v. a.*, a spăla;
Holz —, a duce lemne pe apă;
—*schwimmen, v. n.*, a pleca înnot.

Abſchwinden, *v. n.*, a slăbi din ȳi in ȳi; —ſchwingen, *v. a.*, a scutura ceva de pulbere; den Flachſ —, a poſdări cānepa; ſich vom Pferde —, a se da iute jos de pe cal.

Abſchwören, *v. a. ir.*, a jura, a pune jurăment, a abjura; die Religion —, a se lăpeda de religiune; eine Schulb —, a denega o datorie prin jurăment.

Abſeigen, *v. n.*, a porni cu naea, a se depărta dela țermure.

Abſehbar, *adj.*, ce se poate cuprinde cu vederea.

Abſehen, *v. a.*, a vedè, a măsura cu ochii; von Jemandem Etwas —, a Invęta dela cineva ceva din vędute; a pricepe, a cuprinde; —, *s. n.*, intențiune, scop; worauf geht Ihr —? la ce ținteaci, ce'ți este intențiunea?

Abſeiſen, *v. a.*, a desăpuni.

Abſeigern, *v. a.*, a măsura afundimea unei mine; a despărți argintul de aramă.

Abſeihen, *v. a.*, a străcura, a filtra; —, *s. n.*, filtrare.

Abſeiſte, *s. f.*, partea din dos a unui edificiu; —ſeits, *adv.*, la o parte, delături.

Abſend-en, *v. a.*, a trimite, a espeda, a delega; einen Boten —, a trimite un curier; Waaren —, a espeda mărfuri; einen Brief an Jemanden —, a adresa cuiva o epistolă; —er *s. m.*, trimițător, speditor; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, trimitere, expedițiune.

Abſengen, *v. a.*, a pârli, a pârjoli.

Abſent-en, *v. a.*, a butăși; —er, *s. m.*, butaș.

Abſentiren, *ſich, v. r.*, a se absentă.

Abſeßbar, *adj.*, amovibil.

Abſeß-en, *v. a.*, a depune, a pune jos; vom Amte —, a depune din oficiu, a destitui, a degrada; ein Glas austrinken ohne abzuſeßen, a goli un păhar dintr'o dată; die Waaren —, a vinde marfa; ein Raſb —, a interca un vițel; im Reden und Singen —, a face o paușă in vorbire, in cântare; eine Seite —, (tip.), a compune o pagină (la cărți); —er, *s. m.*, vëndător, depositor; culegător de litere; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, depunere, lăpedare, vëndare; paușă, compunere.

Abſchleißen, *v. a.*, a tăiè cu secerea, a secera.

Abſicht, *pl.* —en, *s. f.*, scop, intențiune, privință; — haben auf Etwas, a 'și pune ochii pe ceva; in —, cu privire la, cât pentru; ſeine — erreichen, a 'și ajunge scopul; —lich, *adj.* și *adv.*, intr'adins, anumit, in scop; —ſloß, *adj.*, fără intențiune.

Abſieben, *v. a.*, a cerne.

Abſieden, *v. a.*, a ferbe.

Abſingen, *v. a. ir.*, a cânta cu voce inaltă.

Abſißen, *v. a. ir.*, vom Pferde —, a se da jos de pe cal; eine Schulb —, a sta inchis in prisoare pentru o datorie.

Abſolut, *adj.*, dețermurit, absolut; —ion, *s. f.*, absoluțiune, iertarea păcatelor, deslegare de păcate;

—ismuſ, *s. m.*, absolutism;
 —iſt, *s. m.*, absolutist; —orüm,
s. n., absolutoriu.
Abſolviren, *v. a.*, a deslega, a
 ierta, a absolva; ſeine Studien
 —, a absolva ſtudiile.
Abſonderlich, *adj.*, deosebit, sin-
 guratec, particular, curios in
 ſeliul ſeu; —, *adv.*, in parti-
 cular.
Abſonder-n, *v. a.*, a deosebi, a
 despărți, a separa; in Gebanfen
 —, a abstrage; —nd, *adj.*, se-
 parând, secretor, secretând;
 —ung, *pl.* —en, *s. f.*, deosebire,
 despărțire, separațiune; —,
 (bot.), secrețiune; —ungsorgane,
 organele secrețiunei.
Abſorbiren, *v. a.*, a abſorbe.
Abſpalten, *v. a.*, a crepa, a separa.
Abſpannen, *v. a.*, a înșerca.
Abſpannen-en, *v. a.*, a deșăma, a
 desprinde; a slăbi ce e întins;
 der Geiſt iſt abgeſpannt, ſpiritul
 s'a oștănit prin prea multă în-
 cordare; —ung, *pl.* —en, *s. f.*,
 deșămăre, desprindere, slăbire.
Abſpännig, *adj.*, înștrăinat, alian;
 — machen, *v. a.*, a înștrăina,
 a despărți; — werden, a se
 lăpêda de ceva.
Abſparen, *v. a.*, a cruța, a detrage
 prin cruțare dela gură.
Abſpeifen, *v. a.*, a da de mâncare,
 a alimenta; Jemanden mit Wor-
 ten —, a purta pre cineva cu
 vorbe goale.
Abſperren, *v. a.*, a închide, a
 încuie, a tăie drumul.
Abſpiegeln, *ſich*, *v. r.*, a se oglinda.

Abſpielen, *v. a.*, a dice o cântare,
 a scăde prin joc (o datorie).
Abſpindeln, *v. a.*, a depăna;
 —ſpinnen, *v. a. ir.*, a toarce;
 eine Schulb —ſpinnen, a se
 achita de o datorie prin tors.
Abſpritzen, *v. a.*, a tăie vèrful.
Abſplittern, *v. a.*, a țândări.
Abſprache, *s. f.*, veđi: Abrebe.
Abſprech-en, *v. a. ir.*, a denega,
 a nu primi, a contesta; daß
 Leben —, a condemna la moarte;
 Jemandem ſein Recht —, a con-
 testa dreptul cuiva; —eriſch,
adj., om hotărît, batjocuritor.
Abſpreizen, *v. a.*, a propti.
Abſprengen, *v. a. ir.*, a crepa, a
 sparge.
Abſpringen, *v. n. ir.*, a sări de
 sus în jos, a se rupe, a se crepa;
 die Saite iſt abgeſprungen, coarda
 s'a rupt; ſeitwärts —, a sări
 la o parte.
Abſpritzen, *v. n.*, a stropl; die
 Feder —, a scutura peana de
 negreală.
Abſproffen, *v. n.*, veđi: Ab-
 ſtammen; —ſproßling, *pl.* —e,
s. m., veđi: Abkömmling.
Abſprung, *pl.* —ſprünge, *s. m.*,
 săritură, contrast; —ſprungel,
 unghiu de reflecșiune.
Abſpul-en, *v. a.*, a depăna; —er,
s. m., depănător.
Abſpül-en, *v. a.*, a clătări, a
 spăla; —iſcht, *s. m.*, lături.
Abſtamm-en, *v. n.*, a 'și trage ori-
 ginea, a descinde, a se deriva;
 —ung, *pl.* —en, *s. f.*, descen-
 dență, derivațiune, origine.

Abstammen, *v. a.*, a tăie trunchiul unui arbore.

Abstampfen, *v. a.*, a călca cu picioarele.

Abstand, *pl.* — stânde, *s. m.*, depărtare, distanță; diferență, contrast.

Abstäub-er, *s. m.*, arbore uscat; — *ig. adj.*, lemn mort, uscat.

Abstatt-en, *v. a.*, a da, a face, a plăti; einen Besuch —, a face o vizită; Dank —, a mulțami; einen Gruß —, a aduce închinăciuni, a saluta din partea cuiva; — *ung. s. f.*, vizită; plătire

Abstäub-en, *v. a.*, a scutura, a șterge de praf; — *er, s. m.*, perie pentru curățit de praf.

Abstech-en, *v. a. ir.*, a junghie; Heu, Stroh —, a descărca fân, paie cu furca; einen Platz —, a demarca un loc; einen Fluß —, a abate un riu; einen Kanal —, a deschide un canal; den Wein —, a trage vinul într'alt vas; roth und weiß stehen von einander ab, roșu și alb diferesc foarte deolaltă, contrastează; die Farbe eines Kleides ficht ab, haina își perde fața; — *er, s. m.*, o mică excursiune.

Absted-en, *v. a.*, a semna cu pari; — *psahl, pl.* — psähle, *s. m.*, par, țeruș.

Abstehen, *v. n. ir.*, a fi în depărtare de ceva; a renunția; a se trece, a se strica; der Tisch steht weit von der Wand ab, masa stă departe de părete; vom Bauen —, a înceta dela zidit; von seinem Vorhaben —, a se lăsa de propusul seu; von seinen

Rechten —, a renunția la dreptul seu; der Wein, der Essig ist abgestanden, vinul, oțetul s'a stricat, trece.

Abstechen, *v. a. ir.*, a fura, a învâța ceva pe furie dela altul.

Absteig-en, *v. n. ir.*, a se pogori, a descinde, a se cobori, a se da jos; vom Pferde —, a descăleca; bei Jemandem —, a conăci la cineva; — *quartier, s. n.*, conac, cuartir.

Abstell-en, *v. a.*, a delătura, a reforma, a corecta, a șterge; a pune jos pe pământ; a se ușura de o sarcină; Mißbräuche —, a delătura abuzurile; — *ung, pl. —en, s. f.*, delăturare, abrogățiune.

Abstemeln, *v. a.*, a pune timbru pe act.

Absteppen, *v. a.*, a chindisi, a coase cu găurele, a tivli.

Absterben, *v. n. ir.*, a muri, a reposa, a se stinge; sein Geschlecht ist ausgestorben, i s'a stins vița; der Baum stirbt ab, pomul se uscă; —, *s. n.*, moarte.

Absteuern, *v. a.*, a abate naea dela uscat.

Abstich, *pl. —e, s. m.*, copie de pe un model; contrast, diferență.

Abstimm-en, *v. a.*, a vota; durch Sitzbleiben und Aufstehen —, a vota prin sculare și ședere; — *ung, pl. —en, s. f.*, vot, votare.

Abstinenz, *s. f.*, di de post.

Abstoppen, *v. a.*, a poghirci grâu, a spiculi; —, *s. n.*, poghircire.

Abstoß-en, *v. a. ir.*, a depărta, a împinge, a respinge, a înțerca;

die Eden —, a tăie colturile;
 die Eienen —, a omori albinele
 pentru a lua mierea; die Misch-
 zähne —, a schimba dinții (la
 viței); sich die Hörner —, a se da
 cu capul de prag; sich —, *v. r.*,
 a se toci; —ung, *pl.* —en, *s. f.*,
 depărtare, respingere, tocire.
Abstrafen, *v. a.*, a pedepsi, a'i
 da cuiva pedeapsa meritată;
 —ung, *pl.* —en, *s. f.*, pedepsire.
Abstrahiren, *v. a.*, a abstrage; —,
r. n., von Etwas, a renunția la
 ceva; —strakt, *adj.*, abstract.
Abstrahl-en, *v. n.*, a se resfrânge
 rațele.
Abstreichen, *v. a. ir.*, a rade, a
 măsura vērșuit.
Abstreifen, *v. a.*, a jupul de pele,
 a desfoie; —, *v. n.*, vom Wege
 —, a se depărta dela drum.
Abstreiten, *v. a. ir.*, a nu cunosce,
 a denega, a contesta.
Abstriden, *v. a.*, a isprăvi cu im-
 pletital de ciorapi, a se plăti
 de o datorie prin facere de
 ciorapi.
Abstrigeln, *v. a.*, a țesela.
Abströmen, *v. a.*, Holz —, a pluti,
 a mēna lemne pe apă înjos;
 —, *v. n.*, a curge repede.
Abstrüefeln, *v. a.*, a despărți în bu-
 căți mērunte.
Abstruf-en, *v. a.*, a tăie în formă
 de trepte, a grada; —ung, *pl.*
 —en, *s. f.*, gradațiune.
Abstrumpfen, *v. a.*, a tēmpli, a toci
 tăiul.
Absturz, *pl.* —stürze, *s. f.*, sur-
 pătură, pōvernă; —stürzen, *v.*

a., a repeși în jos, a precipita;
 —, *v. n.*, a surpa.
Abstutzen, *v. a.*, a tunde, a reteza.
Absuchen, *v. a.*, a aduna căutând;
 Flöhe —, a cauta pureci, a
 pureca; Raupen —, a curăți
 omidele.
Absub, *pl.* —sube, *s. m.*, decoct.
Absurd, *adj.*, necălit, absurd, fad;
 —ität, *s. f.*, neghiobie, absur-
 ditate, secătură.
Abt, *pl.* Abte, *s. m.*, egumen,
 abate, stareț.
Abtafeln, *v. a.*, vedi: Absteifen.
Abtäfeln, *v. a.*, vedi: Täfeln.
Abtafeln, *v. a.*, a lua jos pânțele
 năiei.
Abtanzen, *v. a.*, a isprăvi un joc.
Abtauschen, *v. a.*, a schimba, a
 primi prin schimb.
Abtei, *s. f.*, egumenie, abație.
Abteufen, *v. a.*, a săpa.
Abthauen, *v. r.*, a desghiăța.
Abtheil-en, *v. a.*, împărți, a des-
 face în părți, a despărți; die
 Haare —, a'și face cărare (prin
 păr); in Klassen —, a împărți în
 clase; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, des-
 părțământ, secțiune; —ungs-
 zeichen, *s. m.* semnul despărțirii.
Abthun, *v. a.*, a pune la o parte,
 a da, a lua jos; einen Streit,
 eine Rechnung —, a împăca o
 ceartă, a încheie un compt;
 eine Henne —, a tăie, a ucide
 o găină; einen Menschen —, a
 omori un om; abgethan! is-
 prăvit!
Abtiefen, *v. a.*, a săpa în adēnc.
Abtiffen, *pl.* —en, *s. f.*, stăriță.
Abtoben, *v. n.*, vedi: Austoben.

- Abtöbt-en**, *v. a.*, a omori, a mortifica; —ung, *s. f.*, mortificare.
- Ab-trag**, *pl.* —träge, *s. m.* plătirea unei rate, achitare; desdau-nare; — thun, a face cuiva pa-gubă; — tragen, *v. a. ir.*, a da-ri-ma pe încet o zidire a lua bucatele de pe masă, a ridica masa; ein Kleid —, a ponosi, a învechi o haină; eine Schuld —, a plăti o datorie, a se achita de o datorie; —tragung, *s. f.*, dărmare; plătire, achitare.
- Abträufeln**, *v. n.*, vezi: Abtriefen.
- Abtreibemittel**, *s. n.*, medicamente abortive.
- Abtreib-en**, *v. a. ir.*, a mēna, a gonî, a respinge, a alunga; die Leibesfrucht —, a aborta; ein Pferd —, a obosi calul prin prea mare încordare; die Würmer —, a stērpî limbricii; —ung, *s. f.* mēnare, alungare; abortare.
- Abtrenn-en**, *v. a.*, a descoase, a desface, a despreuna; —lich, *adj.*, separabil; —ung, *pl.*, —en, *s. f.*, desfacere, descoasere, desmembrare.
- Abtret-en**, *v. a. ir.*, a lăsa ceva altuia, a ceda; den Schuß —, a scălcia călţunul; den Thon —, a călca bine pământul de lipit; Jemandem sein Haus —, a ceda cuiva casa sa; —, *v. n. ir.*, a se retrage; von der Bühne —, a se retrage de pe scenă; bei Jemand —, a descăleca la cineva pe scurt timp; von Jemandem —, a părăsi partida cuiva; —er, *s. m.*, care-şi dă dreptul seu altuia, cesionar; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, retragere, resignaţiune, cessiune.
- Abtrieb**, *pl.* —e, *s. m.*, tăietură (in pădure).
- Abtriefen**, *v. n.*, a picături.
- Abtrift**, *pl.* —en, *s. f.*, dreptul de păşunat.
- Abtrinken**, *v. a.*, a be ce e de asupra; a se face plătit prin beutură.
- Abtritt**, *pl.* —e, *s. m.*, retragere, cessiune; ämblătoare, eşitoare.
- Abtrof-nen**, *v. a.*, a usca, a şterge; —, *v. n.*, a se usca, a se sbici; —nung, *s. f.*, uscare, sbicire.
- Abtröpfeln**, *v. n.*, vezi: Abtriefen.
- Abtroßen**, *v. a.*, a stoarce ceva dela cineva prin ameninţări.
- Abtrumpfen**, *v. a.*, a 'i infunda cuiva gura.
- Abtrünnig**, *adj.* şi *adv.*, necredincios, renegat, apostat; Jemanden — machen, a înstrăina pre cineva dela ceva; — werden, a se lăpēda de credinţa sa, a se face necredincios partidei; der —e, *s. m.*, renegat, apostat; —feit, *s. f.*, apostasie.
- Abtummeln**, *v. a.*, a alerga un cal; sich —, *v. r.*, a se grăbi cu lucru.
- Abtupfen**, *v. a.*, a usca o ume-deală cu scamă.
- Abundanz**, *s. f.*, îmbelşugare, abun-danţă.
- Aburtheilen**, *v. a.*, a judeca, a decide, a lua cuiva ceva prin sentenţă judecătorească.
- Abverbienen**, *v. a.*, a-şi câştiga prin muncă.
- Abverlangen**, *v. a.*, vezi: Abfordern.

Abvieren, *v. a.*, a reduce la forma pătrată.

Abwäg-en, *v. a. ir.*, a cumpeni, a cântări; a nivela; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, cântărire, cumpănire; nivelare.

Abwasen, *v. a.*, a bate bine în piună; a'l freca pre cineva bine.

Abwasen, *v. a.*, a netezi cu sulul, cu tăvăligul.

Abwälsen, *v. a.*, a prăvăli, a rostogoli; *Etwas von sich* —, a respinge ceva dela sine.

Abwandelbar, *adj.* conjugabil; —wandeln, *v. a.*, a conjuga; —wandlung, *pl.* —en, *s. f.*, conjugățiune.

Abwart-en, *v. a.*, a aștepta sfârșitul unui lucru; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, așteptare, îngrijire.

Abwärts, *adv.* înjos; coborînd.

Abwasch-en, *v. a. ir.*, a spăla, a curăți prin spălare; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, spălare, curățire, purificare.

Abwehen, *v. a.*, a termina țesătura.

Abwechsel-n, *v. a. și n.*, a schimba, a alterna; —nd, *adv.*, pe schimbate, alternativ, periodic; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, schimbare, variație, alternare.

Abweg, *pl.* —e, *s. m.*, cale, drum lateral, cotitură, rătăcire, abatere; auf —e gerathen, a se abate din drumul cel bun, a se rătăci; auf —e führen, a duce în rătăcire, a seduce; —s, *adv.*, la o parte, pe de lături; —sam, *adj.*, depărtat, izolat.

Abwehr, *s. f.*, rezistență; —en, *v. a.*, a apăra, a respinge, a opri, a împedeca.

Abweich-en, *v. a.*, a muiă; —, *v. n.*, a se depărta din drum; von der Sitte der Vorfahren —, a se abate dela obiceiurile străbune; —end, *adj.*, divergent, anomal; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, abatere, divergență, aberațiune; — von der Regel, excepțiune dela regulă.

Abweiden, *v. a.*, a pășuna.

Abweisen, *v. a.*, a depăna tortul.

Abweinen, *sich*, *v. r.*, a se consuma plângend.

Abweis-en, *v. a. ir.*, a respinge, a refusa; Jemanden kurz —, a scoate pre-cineva afară; eine Klage —, a respinge cererea cuiva; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, depărtare, refus.

Abweisen, *v. a.*, a spoli.

Abwelsen, *v. a.*, a sbici; —, *v. n.*, a se vesteți.

Abwendbar, *adj.* evitabil.

Abwend-en, *v. a. r. și ir.*, a depărta, a întoarce în altă parte; die Augen — von Etwas, a întoarce ochii în altă parte; ein Unglück —, a depărta, a preveni o nenorocire; sich —, *v. r.*, a se instrăina de cineva, a se întoarce în altă parte; —wendig, *adv.*, instrăinat; —wendigmachen, a desmănta, a instrăina; von Jemandem —wendig werden, a se instrăina de cătră cineva; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, apărare, depărtare, instrăinare.

Abwerfen, *v. a. ir.*, a arunca jos; das Pferd hat den Reiter abgeworfen, calul a lăpădat pre călăreț; das Foch —, a

- scutura jugul; den Halfter —, a'si scoate căpeștrul din cap; Rußen —, a aduce folos, câștig; Junge —, a fôta.
- Abweſen-d**, *adj.*, absent; —heit, *s. f.*, absență, neființă de față.
- Abwetten**, *v. a.*, Jemandem Etwas —, a câștiga ceva prin râmășag.
- Abweſen**, *v. a.*, a ascuți, a subție; —, *v. n.*, a se toci.
- Abwischen**, *v. a.*, a cerui; veđi: **Abprügeln**.
- Abwickeln**, *v. a.*, a depăna, a desvôli.
- Abwiegen**, veđi: **Abwägen**.
- Abwinde**, *s. f.* roșchitor, vêrtelniță, sucală; —n, *v. a.*, veđi: **Abwideln**.
- Abwirken**, *v. a.*, a termina țesătura.
- Abwischen-en**, *v. a.*, a șterge sudoarea de pe față; —er, *s. m.*, treantă de șters.
- Abwundern**, *v. a.*, a dobândi prin usură.
- Abwürdig-en**, *v. c.*, a desprețui, a înjosi; —ung, *s. f.*, înjosire, micșorare.
- Abwürgen**, *v. a.*, a sugruma, a sugușa.
- Abwürzen**, *v. a.*, a direge bucatele cu aromate.
- Abwüſſini-en**, *s. n.*, (geogr.) Abisinia; —er, *s. m.*, abisinian; —erin, *s. f.*, absiniană; —sch, *adj.*, abisinic.
- Abzahl-en**, *v. a.*, a răfui o datorie; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, plătire, achitare.
- Abzähl-en**, *v. a.*, a numera; an den Fingern —, a numera pe degete; —ung, *s. f.*, numărare, computare.
- Abzählen**, *v. n.*, a se schimba dinții de lapte.
- Abzapfen**, *v. a.*, a trage vin, bere.
- Abzappeln**, *sich*, *v. r.*, a se sbuciuma, a da din mâni și din picioare.
- Abzafeln**, *v. a.*, a desfira, a călțui.
- Abzänmen**, *v. a.*, a lua frêul.
- Abzäunen**, *v. a.*, a desgrădi, a despărți prin gard.
- Abzehr-en**, *v. n.* și *r.*, a slăbi pe incet, a se usca; —ung, *s. f.*, slăbire, ectică, boală uscată.
- Abzeichnen**, *s. n.*, semn, insignă.
- Abzeichnen-en**, *v. a.*, a decopia, a desemna; —ung, *s. f.*, desemn.
- Abzerren**, *v. a.*, a rupe jos.
- Abziehen-en**, *v. a.*, a trage, a detrage, a subtrage, a abstrage, a scoate; einem Thiere die Haut —, a belli o vită, a'i lua pelea; die Handſchuhe —, a scoate mânușile; Jemandem die Larve —, a demasca pre cineva; die Hand von Einem —, a detrage cuiva ajutorul de până aci; den Gut vor Jemandem —, a'și lua părleria de cineva, a saluta cu părleria a mână; Jemandem Etwas —, a detrage cuiva ceva dintr'o sumă cuvenită, a scăde din simbrie; Wein —, a trage vinul in alt vas, a pritoci; ein Fell —, a rade, a curăți o pele de carne; ein Messer —, a ageri, a ascuți un cuțit; sich von der Welt —, a se retrage de lume; —, *v. n.*, a se depărta, a se retrage; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, subtragero.

Abziefen, *v. a.*, aſt ōtwaſ —, a ſinti la ceva; a avē intențiune.

Abzirkeln, *v. a.*, a mēſura cu compaſul.

Abzug, *pl.* —züge, *s. m.*, scādere, scādēmēt; rabat, tara; retragere, depārtare; — deſ Feindeſ, retragerea inimicului; — deſ Waſſerſ, scurgerea apei; — Abogen, *s. m.*, coalā de probā din tipar; — Abgraben, *s. m.*, canal pentru scurgerea apei; — Abrechnung, *s. f.*, comput de escompt.

Abzapfen, *v. a.*, a smulge, a deſtrāmā.

Abzwickeln, *v. a.*, a rupe cu cleſtele; **Jemandem Etwas** —, a stoarce cu ſila ceva.

Abzwickeln, *v. n.*, veđi: Abziefen.

Abzwickeln, *v. a.*, a rupe cu cleſtele, cu unghiile.

Abzwingen, *v. a.*, a dobēndi ceva prin forță, prin ſilā.

Acazie, *s. f.*, (bot.), acaciu.

Academie, *s. f.*, veđi: Akademie ꝛ c. l.

Accent, *pl.* —e, *s. m.*, accent, ton, pronunțiațiune; — uation, *s. f.*, accentuațiune; — uiren, *v. a.*, a accentua.

Accept, *pl.* —e, *s. m.*, primirea unei polițe pentru plātire; — ant, *s. m.*, acceptant, primitorul unei polițe; — iren, *v. a.*, a primi, a accepta o poliță cu indatorirea de a o plāti.

Accessit, *s. m.*, accessist.

Accessoriſch, *adj.*, accessorin.

Accidencien, *s. f. pl.*, venit in-tēmplātor, accidentii.

Accisamt, *s. n.*, oficiul de accisā; — bar, *adj.*, ſupus la accisā.

Acciſe, *s. f.*, accisā; — einnehmer, *s. m.*, perceptor de acciſe, de contribuțiune indirectā; — frei, *adj.*, scutit de accisā.

Accord, *s. m.*, veđi; **Ufford**.

Acetat, *pl.* —e, *s. n.*, (chem.) acetat.

Ach! *interj.*, oh! — und weh; oh ſi vai!

Acht, *pl.* —e, *s. m.*, (min.), agat.

Achel, *s. f.*, țepele dela ſpic.

Achillentrant, *s. n.*, (bot.) coada șorecelului.

Achromatiſch, *adj.*, achromatic.

Achſe, *pl.* —n, *s. f.*, osie; aſt ber — führen, a transporta cu carul.

Achſel, *pl.* —n, *s. f.*, umēr, subțioară; die — zuden, a da din umeri; **Jemanden über die** — anſehen, a deſprețui pre cineva; — band, *pl.* —bänder, *s. m.*, spaletā, umērar; — bein, *s. n.*, cheiță, lingura peptului; — höhle, *s. f.*, subțioară; — ſtück, *s. n.*, altiță; — tuſch, *s. n.*, omofor.

Achſenblech, *s. n.*, marcoașe; — ring, *s. m.*, plesnitoare.

Acht, *s. f.*, proſcripțiune, iſgonire; **Jemanden in die** — erklären, a proſcrie, a eſila pre cineva.

Acht, *s. f.*, luare aminte, băgare de ſamā la ceva; nehmt meine Worte wohl in —, luați bine aminte la cuvintele mele; aſt **Jemanden** — geben, a veghia asupra cuiva, a nu' perde din ochi; nimm dich in —, păzeſce-te; ſich vor **Jemanden in** — nehmen, a ſe păzi de cineva; gib —,

- iea sama, ascultă; außer — lassen, a nu lua în samă, a ne-băga în samă; aus der — lassen, a da uitării; Etwas wohl in — nehmen, a grijii bine de ceva.
- Acht**, *num.*, opt; über — Tage, preste o săptămână.
- Acht**, *adj.*, vezi: acht.
- Achtbar**, *adj.*, stimabil, respectabil, demn de respect; — leit, *s. f.*, stimă, considerațiune.
- Acht-beinig**, *adj.*, cu opt picioare; — blätterig, cu opt foi.
- Achte**, *numer.*, *adj.*, ber, die, daß, al optulea, a opta.
- Achted**, *pl.* — e, *s. n.*, opt-unghiu, octogon; — ig, *adj.*, octogonal.
- Achtel**, *s. n.*, a opta parte din un întreg; — form, — große, *s. f.*, octav.
- Achten**, *v. a.*, a stima, a prețui, a respecta, a considera; gering —, a nu băga în samă; er ist sehr geachtet, el este foarte respectat; er achtet meiner Worte nicht, el nu bagă în samă cuvintele mele.
- Achten**, *v. a.*, a proscrie, a esila, a isgoni.
- Achtens**, *adv.*, a opta oară.
- Achtenswerth**, *achtenswürdig*, *adj.*, stimabil.
- Achter**, *s. m.*, optariu, monetă de opt dinari.
- Achter**, *s. m.*, isgonitor.
- Acht-fach**, — fältig, *adj.*, optit, optuplu; — halb, șapte și jumătate.
- Achtheit**, *s. f.*, vezi: Cachtheit.
- Acht-jährig**, *adj.*, de opt ani; — lantig, cu opt dungi.

- Achtlos**, *adj.*, neatent, fără grije, distras; — igit, *s. f.*, neluare aminte.
- Acht-mal**, *numer.*; — malig, *adv.*, de opt ori; — männig, *adj.*, cu opt stamine, optandric; — monatlich, de opt luni; — pfündler, *s. m.*, glonț de tun de opt punți; — pfündig, *adj.*, de opt punți.
- Acht-sam**, *adj.*, luător aminte, atent; — leit, *s. f.*, atențiune, luare a minte.
- Acht-seitig**, *adj.*, cu opt laturi, octogon.
- Achtserklärung**, *s. f.*, proscricțiune.
- Acht-spännig**, *adj.*, cu opt cai înhamați; — stündig, *adj.*, de opt oare; — silbig, *adj.*, de opt silabe; — stündlich, *adj.*, tot la opt oare; — tägig, *adj.*, de opt zile.
- Achtung**, *s. f.*, luare în samă, stimă, respect, considerare; in — stehen, a fi stimat, a avea vădă; aus — für ihn, din considerațiune către el; auf Jemanden — geben, a purta grije de cineva; — schwoll, *adv.*, respectuos, cu toată stima; — swerth, — würdig, stimabil, demn de stimă.
- Acht-winklig**, *adj.*, optunghiular; — wöchentlich, la opt săptămâni.
- Acht-zehn**, *numer.*, optsprezece; — zehnte, ber, die, daß, al optsprezecelea, a optsprezecea; — zeilig, *adj.*, de opt șiruri; — zig, *numer.*, optzeci; — ziger, *s. m.*, optogenar, de optzeci de ani; — zöllig, *adj.*, de opt poli-cari, de opt degete; — zigste, ber, die, daß, al optzecilea.

Ächzen, *v. n.*, a geme; —, *s. n.*, gemet; —**d**, *adj.*, gemetor, gemend.
Äder, *pl.* **Äeder**, *s. m.*, agru, loc de arat, țarină; —**arbeit**, *s. f.*, lucruri de câmp; lucrarea pământului, aratul; **ben** — **bauen**, a cultiva, a ara pământul; —**bar**, *adj.*, pământ, care se poate lucra; —**bau**, *s. m.*, agricultură, lucrarea pământului; —**bauer**, *s. m.*, agricultor, plugar; —**baugesellschaft**, *s. f.*, societate, academie rurală; —**baufundige**, *s. m.*, agronom; —**bautwissenschaft**, *s. f.*, agronomie, economie rurală; —**gauchheil**, *s. n.* (bot.), schinteiuță roșie, vânăță; —**gaul**, *s. m.*, cal de arat; —**bistel**, *s. f.* (bot.), pălămidă; —**erde**, *s. f.*, pământ arabil; —**feld**, *s. n.*, pământ arat, câmp arat; —**frohne**, *s. f.*, boieresc, robotă, clacă, —**furche**, *s. f.*, brează de plug; —**galle**, *s. f.*, rovină, loc moiștos; —**geräth**, *s. n.*, instrumente, utensilii de arat; —**gesetz**, *s. n.*, lege agrară; —**fler**, *s. m.* (bot.), trifoiu de câmp; —**fnoblauch**, *s. m.* (bot.), aiu de câmp, aiu lupului; —**fohl**, *s. m.* (bot.), ridichioară; —**fraut**, *s. n.* (bot.), fiera pământului, earbă de curcă; —**laub**, *veți*: —**feld**, —**lattich**, *s. m.* (bot.), lăptucă sălbatică; —**sohn**, *s. m.*, preț pentru arătură, pentru arat; —**mann**, *veți*: —**bauer**; —**männchen**, *s. n.*, *veți*: **Bachstelze**; —**maß**, *s. n.*, măsurare de pământ; —**minze**, *s. f.* (bot.), ismă de câmp.

Ästern, *v. a.*, a ara; —, *s. n.*, arătură, aratul pământului.

Äster-nessel, *s. f.* (bot.), urdică de câmp, urdică moartă; —**pferd**, *s. n.*, cal de arat; —**plug**, *s. m.*, plug, aratru; —**rösel**, *s. n.* (bot.), cocoșei; —**senf**, *s. m.* (bot.), muștar de câmp; —**steuer**, *s. f.*, dajde pentru locuri de arătură; —**vieh**, *s. n.*, vite de muncă; —**viole**, *s. f.* (bot.), barba împăratului; —**vogt**, *s. m.*, epistat peste clăcași și lucrători de câmp; —**walze**, *s. f.*, cilindru, sul de oblit pământul; —**winde**, *s. f.* (bot.), volbură mică; —**zins**, *s. m.*, cens rural, arândă de pământ; —**zwiebel**, *s. m.* (bot.), ceapa cioarei.

Ät, *veți*: **Ät** ș. c. l.

Adam, *s. m.*, Adam; **der alte** —, omul cel vechiu, păcatul strămoșesc; —**sapfel**, *s. m.*, nodul pe gâtlan; specie de citroană.

Adiren, *v. a.*, a aduna, a suma.

Addition, *s. f.*, adunare, adițiune.

Adel, *s. m.*, nobilime, nobleță, boierime; **er ist von** —, el e nobil; —**sherrschafft**, *s. f.*, aristocrație; —**ig**, *adj.*, nobil, nobilitar; **von** —**iger Geburt**, nobil de origine; —**ige**, *s. m.*, nobil, boier; —**n**, *v. a.*, a inobil, o nobilita; —**sbrief**, *s. m.*, diplomă nobilitară; —**stand**, *s. m.*, nobilime; **in den** —**stand erheben**, a nobilita; —**stolz**, *s. m.*, mândrie, fudulie aristocratică.

Adept, *s. m.*, adept.

Aber, *pl.* —**n**, *s. f.*, vână; **goldene** —, hemoroide, trânji;

—binde, *s. f.*, fâșioară de a lega vena; —bruch, *s. m.*, surpătură; zur — lassen, a lasă sânge; —chen, *s. n.*, vênută; —förmig, *adj.*, in forma vênelor; —ig, *adj.*, vênos, cu vine; —laß, *s. m.*, luare de sânge; —lassen, *s. n.*, lancetă.

Abhären, *v. a.*, a adhera; —häsion, *s. f.*, (fis.), adheziune.

Adjektiv, *pl.* —e, *s. n.*, adjectiv.

Adjudiciren, *v. a.*, a adjuceca.

Adjunkt, *pl.* —e, *s. m.*, adjunct, ajutor la un oficiu.

Adjutant, *pl.* —en, *s. m.*, adjutant.

Abler, *s. m.*, vultur, aceră, acuilă, pajură; —auge, *s. n.*, ochiu de vultur, ager, petruñdător; —nase, *s. f.*, nas vulturii, coroiat, acuilin; —nest, *s. n.*, cuib de vultur; —orden, *s. m.*, ordinul vulturului; —schwinge, *s. f.*, aripa vulturului; Reichs—, *s. m.*, acuilă imperială.

Administration, *s. f.*, administrațiune.

Administrativ, *adj.*, administrativ.

Administrator, *s. m.*, administrator, cărmuitor.

Administriren, *v. a.*, a cărmui, a administra.

Admiral, *pl.* —răde, *s. m.*, admiral, comandantul suprem al unei flote; —ität, *s. f.*, admiralitate, senat de marină; —schlagge, *s. f.*, bandiera admiralului.

Admonireu, *v. a.*, veđi; Ermahnen.

Adonisblume, *pl.* —en, *s. f.*, (bot.), earba cocoșului, cocoșei de câmp.

Adoption, *pl.* —en, *s. f.*, adopțiune.

Adoptiren, *v. a.*, a adopta, a primi ca fiu de suflet.

Adoptiv, *adj.*, adoptiv.

Adressant, *pl.* —en, *s. m.*, destinător, adresant.

Adressat, *pl.* —en, *s. m.*, adresat.

Adressbuch, *pl.* —bücher, *s. n.*, almanach de adrese.

Adresse, *pl.* —n, *s. f.*, adresă.

Adressiren, *v. a.*, a adresa.

Adriatisch, *adj.* (geogr.), adriatic; —es Meer, marea adriatică.

Advent, *s. m.*, advent, postul crăciunului.

Adverbium, *pl.* —ien, *s. n.*, adverbii.

Advokat, *pl.* —en, *s. m.*, avocat, procurator; —entriff, *s. m.*, șiretlic de avocat; —engebühr, *s. f.*, onorariul unui avocat; —ur, *s. f.*, advocatură, procuratură.

Advociren, *v. n.*, a advocatori, a suplini pre alții la judecată.

Aebtiffin, *s. f.*, stareță.

Aero-dynamik, *s. f.*, (fis.), aerodinamică; —lith, *s. m.* (miner.), aerolit; —meter, *s. m.* (fis.), aerometru; —naut, *s. m.*, aeronaut; —nautif, *s. f.*, aeronautică; —stat, *s. m.*, aerostat, balon.

Affen, *s. n.*, mămuțioară.

Affe, *pl.* —n, (zool.), maimuță, momiță, simie.

Affect, *pl.* —e, *s. m.*, afecțiune, căldură, pasiune; er spricht mit vielem —, vorbește cu multă căldură.

Affectation, *pl.* —en, *s. f.*, afectare, prefăcătura.
Affectiren, *v. a.*, a afecta, a se prefăce.
Affen, *v. a.*, a maimuța.
Affen-art, *pl.* —en, *s. f.*, specie de maimuțe; —artig, *adj.*, asemenea maimuțelor, maimuțesc; —geschäft, *pl.* —er, *s. n.*, față de maimuță; —liebe, *s. f.*, iubire oarbă, necumpătă; —nase, *pl.* —en, *s. f.*, nas turcit, cărn.
Afferei, *pl.* —en, *s. f.*, maimuțarie.
Afficiren, *v. a.*, a mișca, a atinge la inimă.
Affinität, *s. f.*, rudenie, afinitate.
Affisch, *adj.*, vești: Affenartig.
Afghanen, *s. m. pl.*, afgani, (popor asiatic.)
Afholber, *s. m.* (bot.), dărmoz.
Africa, *v. n.*, (geogr.), Africa; —ner, *s. m.*, african; —nerin, *s. f.*, africană; —niſch, *adj.*, african.
After, *s. m.*, ședut, cur, anus; —anwalt, *s. m.*, avocat substitut, șarlatan; —arzt, *s. m.*, medicastru, medic cărpaciu; —darm, *s. m.*, mațul curului; —erbe, *s. m.*, moștenitor substitut; —geburt, *s. f.*, casa copilului; —getreide, *s. n.*, codine; —gläubig, *s. m.*, credință falsă, deșcartă, superstițioasă; —holz, *v. n.*, lemne uscate; —flaue, *v. f.*, pintenul cănelui; —leber, *s. n.*, petec de piele, pelea dela călcăiul pantofului; —mehl, *s. n.*, făină ordinară din a doua măcinătură; —pacht, *s. f.*, subarendă; —pächter, *s. m.*, subarendator; —prophet, *s. f. m.*,

profet mincinos; —rebe, *s. f.*, defaimă, calumnie, vorbire de rău; —spinne, *s. f.*, (zool.) coșaciu, specie de păiangin; —stüd, *s. n.*, oblâncul dinapoi; —vermiethung, *s. f.*, subinchiriere.
Agape, *pl.* —en, vești; Liebesmahl.
Agat, *s. m.*, (miner.), vești: Achat.
Agende, *s. f.*, agendă; carte cuprindeătoare de ritualul preoțesc.
Agent, *s. m.*, agent, procuror; —ſchaft, —ur, *s. f.*, agenție, agentură.
Agglomerat, *pl.* —e, *s. n.*, (miner.) aglomerat.
Agglomeriren, *v. a.*, a aglomera, a grămădi.
Aggregat, *pl.* —e, *s. n.*, agregat.
Agide, *s. f.*, egidă, scut.
Agio, *s. n.*, agiu, care se dă la schimbarea banilor.
Agiotiren, *v. n.*, a pune agiu.
Agiren, *v. a.*, vești: Handeln.
Agitation, *pl.* —en, *s. f.*, turburare, mișcare, agitațiune.
Agitator, *pl.* —en, *s. m.*, turburător de liniscea publică, agitator.
Aglartraut, *s. n.* (bot.), sudoarea calului.
Agnat, *pl.* —en, *v. m.*, agnat.
Agraffe, *pl.* —n, *s. f.*, cătaramă, copcie.
Agrikultur, *s. f.*, agricultură; —chemie, *s. f.*, chimia agricolă.
Agrimonie, *s. f.*, (bot.) turiță mare.
Agronom, *pl.* —en, *s. m.*, agronom; —ie, *s. f.*, agronomie, teoria de lucrarea pământului; —iſch, *adj.*, agronomic.

- Agfstein**, *s. m.*, (miner.), veđi: Bernstein.
- Agäiſch**, *adj.*, egeic; —eß Meer, (geogr.), marea egeică.
- Ägypten**, *s. n.* (geogr.) Egipt.
- Ägyptier**, *s. m.*, egiptean; —in, *s. f.*, egipteană.
- Ägyptiſch**, *adj.*, egiptean, egiptenesc.
- Ah!** *interj.*, ah! o!
- Ahlbaum**, *s. m.*, (bot.), cireş sălbatic, mălin.
- Ahle**, *pl.* —n, *s. f.*, sulă; —nſörmig, *adj.*, ca sula.
- Ahlfirſche**, *s. f.*, veđi: Ahlbaum.
- Ahn**, *pl.* —en, *s. m.*, străbun, strămoş; —ſtau, *s. f.*, străbună, strămoaşă.
- Ahn-en**, *v. a.*, a înfrunta, a răsbuna; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, înfruntare, pedepsire.
- Ahneltu**, *v. n.*, a ave asemănare cu cineva.
- Ahnen**, *v. n.* și *impers.*, a presimți; a cobli; eß ahnet mir, inima 'mi spune.
- Ahnen**, *s. m. pl.*, străbunii; —probe, *s. f.*, probă de nobilitate; —tafel, *s. f.*, carte genealogică.
- Ahnlich**, *adj.* și *adv.*, asemenea; in einem —en Falle, in asemenea cas; er iſt ſeinem Vater ſehr —, el seamănă foarte cu tatăl seu; —feit, *s. f.*, asemănare; —feitöverhältniß, *s. n.*, analogie.
- Ahnung**, *pl.* —en, *s. f.*, presimțire, cobire; —loß, *adj.*, fără a ave presimțire, fără a'și da sama.
- Ahorn**, *s. m.*, (bot.), arțar; —artig, *adj.*, ca arțarul; —baum, *pl.* —bäume, *s. m.*, (bot.), arțar, paltin.
- Ahre**, *pl.* —en, *s. f.*, spic; —nbund, *s. m.*, snop, cunună de spice; —nleſe, *s. f.*, spicuire; —n leſen, a spicul; —nleſer, *s. m.*, spicuitor; —nleſerin, *s. f.*, spicuitoare; —nſörmig, *adj.*, in formă de spice, spicos; —nſpiße, *s. f.*, barba spicului.
- Aichen**, *v. a.*, a coti; veđi: Eichen.
- Academie**, *s. f.*, academie, universitate; —der Wiſſenſchaften, academie de științe.
- Academiker**, *s. m.*, academic.
- Academisch**, *adj.*, academic;
- Academist**, *s. m.*, academicist.
- Acatholiſch**, *adj.*, acatolic.
- Akzie**, veđi: Schotenborn.
- Aclamation**, *s. f.*, aclamațiune, aplaus.
- Aklimatiſieren**, *v. a.*, a aclimatiza.
- Akkommodieren**, *v. a.*, a acomoda; ſich —, *v. r.*, a se acomoda.
- Akkompanieren**, *v. a.*, a acompania; a însoți.
- Akkord**, *pl.* —e, *s. m.*, accord, invoire; —iren, *v. a.*, a acorda, a tocml, a se invol.
- Akkreditieren**, *v. a.*, a acredita.
- Akkurat**, *adj.* și *adv.*, acurat, întocmai; —eſſe, *s. f.*, acurateță, punctualitate.
- Akkuſativ**, *pl.* —e, *s. m.*, acuzativ.
- Akrobat**, *pl.* —en, *s. m.*, acrobat, jucător pe fune.
- Akroſtichon**, *pl.* —cha, *s. n.*, acrostich.
- Akt**, *pl.* —e, *s. m.*, act, fapt, document.

Alten, *s. f. pl.*, acte de proces;
 —mäſig, *adj.*, conform actelor;
 —ſtüd, *s. n.*, piesă, bucată de proces.
Alte, *pl.* —n, *s. f.*, acție, partea ce are cineva într'o speculă.
Alten-antheil, *s. m.*, cupon de acție; —beſiſer, *s. m.*, acționar; —geſellſchaft, *s. f.*, societate de acționari; —kapital, *s. n.*, capitalul unei societăți pe acții.
Altiv, *adj.* și *adv.*, activ, —ität, activitate; —ſchuld, *s. f.*, datorie activă; —vermögen, *s. n.*, avere.
Altuar, *s. m.*, actuar, scriitor la o judecătorie.
Aluſtiſ, *s. f.*, acustică, știința despre sunete, despre auđ.
Aluſtiſch, *adj.*, acustic.
Alut, *adj.*, ascuțit, acut.
Alabaſter, *s. m.* (miner.), peatră albă, alabastru; —n, *adj.*, de alabastru.
Alut, *s. m.* (bot.), carbă mare; inulă; —beere, *s. f.*, veji:
 Kalbeere.
Alarm, *pl.* —e, *s. m.*, alarmă, strigare la arme; —iren, *v. a.*, a alarma, a striga la arme.
Alaun, *pl.* —e, *s. m.* (miner.), peatră acră, alumen; —artig, *adj.*, aluminos; —erde, *s. f.*, pământ cu peatră acră; —haltig, *adj.*, aluminos; —ſtein, *s. m.*, stâncă, stan de peatră acră; —waſſer, *s. n.*, apă aluminosă.
Albanien, *s. n.* (geogr.), Albania.
Albanier, *s. m.*, alban, albanez; —in, *s. f.*, albană, albaneză; —iſch, *adj.*, albanez, albanesc.

Alberbaum, *pl.* —bäume, *s. m.*, (bot.), plop alb.
Albern, *adj.*, prost, neghiob, hăbănc, simplu; —eſ Geſchmäđ, —eſ Zeug, prostii, neghiobii, nerođii; —heit, *s. f.*, neghiobie, prostie.
Album, *s. n.*, album.
Alchemiſte, *s. f.* (bot.), crătișoară, plașcă, pălașca.
Alchimie, *s. f.*, alchimie.
Alchimist, *pl.* —en, *s. m.*, alchimist.
Aleppo, *s. n.* (geogr.), Alepo.
Alentiſch, *adj.* (geogr.), aleutic.
Alexander, *s. m.*, Alecsandru.
Alexandrien, *s. f.* (geogr.), Alexandria.
Alfanzeri, *pl.* —en, *s. f.*, fală goală, fanfaronadă.
Algebra, *s. f.*, algebră; —iſch, *adj.*, algebraic.
Algier, *s. n.* (geogr.), Algeria; —er, *s. m.*, algerian; —erin, *s. f.*, algeriană, —eriſch, *adj.*, algeric.
Alibi, *s. n.*, alibi.
Alimentation, *s. f.*, întreținere, alimentațiune.
Alimentiren, *v. a.*, a întreține cu de mâncare, a alimenta.
Alkaliſch, *adj.*, alcaic.
Alkali, *s. n.* (chem.), alcali; —iſch, *adj.*, alcalin, leșios.
Alkaloid, *s. n.* (chem.), alcaloid.
Alkohol, *s. n.* (chem.), alcool; —iſtmuſ, *s. m.*, alcoolism, beutură preste măsură de beuturi spirituoase.
Alkoran, *s. m.*, alcoran.
Alkoven, *s. m.*, alcov, iatac.
Al, *s. n.*, lume, univers.

All, (—er, —e, —es), *adj.*, tot, sicare; unser —er Vater, tatăl nostru al tuturor; sie kommen —e drei, ei vin tustrei; ein Kleid auf —e Tage, un vestiment de toate zilele; —e drei Tage, tot la trei zile, tot a treia zi; ohne —en Zweifel, fără cea mai mică îndoială; —er Orten, în tot locul, ori unde.

All-barmherzig, *adj.*, prea îndurat; —bekannt, *adj.*, preste tot locul cunoscut, de toți cunoscut; —da, *adv.*, aci, acolo; —dieweil, *adv.*, veți: weil; —dort, *adv.*, acolo.

Alle, *adv.*, — sein, a se sfârși; mein Geld ist —, nu mai am nici un ban.

Alle, *pl.* —n, *s. f.*, aleu, loc de preumblare.

Allegiren, *v. a.*, a alege.

Allegorie, *pl.* —n, *s. f.*, alegorie.

Allegorisch, *adj.*, alegoric, simbolic.

Allein, *adj.* și *adv.*, singur, izolat; numai; ganz —, singur singurel; ihm — gebührt die Ehre, numai lui se cuvine cinstea; —, *conj.*, însă, ci; er wollte gern, — er kann nicht, ar vîl, însă nu poate; —besitz, *s. m.*, proprietate exclusivă; —gespräch, *s. n.*, monolog; —handel, *s. m.*, monopol; —herrschaft, *s. f.*, monarhie, autocrație; —herrscher, *s. m.*, autocrat; —ig, *adj.* și *adv.*, singur, unic.

Allemal, *adv.*, totdeauna.

Allesfalls, *adv.*, la toată întem-
plarea.

Allenthalben, *adv.*, pretutindinea, în tot locul.

Aller, (in compozițiuni), der — beste, cel mai bun.

All-erbarmen, *s. m.*, Dumnezeuul îndurărilor.

Aller-dings, *adv.*, firesce, veți-bine; —durchlauchtigst, *adj.*, prea luminat, serenisim; —erst, *adv.*, mai întâiu; —getreuest, *adj.*, prea credincios; —gnädigst, *adj.*, prea îndurat, prea grațios.

All-erhalter, *s. m.*, atotțitor, conservator.

Aller-hand, *adv.*, de tot felul; —heiligen (Fest), ziua tuturor sântilor, —heiligst, *adj.*, prea sânt; —heiligste, *s. n.*, sânta sântelor; —höchst, *adj.*, prea înalt, altisim; der —höchste, *s. m.*, cel prea înalt; —lei, *adj.*, de tot felul, de tot soiul; —lest, *adj.*, cel mai de pe urmă; —liebft, *adj.*, prea iubit, prea plăcut; —mannsharnisch, *s. m.*, (bot.), gladiolus; —meist, *adj.* și *adv.*, cei mai mulți; de cele mai de multe ori; —nächst, *adj.* și *adv.*, cel mai apropiat; foarte aproape; —neuest, *adj.*, cel mai nou; die —neueste Mode, moda cea mai nouă.

All-erschaffer, *v. m.*, făcătorul tuturor.

Aller-seits, *adv.*, din toate părțile, cu toții; —unterthänigst, *adj.* și *adv.*, prea supus, cel mai umilit; —wärts, *adv.*, preste tot locul, pretutindinea.

Alles, *s. n.*, totul; —eins, *adv.*, tot atâta.

- Alteſammt**, *adv.*, pretutindinea, indată; cu totu; —*weiſe*, *adv.*, indată; totdeauna; —*zeit*, *adv.*, deapuzarea, ori și când.
- Al-gegenwart**, *s. f.*, atot preſentă; —*gegenwärtig*, *adj.*, pretutindinea de față.
- Al-geliebt**, *adj.*, de toți iubit.
- Algemach**, *adv.*, incet-incet.
- Algemein**, *adj.* și *adv.*, comun, general, universal, abstract; —*e Kirchenverſammlung*, conciliu ecumenic; —*heit*, *s. f.*, totalitate, comuniune, universalitate; —*machung*, *s. f.*, generalizare.
- Al-genügſam**, *adj.*, prea îndestulat; —*genügſamkeit*, *s. f.*, îndestulare nemărginită; —*gewalt*, *s. f.*, atot putință; —*gewaltig*, *adj.*, atot puternic, prea puternic; —*gütig*, *adj.*, prea bun.
- Al-heit**, *s. f.*, univers, universalitate.
- Alhier**, *adv.*, aici, în acest loc.
- Alianz**, *pl.* —*en*, *s. f.*, alianță.
- Aligator**, *s. m.* (zool.), aligator, crocodil.
- Alitren**, *v. a.*, a se împreuna, a se alia.
- Alierte**, *pl.* —*n*, *s. m.*, aliat, confederat.
- Aliteration**, *s. f.*, aliterațiune.
- Al-jährig**, —*jährlich*, *adj.* și *adv.*, în fiecare an, anual, pe fiecare an.
- Almacht**, *s. f.*, atot putință, atot puternicie; —*mächtig*, *adj.*, atot putinte, atot puternic.
- Al-mäſig**, *adj.* și *adv.*, incet încet; succesiv; —*monatlich*, *adj.*, pe toată luna.
- Allob**, (Allobium), *pl.* —*ien*, *s. n.*, alodiu; —*ial*, *adj.*, alodial.
- Allopath**, *s. m.*, alopat.
- Al-lehend**, *adj.*, —atot vedător; —*ſeitig*, *adj.*, din toate părțile, omnilateral, universal; —*tägig*, *adj.*, pe toată ziua; —*täglich*, *adj.*, de toate zilele, ordinar, trivial, banal; —*tagſ*, *adj.*, —*tagesgeſicht*, *s. n.*, față de toate zilele; —*tagesleid*, *v. n.*, haină de purtat; —*umfaſſend*, *adj.*, universal.
- Aluvial**, *adj.*, aluvial.
- Aluvium**, *s. n.*, aluviu.
- Al-vater**, *s. m.*, părinte al tuturor.
- Al-waltend**, *adj.*, atotcărmitor; —*weiſe*, *adj.*, prea înțelept; —*weiſheit*, *s. f.*, înțelepciune nemărginită; —*wiſſend*, *adj.*, atot știutor; —*wiſſenheit*, *s. f.*, atot știință; —*wiſſerei*, *s. f.*, cunoștință superficială; —*zu*, *adv.*, prea; —*zu viel*, prea mult; —*zu geſchwind*, prea curând, prea iute.
- Almanach**, *pl.* —*e*, *s. m.*, almanah, călindar.
- Almoſen**, *s. n.*, milostenie, milă, elemosină; um ein — *bitten*, a cere, a cerși milă; —*brod*, *s. n.*, pâine de pomană; —*gelb*, *s. n.*, bani de pomană.
- Aloe**, *s. f.* (bot.), odogaciu.
- Aloſe**, *s. f.* (zool.), chepă, un fel de hirincă.
- Alp**, *s. m.*, greutate, apăsare în somn.
- Alpen**, *s. f. pl.* (geogr.), Alpii; —*ampfer*, *s. m.* (bot.), revent de Alpi; —*bewohner*, *s. m. pl.*,

- locuitorii Alpilor; — pflanze, plantă alpestră; — rose, *s. f.*, (bot.), bujor.
- Alphabet**, *pl.* — *e*, *s. n.*, alfabet, abc; — *isch*, *adj.*, alfabetic.
- Alp-hahn**, *s. m.* (zool.), veçi: Auerhahn; — horn, *s. n.*, buciun.
- Araun**, *s. f.* (bot.), mătrăgună.
- Als**, *conj.*, ca, cum, precum, de cât, ca și când; — ob, — wenn, — wie, ca, ca și când, ca și cum; süßer — Honig, mai dulce ca mierea; — ich sah, vedând că; es scheint — ob es regnen wollte, pare că ar ave de gând să plouă; — bald, *adv.*, îndată, curând, dela început; — dann, *adv.*, atunci, apoi, după aceea.
- Also**, *adv.* si *conj.*, așa, așa dar, deci, prin urmare.
- Alt**, *adj.*, bătrân, vechiu, antic; — *e* Leute, bătrânii; — *e* Kleider, haine vechi, purtate; wie — bist du? de câți ani esti? er ist zehn Jahre —, el este de zece ani; — machen, — werden, a îmbătrâni; ein — es Übel, un rău învechit; — er Soldat, soldat probat, expert; — er Haß, ură înrădăcinată; — er Sünder, om îmbătrânit în păcate; die — en, *s. m. pl.*, bătrânii, strămoșii.
- Alt**, *s. m.* (geogr.), Oțul.
- Alt**, *adj.*, — stimme, *s. f.*, alt.
- Altan**, *pl.* — *e*, *s. m.*, foișor, altan, balcon.
- Altar**, *pl.* — *täre*, *s. m.*, altariu; — *tisch*, *s. m.*, prestol; — *tuch*, *s. n.*, penzătura prestolului.
- Altbaden**, *adj.*, copt de mai multă vreme.
- Altdeutsch**, *adj.*, teutonic, germanic.
- Alte**, *pl.* — *n*, *s. m.*, bătrânul, moșul.
- Altein**, *v. n.*, ă îmbătrâni.
- Alter**, *s. n.*, vârstă, etate, bătrânețe, vechime, anticitate; das jugendliche —, tinerețele, junia; das hohe —, bătrânețe adânci; von — sßer, din vechime; von — s, odinioară, de demult; vor — sterben, a muri de bătrân; von gleichem — sein, a fi de o vârstă.
- Alter**, *adj.*, mai bătrân, mai în vârstă.
- Alteration**, *s. f.*, schimbare, alterațiune.
- Alteriren**, *v. a.*, a schimba spre rău, a altera.
- Alterlich**, *adj.*, părintesc.
- Altermutter**, *s. f.*, străbună.
- Altern**, *s. m. pl.*, veçi: Eltern.
- Alteru**, *v. n.*, a îmbătrâni, a se învechi.
- Alternativ**, *adj.*, alternativ, schimbător; — *e*, *s. f.*, alternativă.
- Alteruireu**, *v. a.*, a alterna, a se schimba.
- Alters-schwach**, *adj.*, slăbit de bătrânețe, senil; — schwäche, *s. f.*, slăbiciune de bătrânețe, senilitate.
- Alter-thum**, *s. n.*, vechime, anticitate; *pl.* — thümer, *s. f. pl.*, anticități; — thümer, *s. m.*, anticuar; — thümlich, *adj.*, antic, vechiu; — thumsforschere, *s. m.*, archeolog; — thumsfunde, *s. f.*, archeologie.
- Altervater**, *s. m.*, strămoș, străbun.

Alteſte, *adj.*, cel mai bătrân.

Alt-geige, *s. f.*, violon; —*geſelle*, *s. m.*, vechiu sodal; —*gläubig*, *adj.*, ortodocs, dreptmăritor.

Altſeer, *s. f.* (bot.), nalbă mare.

Alt-herſumlied, *adj.*, vechiu, din străbuni, antic.

Altift, *v. m.*, altist.

Alt-ſing, *adj.*, înțelept, precoce.

Altlich, *adj.*, bătrânicos, cam bătrân.

Alt-meifter, *s. m.*, căpetenia unei bresle; —*mobifch*, *adj.*, de modă vechie; —*däterifch*, *adj.*, patriarchal, după moda vechie; —*vorberer*, *s. m. pl.*, veți: *Borfahren*; —*weiberſommer*, *s. m.*, toamna țesătoare.

Aluminium, *v. n.*, (miner.) aluminiu.

Am, *prep.*, la, pe, lângă; —*beſten*, cel mai bun; — *Leben ſein*, a fi încă în viață; — *ſonntage*, duminică; — *Tage des Gerichtſ*, la đioa judecătui; — *dritten Tage*, a treia đi; — *heutigen Tage*, astăzi, în đioa de ađi; — *Ende*, în sfârșit.

Amalgam, *s. n.*, amalgam; —*iren*, *v. a.*, a amalgama, a împreuna.

Amaranth, *s. m.* (bot.), amarantă.

Amarelle, *s. f.*, amarelă, vișina.

Amazon, *s. f.*, amazonă; —*nſtrom*, *s. m.* (geogr.), riul Amazoanelor, Maranon.

Amber, *s. m.* (miner.), ambră, chichribar.

Amboſ, *pl.—e*, *s. m.*, ileu, necovană.

Ambra, *s. n.*, veđi: Amber.

Ambroſia, *s. f.*, ambrosia.

Ameiſe, *pl.* —*n*, *s. f.* (zool.), furnică; —*nartig*, *adj.*, ca furnicile, de soiul furnicei; —*nätter*, *s. m.* (chem.), eter formic; —*nădr*, *s. m.* (zool.), mirmecofagul; —*nhaufen*, *s. m.*, furnicar; —*nſäure*, *s. f.* (chim.), acid formic.

Amen, *s. n.*, amin; —, *interj.*, fie!

Amerika, *s. f.* (geogr.), America; —*ner*, *s. m.*, american; —*nerin*, *s. f.*, americană; —*niſch*, *adj.*, american, de America.

Amethiſt, *s. m.* (miner.), ametist.

Amianth, *s. m.* (miner.), amiant.

Amman, *s. m.*, veđi: *Amtmann*.

Amme, *s. f.*, doică, daică; —*nmärchen*, *s. n.*, povești de babe.

Ammer, *s. f.* (zool.), presure.

Ammoniak, *s. m.* (chem.), amoniu.

Ammonium, *s. n.* (chem.), amoniu.

Ammonſhorn, *pl.* —*hörner*, *s. n.*, (geol.), amonit.

Amneſtie, *s. f.*, amneſtie, agrățiere, pardon general.

Amneſtiren, *v. a.*, a da pardon, a agrăția.

Amor, *s. n.*, Amor.

Amorph, *adj.*, amorf.

Amortifation, *s. f.*, amortisațiune.

Amortifiren, *v. a.*, a amortisa.

Ampel, *pl.* —*n*, *s. f.*, lampă.

Ampfer, *s. m.* (bot.), macriș.

Amphibie, *s. f.* (zool.), amfibie.

Amphiktionen, *s. f. pl.*, amfictioni, judecători în vechia Eladă.

Amphitheater, *s. n.*, amfiteatru.

Amphitheatraliſch, *adj.*, amfiteatral.

Amputation, *s. f.*, amputațiune.

Amputiren, *v. a.*, a amputa, a tăie un membru molspit.

Amjel, *s. f.* (zool.), mierlă.

Ami, *pl.* **Amter**, *s. n.*, direcție, funcțiune, oficiu; ein — antreten, a intra în funcțiune; von — zwingen, din direcție; seines — es entsetzen, a depune din oficiu, a' l lipsi de oficiul seu; was beines — es nicht ist, da laß deinen Vorwitz, nu'ți băga nasul, unde nu'ți ferbe oala; Orts—, primăria comunală; —, serviciu divin; —iren, *v. a.*, a funcționa; —lich, *adj.*, oficios, din oficiu; —loß, *adj.*, fără funcțiune: —mann, *s. m.*, prefect de justiție; oficial cameral; —männin, *s. f.*, soția unui prefect cameral; —mannschaft, *s. f.*, prefectură.

Amts-ater, *s. n.*, ancienitate; —antritt, *s. m.*, intrare în oficiu; —geschäfte, *s. f. pl.*, afaceri de oficiu; —aufseher, *s. m.*, supra inspector; —bericht, *s. m.*, raport oficial; —bescheid, *s. m.*, rezoluțiune oficioasă; —bewerber, *s. m.*, competitor, aspirant, la oficiu; —bezirk, *s. m.*, cerc de jurisdicțiune; —blatt, *s. n.*, foaia oficioasă, buletinul oficial; —bote, —diener, *s. m.*, servitor de oficiu; —bruder, *s. m.*, confrate, colegă; —entsetzung, *s. f.*, destituire din oficiu; —führung, *s. f.*, administrațiune; —gefälle, *s. n. pl.*, taxe de oficiu, sportule; —hauptmann, *s. n.*, prefect; —hauptmannschaft, *s. f.*, prefectură; —kleid, *s. n.* costum oficial, uniformă; —knecht, *s. m.*, argat; —leiter,

s. m., director de oficiu, administrator; —pflege, *s. f.*, administrațiune; —pflicht, *s. f.*, datoria de oficiu; —sache, *s. f.*, afacere oficioasă; —schreiber, *s. m.*, scriitor de tribunal; —siegel, *s. n.*, sigil oficios; —stube, *s. f.*, biroul prefecturei; —tag, *s. m.*, zi de judecată; —verrichtung, *s. f.*, funcțiune oficioasă; —verwalter, *s. m.*, administrator, subprefect; —vorstand, *s. m.*, pretor; —wirkungsbereich, *s. m.*, jurisdicțiune.

Amulett, *s. n.*, amulet.

An, *prep.*, în, intru, lângă, la; (*cu dativ*), er hat — diesem Orte seinen Sitz, în locul acesta are aședemntul seu; — einem Orte zusammentommen, a se întâlni la un loc; — der Thüre hordchen, a asculta la uşe; — meinem Hause, aproape de casa mea; — der Hand führen, a duce de mână; — dem Schicksale Jemandes theilnehmen, a lua parte la soartea cuiva, a' l compătîmi; einen Freund — Jemanden finden, a afla un amic în cineva; — den Haaren fassen, a apuca de păr; — der Donau, lângă, la Dunăre; so viel — mir ist, ce atârnă dela mine; die Schuld liegt — ihm, el poartă vina; — meiner Seite, lângă mine; (*cu acusativ*), — einen Pfahl binden, a lega de un par; — den Baum, — die Wand hangen, a acăta de pom, de părete; — die Thüre klopfen, a

bate la use; — das Feuer setzen, a pune la foc; — Gott glauben, a crede in Djeu; — Jemanden schreiben, a scrie cuiva; die Reibe kommt — mich, rëndul vine la mine; — die Reibe kommen; a'i veni cuiva rëndul; Hand — das Werk legen, a se apuca de lucru; — die Arbeit gehen, a incepe lucrul, a se apuca de lucrat; sich — einen Stein stoßen, a se lovi de o peatră; Berggehen, a merge la deal, a se sui; von ... —, *adv.*, de atunci, de acum, începând cu; von jetzt —, von nun —, de pe acum; von Kindheit —, din copilărie.

Anabaptist, *s. m.*, anabaptist, boțezat de nou; — **Baptismus**, *s. m.*, anabaptism; — **Choret**, *s. m.*, eremit, anachoret; — **Chronismus**, *s. m.*, anachronism.

Anagramm, *pl. — e, s. n.*, anagram.

Anacreontisch, *adj.*, anacreontic.

Analekt-en, *s. f. pl.*, analecte; — **isch**, *adj.*, analectic.

Analog, *adj.*, analog, asemănător; — **ie**, *s. f.*, analogie, asemănare.

Analyse, *pl. — n, s. f.*, analiză, desfacere în părțile sale.

Analyfieren, *v. a.*, a analiza, a desface.

Analytisch, *s. f.*, analitică, desfacere; — **er**, *s. m.*, analitic, desfăcător.

Analytisch, *adj.*, analitic.

Ananas, *s. f.* (bot.), ananas.

Anantern, *v. a.*, a înțepeni cu anchira.

Anapest, *pl. — e, s. m.*, anapest.

Anarchie, *pl. — en, s. f.*, desfrâu, anarchie; — **archisch**, *adj.*, anarchic; — **archist**, *s. m.*, anarchist.

Anathem, *pl. — e, s. n.*, anatemă, afurisanie; — **atistren**, *v. a.*, a anatemisa, a afurisi.

Anatom, *pl. — en, s. m.*, anatom; — **ie**, *s. f.*, anatomie; vergleichende — **ie**, anatomie comparată; — **isch**, *adj.*, anatomic.

Anbaden, *v. n.*, a se lipi la copt; — **baden**, *v. a.*, a pune la cale, a incepe; — **bau**, *s. m.*, adausul unei zidiri la alta; — **bau eines Feldes**, lucrarea pământului, séménarea unei țărini; — **bauen**, *v. a.*, a lucra, a cultiva un pământ; **Gerste** —, a semna orz; einen Flügel am Hause —, e zidi, a edifica la casă o aripă; — **bauer**, *v. a.*, lucrător, cultivator de pământ, colonist.

Anbefehlen, *v. a. ir.*, a porunci, a ordona, a demanda.

Anbeginn, *s. n.*, început, urdire, origine.

Anbehalten, *v. a.*, a nu desbrăca o haină.

Anbei, *adv.*, pe lângă, lângă, totodată.

Anbeissen, *v. a. ir.*, a încolți, a mușca, a gusta ceva; — **besangen**, *v. a. impers.*, ce se ține, ce privește; — **besellen**, *v. a.*, a lătra la cineva; — **bequemen**, *sich, v. r.*, a se acomoda; — **beraumen**, *v. a.*, a hotări, a prefige, a fixa ziua; — **beten**, *v. a.*, a se închina la cineva, a adora pre cineva; — **beter**, *s. m.*, adorator; — **betlerin**, *s. f.*, adoratoare; — **be-**

tung *s. f.*, adorațiune; —be-
tungswürdig, *adj.*, adorabil;
—bitteln, *v. a.*, a cereși dela
cineva milă.

An-biegen, *v. a. ir.*, a apropië la
alt corp; —bieten, *v. a.*, a im-
bië, a oferi; —, *v. n.*, a oferi,
a licita.

Anbinden, *v. a. ir.*, a lega de
ceva; mit Jemandem —, a se
apuca de ceartă cu cineva;
Jemandem einen Wären —, a
purta pre cineva cu vorba.

Anbiß, *pl.* —ße, *s. m.*, mușcătură,
gustare, dejun.

Anblasen, *v. a. ir.*, a sufla cătră,
spre ceva; a sufla în trombiță.

Anblecken, *v. a.*, a rânji dinții de
mănie.

Aublik, *s. m.*, privire, vedere,
căutătură, spectacol; ein ange-
nehmer —, o privire, priveliște
plăcută; beim ersten —, la prima
vedere; ein trauriger —, o tristă
privire, un trist spectacol; —en,
v. a., a privi, a arunca o cău-
tătură spre ceva.

Anblinzen, } *v. a.*, a privi cu ochii
Anblinzeln, } abia deschiși.

Anblöden, *v. a.*, a mugli cătră
cineva.

Anbohren, *v. a.*, a începe a sfre-
del, a borteli; —, *s. n.*, tre-
panațiune.

Anbot, *pl.* —e, *s. n.*, primul ofert.

Anbraten, *v. n.*, a începe a se
frige, a se pârl.

Anbrechen, *v. a. ir.*, ein Brod,
eine Flasche Wein, a începe o
pâne, o sticlă de vin; —, *v.*
n. ir., a începe a se ivi; der

Tag bricht an, începe a se crepa
de ziua; mit anbrechender Nacht,
cu murgitul serei; die Nacht
bricht an, înseară.

Anbrennen, *v. a. ir.*, a aprinde,
a da foc, a pârl; a se arde,
a se afuma; angebrannt riechen,
a miroși a afumat, a pârlit.

Anbring-en, *v. a. ir.*, a pune, a
așeza, a aplica; a propune;
seine Tochter wohl —, ași așeza
bine pre fica sa; einen Spaß
gut —, a aplica bine o glumă;
eine Beschwerde —, a așterne
o plânsoare; seine Waaren —,
ași vinde marfa; gut angebracht,
îdilect —, reu, bine potrivit;
—er, *s. m.*, așezător, pirtor,
denunciant; —ung, *s. f.*, vên-
dare; denunciare.

An-bruch, *pl.* —brüche, *s. m.*, rup-
tură, frântură; mit Tages—,
in diorile, în murgitul zilei;
—brüchig, *adj.*, stricat, putred,
oțetit, stătut; der Wein wird —,
vinul se oțetește; —es Obst,
poame putrede.

An-brühen, *v. a.*, a opări cu apă
feartă; —brüllen, *v. a.*, veși;
Anblöden; —brummen, *v. a.*, a
mormoi cătră ceva; brühen, *v.*
a., a începe a cloci; angebrü-
tetes Ei, ou clocit.

Anciennetät, *s. f.*, prioritate.

Andacht, *s. f.*, evlavie, pietate,
devotațiune; rugăciune; seine
— verrichten, ași face rugă-
ciunile.

Andächtelei, *s. f.*, fătărie, ipocrisie,
evlavie mîncinoasă.

Andächtigt, *adj.*, evlavios, devot.

Andächtler, *s. m.*, făţarnic, ipocrit;
—*in*, *s. f.*, ipocrită.

Andächts-buch, *pl.* —bûcher, *s. n.*,
carte de rugăciune; —frunden,
oare de meditaţiuni religioase;
—übungen, exerciţii de pietate;
—voll, *adj.*, evlavios, devot.

Andalusien, *s. n.* (geogr.), Anda-
lusia; —*er*, *s. m.*, Andalusian;
erin, *s. f.*, Andalusă.

Anden, *s. f. pl.* (geogr.) Anđii;
Condilierii Americii de Sud.

Andenken, *s. n.*, pomenire, aducere
aminte, memorie, suvenir; *zum* —,
de aducere aminte, de suvenir; *seligen* —*s*, de pie
memorie.

Anden, (ber, die, das andere), *pron.*
şi *adj.*, alt, alta, celalalt, ce-
calaltă, al doilea; *eins in's* —*e*
gerechnet, una cu alta; *ein Jahr*
um's —*e*, an după an; *sich*
eines —*n* *besinnen*, a'şi schimba
păreră.

Andern, *v. a.*, a schimba, a co-
recta; *sich* —, *v. r.*, a se schimba;
a se preface.

Andern-falls, *adj.*, in cazul contrar,
de altcum; —*theils*, *adv.*, pe
de altă parte.

Anders, *adv.*, altmintrea; — *wer-*
den, a se schimba.

Anderswärts, *adv.*, de altă parte.

Anders-wo, *adv.*, aiurea, altundeva;
—*woher*, *adv.*, de aiurea, de
altundeva.

Anderthalb, *adj.*, unu şi jumătate.

Andernng, *pl.* —*en*, *s. f.*, schim-
bare, mutare.

Anderswärtig, *adj.* şi *adv.*, de
altundeva, ulterior; —*wärtig*,

adv., veđi: **Anderswo**; —*weitig*,
adv., veđi: **Anderswärtig**.

Andent-en, *v. a.*, a arăta, a in-
semna, a da să priceapă, a no-
tifica; —*ung*, *s. f.*, prevestire,
arătare, notificare, presimţire.

Andicht-en, *v. a.*, a scornî, a pre-
supune; —*ung*, *s. f.*, scornire,
născocire, presupunere.

Andonnern, *v. a.*, a împina cu
vorbe aspre.

Andorn, *s. m.* (bot.) catuşnică.

Andorren, *v. n.*, a se usca pe
creangă.

Anbrang, *s. m.*, indesuire; con-
gestiune.

Anbrängen, *v. a.*, a indesul.

Anbräuen, *v. n.*, veđi: **Androhen**.

Anbrehen, *v. a.*, a întepeni prin
învêrtire.

Anbringen, *v. n. ir.*, a apropiè
cu forţa; *das Blut bringt nach*
dem Kopfe an, sângele se sue
la cap.

Androhen, *v. a.*, a ameninţa cu
ceva; —*ung*, *s. f.*, ameninţare.

Anbruden, *v. a.*, a adauga în tipar.

Anbrüden, *v. a.*, a apesa.

Anceifer-n, *v. a.*, a îndemna, a
inima, a incuragia; —*ung*, *s. f.*,
îndemnare, incurajare.

Aneig-nen, *v. a.*, a însuşi cuiva
ceva, a'i da; *sich* —, *v. r.*,
a'şi apropria; —*nung*, *s. f.*,
însuşire, apropiare.

Aneinander, *adv.*, laolaltă; —*fügen*,
v. a., a lega, a împreuna
laolaltă; —*grenzen*, *v. n.*, a se
încecina; —*grenzend*, *adj.*, vecin
cu moşia, limitrof; —*hängen*,
v. a., a acăţa de ceva; a fi

legat de cineva prin simțeminte ;
 —passen, *v. a.*, a potrivî la-
 olaltă ; —stoßen, *v. n. ir.*, a se
 învecina ; a se ciocni.
Aneide, *s. f.*, Eneida (lui Virgil).
Anekdote, *pl.* —en, *s. f.*, anecdotă,
 istorioară.
Anekdote, *v. n.*, a se îngrețoșa, a
 se disgusta.
Anemone, *s. f.* (bot.), floarea pas-
 cilor, oiță.
Anempfehlen, *v. a.*, vezi: Em-
 pfehlen.
Anerben, *v. a.*, a'și înmulți averea
 prin moștenire.
Anerbieten, *s. n.*, ofert.
Anerkennen, *v. a.*, a recunoaște,
 a mărturisi ; —tunß, *s. f.*, aper-
 cepțiune ; —ung, *s. f.*, recunoa-
 scere ; gerichtliche —ung, legali-
 sare ; gesetzliche —ung, legiti-
 mațiune.
Anerkennen, *v. a. ir.*, a crea, a
 fi dăruit dela natură ; —, *adj.*,
 dăruit dela natură.
Anerziehen, *v. a.*, a inocula cuiva
 ceva prin educațiune.
Anessen, *v. r.*, a'și umplè pân-
 tecele cu mâncare.
Aufähehlen, *v. a.*, a face vînt cu
 mâna, cu vînturarul.
Aufachen, *v. a.*, a ațîța focul.
Aufäbeln, *v. a.*, a înșira (mărgele).
Aufahren, *v. n. ir.*, a da cu tră-
 sura peste ceva ; a ajunge la
 țerm ; Jemanden hart —, a în-
 tîmpina pre cineva cu cuvinte
 aspre, a'î înfrunta ; angefahren
 kommen, a sosi în trăsura ;
 —fährt, *s. f.*, sosire, intrare
 (cu trăsura).

Anfall, *pl.* —fälle, *s. m.*, cădere,
 lovire, pălire, atac, asalt ; Schlag-
 fluß —, atingere, lovitură de
 apoplecsie ; —en, *v. a. ir.*, a isbi,
 a se arunca, a se repezi asupra
 cuiva, a ataca ; es fällt mich
 eine Krankheit an, mă simt atacat
 de o boală ; der Hund fällt alle
 Leute an, cănele acesta atacă
 pre toți oamenii ; ihm ist eine
 Erbschaft angefallen, el a făcut
 a moștenire ; —recht, *s. n.*,
 dreptul de succesiune.

Anfang, *pl.* —fänge, *s. m.*, in-
 ceput, origine, cap ; den —
 machen, a face începutul, a
 începe ; im —e, întru început ;
 vom —e bis zum Ende, dela înce-
 put până la sfîrșit ; —fänge, *pl.*
 începuturi, elemente, principii ;
 —fangen, *v. a. și n. ir.*, a începe ;
 ich weiß nicht was ich — soll,
 nu știu ce să me fac ; es ist
 nichts mit ihm anzufangen, n'ai
 ce isprăvi cu el, nu e bun de
 nimica ; das Gespräch wieder —,
 a reinnoi conversațiunea ; einen
 Prozeß —, a trage pre cineva
 la judecată, a intenta un proces ;
 —zu lachen, a se pune pe ris.
Anfänger, *s. m.*, începător, invē-
 țăcel, novit ; —erin, *s. f.*, înce-
 pătoare, novită ; —lich, *adj. și adv.*,
 prim ; la început, dintr'antîi.

Anfangs, *adv.*, la început ; gleich —,
 îndată la început ; —buchstabe,
s. m., literă inițială, capitală ;
 —geschwindigkeit, *s. f.* (fis.), iu-
 țeală inițială ; —gründe, *s. f. pl.*,
 elemente, principii ; —unter-
 richt, *s. m.*, învățămînt primar.

Aufassen, *v. a.*, a prinde, a apuca cu mâna.

Aufansen, *v. n.*, a începe a putred. a se strica.

Aufsehbar, *adj.*, contestabil.

Aufsieht-en, *v. a.*, a combate, a ataca, a contesta; die Gültigkeit eines Testaments —, & contesta validitatea unui testament; was sieht dich an, ce'ți plesnesce prin gând, ce te apucă? —ung, *s. f.*, contestațiune; tentațiune, ispită.

Aufseilen, *v. a.*, a pili linișor.

Aufseind-en, *v. a.*, a avè inimicție cătră cineva; a'i fi dușmănos; —ung, *s. f.*, inimicție, dușmănie.

Aufertigen, *v. a.*, veđi: Verfertigen.

Aufessein, *v. a.*, a încătușa, a pune in fere.

Aufsetzen, *v. a.*, a pune grăsimă in ceva.

Aufsecht-en, *v. a.*, a umeđi, a uda, a muiè; —ung, *s. f.*, umeđire, udare.

Aufstuer-en, *v. a.*, a face foc, a aprinde; a inflăcăra, a ațța curagiul, a incuragia; —ung, *s. f.*, incuragiare, excitare.

Aufstammen, *v. a.*, a părli pe flacără; a inflăcăra; —flattern, *v. n.*, a se apropiè fluturând.

Aufstechen, *v. a. ir.*, a împreuna prin impletit.

Aufsch-en, *v. a.*, a ruga, a implora, învoca, a suplica; —ung, *s. f.*, rugăciune ferbinte, invocare.

Aufsteden, *v. a.*, a coase un petec, a peteci, a cârpi.

Aufstiegen, *v. n.*, a se apropiè sburând; die Fenster fliegen an, ferestrele se îmburează; ein

zartes Roth steigt ihre Wangen an, o fragedă roșeață li trece presto obraz.

Aufstiegen, *v. n. ir.*, a curge; das Wasser steigt an, apa cresce.

Aufstöß-en, *v. a.*, a apropiè prin plutire; a transporta la term lemne, petri etc.; —ung, *s. f.*, plutire; aluviu, nomolitură.

Aufstug, *pl.* —flüge, *s. m.*, sbor; bură (pe feresti); floare, eflorescență.

Aufsturz, *pl.* —flüsse, *s. m.*, creșterea apelor; aluviune, nomolitură.

Anforderung, *pl.* —en, *s. f.*, cerere, pretensiune.

Anformen, *v. a.*, a da cuiva o formă, a forma.

Anfrage, *pl.* —n, *s. f.*, întrebare; bei Jemandem eine — thun, a se informa despre ceva dela cineva; —n, *v. a.*, a întreba, a se informa; um Erlaubniß —, a cere permisiunea.

Anfressen, *v. a. ir.*, a începe a roade la ceva; sich —, *v. r.*, a se îndopa.

Anfrieren, *v. n. ir.*, a îngheța; a îngheța de ceva.

Anfrischen, *v. a.*, a improspeta; a îmbărbăta.

Anfuge, *pl.* —n, *s. f.*, veđi: Beilage.

Anfüg-en, *v. a.*, a alătura, a adauge; a încleșta; —ung, *s. f.*, alăturare; încleștare, înțepenire.

Anfühlen, *v. a.*, a pipăi; —, *s. n.*, pipăire, pipăit.

Anfuhre, *s. f.*, căraușie.

Anführ-en, *v. a.*, a conduce, a comanda (o armată); a alega,

- a cita; a înșela; —er, *s. m.*, conducător, director, comandant, șef; înșelător; —erei, *s. f.*, veđi: Betrügerei; —ung, *s. f.*, conducere, comandă; citațiune, alegațiune; înșelare; —ungszeychen, *s. f. pl.*, semnele citațiunei.
- Anfüll-en, *v. a.*, a umplè; sich —, a se umplè de mâncare și beutură; —ung, *s. f.*, umplere, umplétură.
- Anfurt, *pl.* — en, *s. f.*, loc de descărcat la mare, vad.
- Angeb, *pl.* — en, *s. f.*, arvună; spusă, raport, denunțiere; plan, proiect; seiner — nach, după spusele lui; — deș Înhalteș cines Badetes, declarațiunea cuprinsului unui pachet.
- Angabein, *v. a.*, a apuca cu furcuța.
- Angast-en, *v. a.*, a se uita cu gura căscată; —er, *s. m.*, gură căscată.
- Angähnen, *v. a.*, a'i căsca cuiva în față.
- Angeb-en, *v. a.*, a da arvună; a arăta, a proiecta; Jemanden —, a denuncia pre cineva; den Ton —, a da tonul (in musică); Beweise —, a produce argumente; sein Vermögen —, a face arătare despre averea sa, a'și declara averea; sich —, *v. r.*, a se denuncia, a se acusa; —er, *s. m.*, denunciant; inventor, autor; —erei, *s. f.*, denunțiațiune; —erin, *s. f.*, denunciantă; —zettel, *s. m.*, bilet de declarațiune.
- Angebilde, *s. n.*, dar, present.
- Angeblich, *adj.*, după cum se presupune.
- Angeboren, *adj.*, innăscut, natural, firesc.
- Angebot, *pl.* —e, *s. n.*, primul ofert.
- Angebung, *s. f.*, veđi: Angabe.
- Angebeihen lassen, *v. a. ir.*, a concede, a acorda.
- Angebenten, *v. n.*, veđi: Andenten.
- Angehänge, *s. n.*, apendice, adnecse; scule ce se atêrnă de ceva.
- Angehen, *v. n. ir.*, a începe; die Vorlesung wird bald —, prelegerea se va începe îndată; was geht das dich an? ce'ți pasă; er geht mich nichts an, n'am d'a face cu el, nu'l cunosc de fel; das wird nicht —, aceasta nu se va putè face; das Feuer geht an, focul se aprinde; das Fleisch geht an, carnea începe a se putređi; —, *v. a. ir.*, Jemanden —, a cere ajutor dela cineva, a se adresa la cineva; —d, *adj.*, începător; mit —dem Sommer, cu începutul verei; bei —der Nacht, la apropierea nopții; ein —der Lehrer, un începător in ale învățătoriei; ein —der Schüler, un scolar începător; —d, *conj.*, in ce privesce, cât pentru.
- Angehör, *s. n.*, proprietate; —en, *v. n.*, a aparține, a fi al cuiva; —ig, *adj.*, aparținend, fiind al cuiva; —ige, *s. m. pl.*, consângeni, rudeni.
- Angewissen, *v. a.*, veđi: Begeissen.
- Angeklagte, *s. m.* și *f.*, acusat, pîrit; acusată, pîrită.

Engel, *s. f.*, țittăă; undiță; mit der — fischen, a pescui cu undița; zwischen Thür und —, întră ciocan și nicoval; —band, *s. n.*, peantă.

Engelb, *s. n.*, arună, capară.

Engelgegn, *adj.*, sich Etwas — sein lassen, a se interesa prea mult de ceva; —heit, *s. f.*, treabă, afacere; der Minister der auswärtigen —heiten, ministrul afacerilor esterne; —tlich, *adv.*, cu întetire, urgent; sich —tlich nach Jemanden erkundigen, a se interesa mult de cineva.

Engellegt, *adj.*, pus, așezat, întogmit; —es Feuer, foc pus într'adins, cu scop rău.

Engel-fisch, *s. m.* (zool.), raie; —fischerei, *s. f.*, pescuitul cu undița; —haken, *s. m.*, undița.

Engelisa, *s. f.* (bot.), veși: Engelwurz.

Engelleine, *s. f.*, veși: Engelichnurr.

Engeln, *v. a.*, a pescui cu undița, a prinde cu undița.

Engelöben, *v. a.*, a promite sărbătorește; —gelobung, *s. f.*, —gelöbniß, *s. n.*, promisiune sărbătorească.

Engel-platz, *pl.* —plätze, *s. m.*, loc pentru a prinde pesci cu undița; —ruthe, vërgea de undița; —ichnurr, *s. f.*, cordea, sfoară de undița.

Engel-fisch-fisch, *adj.*, anglosacson.

Engelweit, *adj.*, deschis de tot; das Maul — aufperren, a căsca gura până la urechi.

Angemessen, *adj.*, cuvenit, conform, convenabil, proporționat; —heit, *s. f.*, cuviință, conformitate.

Angenehm, *adj.* și *adv.*, plăcut, gustuos, delicios, frumos.

Anger, *s. n.*, fēnaț, rit; —blume, *s. f.* (bot.), talpa găscei, ghildeiu; —recht, *s. n.*, dreptul de pășune.

Angeregt, *adj.*, pus în discuțiune.

Angerissen, *adj.*, chefuit.

Angesehen, *adj.*, însemnat, respectat, notabil, considerabil; —sein, a fi respectat.

Angesessen, *adj.*, așezat, statorit cu locuința.

Angesicht, *pl.* —er, *s. n.*, față, vedere; mutră; im —, în fața cuiva, în prezența lui; von — zu —, față în față; —s, *adv.*, în fața, în prezența cuiva.

Angesteckt, *adj.*, molipsit, infectat.

Angewäge, *s. n.*, căpătăiu de fus.

Angewandt, *adj.*, aplicat.

Angewöhnen, *v. a.*, a obicinui, a deprinde; sich Etwas —, a se deda, a se obicinui la; ceva; —gewohnheit, *pl.* —en, *s. f.*, obicinuință, învăț.

Angießen, *v. a. ir.*, a vërsa, a uda; das Kleid sieht wie angegossen, haina aceasta 'ți șade ca turnată.

Angirren, *v. a.*, a ofta după cineva.

Anglicismus, *pl.* —men, *s. m.*, anglicism.

Anglikanisch, *adj.*, anglican.

Anglisiren, *v. a.*, a tăie coada căilor.

Angloßen, *v. a.*, a se înholba la cineva.

Angränzen, *v. n.*, vedi: An-
grenzen.

Angreifbar, *adj.*, atacabil.

Angreif-en, *v. a. ir.*, a apuca, a
prinde cu mâna; a ataca; a
slăbi, a roade; die Augen —, a
ostăni ochii; Jemandes Ehre —,
a se atinge de onorul cuiva;
den Feind —, a ataca pre inimic;
anvertraute Selber —, a dilapida
bani; Jemandes Meinung —,
a combate părerile cuiva; eine
Sache wohl —, a incepe bine
un lucru; nicht wissen eine Sache
anzugreifen, a nu scl cum să
incepi un lucru; die Krankheit
hat ihn angegriffen, boala 'l a
slăbit foarte; sich —, *v. r.*, a
se ostăni; —end, *adj.*, agresiv,
ofensiv; —er, *s. m.*, atacător,
agresor.

Angrenz-en, *v. n.*, a se învecina,
a se mărgini; —end, *adj.*, în-
vecinat, limitrof; —ung, *s. f.*,
margini, confinii.

Angriff, *pl. —e, s. m.*, năvălire,
năvălă, atac, asalt; einen
— machen, a da năvălă, a
ătaca; —swaffe, *s. f.*, armă de
asalt, ofensivă; —weise, *adj.*,
ofensiv.

Angrinsen, *v. a.*, a rinși dinții pri-
vind la cineva.

Angrunzen, *v. a.*, a grohoti cătră
cineva.

Angst, *pl. Ängste, s. f.*, frică,
teamă, spaimă, neodihnă; ich
habe —, 'mi e teamă; Jemandem
— machen, a spărie pre cineva;
mir wird —, 'mi e frică; in
tausend Ängsten sein, a se în-

spăimēta de moarte; —geschrei,
s. n., strigăt dureros.

Angstig, *adj.*, fricos, îngrijat;
—en, *v. a.*, a neodihni, a în-
frica; sich —en, *v. r.*, a se ne-
căji, a se frēmēta cu frica;
—ung, *s. f.*, frică, nelinise,
turmentare.

Ängstlich, *adj. și adv.*, neodihnit,
foarte îngrijat, timid; —heit,
s. f., neodihnă, timiditate.

Angst-ruf, *s. m.*, vedi: Angstgeschrei;
—schweiß, *s. m.*, sudori reci de
frică; —voll, *adj.*, fricos, spăi-
mētat.

Angucken, *v. a.*, a se uita la cineva.

Angürten, *v. a.*, a încinge.

Anguß, *pl.*, —güsse, *s. m.*, parte de
metal innădită prin turnătură.

Anhaben, *v. a.*, a avē pe sine,
a purta (haine), a fi îmbrăcat;
Jemandem Etwas —, a face
cuiva rău.

Anhaben, *v. a.*, a lovī cu sapa.

Anhaften, *v. a.*, a se lega de ceva,
a sta lipit de ceva.

Anhäufeln, *v. a.*, a acăța, a încărliga.

Anhasen, *v. a.*, a înțepenī cu
cârliche.

Anhalsfern, *v. a.*, a lega cu că-
pēstrul.

Anhalsen, *v. a.*, a pune sgarđa
cânilor.

Anhalt, *pl. —e, s. m.*, oprire;
sprijoană; —en, *v. a. ir.*, a
ține de aproape; a opri; Je-
manden zur Arbeit —, a deprinde
pre cineva la lucru, a 'l face să
lucre; —en, *v. n. ir.*, a ține timp
mai îndelungat, a continua;
a cere; um ein Amt —, a umbla

după o dregătorie; um ein Mädchen —, a peți o fată; sich — en an Etwas, *v. r.*; a se ține de ceva, a se sprijini; — en, *s. n.*, oprire, reținere; solicitare, pețire; continuitate; — end, *adj.*, continuu, stăruitor.

Anhaltefette, *pl.* — n, *s. f.*, opri-toare la ham; — punkt, *s. m.*, rașim, sprijoană, stațiune.

Anhalter, *s. m.*, cărlig.

Anhaltfam, *adj.*, stăruitor, con-tinuu; — leit, *s. f.*, stăruința, asiduitate.

Anhammern, *v. a.*, a impreuna cu ciocanul.

Anhang, *pl.* — hänge, *s. m.*, adaus, suplement, apendice; partită, facțiune; einen großen — haben, a ave mulți partisani; — en, *v. n.*, a se ține de ceva; a spânzura de ceva; einer Partei —, a se ține de partita cuiva.

Anhängen, *v. a.*, a acăța ceva; Jemandem Etwas —, a'i juca cuiva o festă; sich —, *v. r.*, a se acăța de ceva; sich an Jemanden —, a se acăța, a se lega de cineva.

Anhängend, *adj.*, atârnat, in-herent.

Anhäng-er, *s. m.*, partisan, ade-rent; acățător; — ig, *adj.*, pen-dent, dependent; einen Prozeß — ig machen, a face proces in contra cuiva; — lich, *adj.*, a-lipit, aplecat; — lichkeit, *s. f.*, aplecare, devotare, afecțiune; — sel, *s. n.*, adausuri; coadă.

Anharfen, *v. a.*, a grebla.

Anhan, *s. m.*, prima lovitură cu sapa, cu săcule.

Anhauchen, *v. a.*, a sufla lin spre ceva; a inspira.

Anhauen, *v. a.*, a începe ceva cu lovituri de săcule.

Anhäufeln, *v. a.*, a face grămejoare; a săpa cartofi etc.

Anhäuf-en, *v. a.*, a grămădi, a strânge; sich —, *v. r.*, a se gră-mădi, a se strânge, a se înmulți; — ung, *s. f.*, grămădire, acu-mulațiune.

Anheben, *v. n.*, a începe.

Anheften, *v. a.*, a încopcia; a prinde cu cuie; a prinde cu împunsături mari.

Anheilen, *v. n.*, a se vindeca.

Anheim, *adv.*, acasă; — fallen, a se împărtași; Jemandem Etwas — stellen, a lăsa ceva la dispozițiunea cuiva.

Anheißig, *adv.*, sich zu Etwas — machen, a se obliga la ceva, a se angaja.

Anhelfen, *v. a. ir.*, a ajuta cuiva să se îmbrace.

Anher (**Anhero**), *adv.*, incoace, aici.

Anhezen, *v. a.*, a sumuța câinii; a sumuța pre cineva in contra altuia, a întărita; — er, *s. m.*, sumuțător, întăritător; — ung, *s. f.*, sumuțare, aștare, in-tăritare.

Anhieb, *pl.* — e, *s. m.*, prima lo-vitură; dărimătură.

Anhöhe, *pl.* — n, *s. f.*, înălțime, colină, măgură.

Anhör-en, *v. a.*, a asculta cu luare aminte; — ung, *s. f.*, ascultare (de martori).

Anhüpfen, *v. a.*, a veni sărind, săltând.

Animal-iſch, *adj.*, animalic; —iſmuſ, *s. m.*, animalitate.

Aniſ, *s. m.* (bot.), anason; —apfel, *s. m.*, măr poſmăgel; —brandwein, *s. m.*, rachiu făcut cu anason; —öl, *s. n.*, uleu de anason.

Anjagen, *v. n.*, a veni în fuga mare.

Anjochen, *v. a.*, a injuga, a pune în jug.

Ankämpfen, *v. n.*, a lupta contra cuiva.

Ankauf, *pl.* —käufe, *s. m.*, cumpărare; —en, *v. a.*, a cumpăra; ſich —, *v. r.*, a'ſi cumpăra undeva moſie.

Ankäufer, *s. m.*, cumpărător.

Ankaufung, *pl.* —en, *s. f.*, cumpărare.

Anſeifen, *v. a.*, a înțepenî cu icuri, a împăna.

Anſer, *s. n.*, anchiră; ancoră; —ben — werfen, a arunca, a cufunda anchira; —die — lichten, a ridica anchira înſus.

Anſerben, *v. a.*, a face o creștătură, a rechi; a canela.

Anſer-boje, *s. f.*, semnul anchirei, plută pentru însemnarea locului anchirei; —feſt, *adj.*, înțepenit cu anchira; —grund, *s. m.*, loc potrivit pentru a arunca anchira; —haſen, *s. m.*, cărligul anchirei; —kreuz, *v. n.*, crucea anchirei; —loſ, *adj.*, fără anchiră.

Anſern, *v. a.*, a arunca anchira.

Anſer-platz, *pl.* —plätze, *s. m.*, loc potrivit pentru aruncarea an-

chirei; —recht, *s. n.*, dreptul de a arunca anchira; —ring, *s. m.*, veriga anchirei; —ſchauſel, *s. f.*, colț de anchiră; —ſeil, —tau, *s. n.*, fune de legat anchira; —winde, *s. f.*, scripeț pentru tragerea anchirei; —zoll, *s. m.*, impositul anchiratului.

Anſetteſen, *v. a.*, a lega împletituri prin ochiuri.

Anſetten, *v. a.*, a lega cu lanț, a pune în lanț; ſich —, *v. r.*, a se alipi de cineva.

Anſind, *pl.* —er, *s. n.*, copil adoptiv; —en, *v. a.*, a adopta; —ung, *s. f.*, adopțiune.

Anſitten, *v. a.*, a lipi, a cimentă.

Anſlagbar, *adj.*, acusable.

Anſlage, *pl.* —n, *s. f.*, învinuire, acuză, inculpare; —akt, *s. m.*, act de încușățiune; —bank, *s. f.*, banca acușăților; —n, *r. a.*, a învinuî, a acușă, a inculpa.

Anſläger, *s. m.*, învinuitor, acușator, inculpator; falſcher —, detăimător, calumniator; —in, *s. f.*, învinitoare; —iſch, *adj.*, învinitor, acușător.

Anſchlammern, *v. a.*, a înțepenî cu scoabe; ſich —, *v. r.*, a se ține ca scaiul de ceva.

Anſklang, *pl.* —klänge, *s. m.*, acord, intonațiune; —ſinden, a plăce, a afla simpatii.

Anſleben, *v. n.*, a lipi; —, a se lipi; —b, *adj.*, lipicios, adherent.

Anſleſſen, *v. a.*, a stropi cu noroiu.

Anſleiben, *v. a.*, a lipi (o hârtie).

Anſleid-en, *v. a.*, a îmbrăca; ſich —, *v. r.*, a se îmbrăca; ſich anderſ —, a'ſi schimba

imbrăcămintea; —zimmer, *s. n.*,
 cămară de îmbrăcat; —ung,
s. f., îmbrăcare.

Ankleistern, *v. a.*, a lipl, a clei.

Aufklimmen, *v. a.*, a strînge cătră
 ceva, a prinde eu scoabe.

Aufklingeln, *v. n.*, a suna clopo-
 țelul (la ușe).

Aufklugen, *v. n. ir.*, a începe a
 suna, a acorda, a ciocni cu
 păharele.

Aufklapp-en, *v. n.*, a bate la ușe;
 a prinde, a întepeni ceva de
 ceva; bei Jemand —, a ispiți
 pre cineva; —et, *s. m.*, ciocan
 la portă.

Aufklicken, *v. a.*, a mâna caii prin
 pocnituri de bicin.

Aufknebeln, *v. a.*, a strînge pre
 cineva de gât, a'l sugruma.

Aufkneipen, *v. a.*, den Teig —, a
 suvoalge aluatul.

Aufknöpfen, *v. a.*, a îmbumba, a
 încheie cu nasturi.

Aufknüpfen, *v. a.*, a innoda, a îm-
 preuna; ein Gespräch —, a
 începe un discurs.

Aufknurren, *v. a.*, a hărăi la cineva.

Aufkobern, *v. a.*, a amăgi.

Aufkommen, *v. n. ir.*, a veni, a
 sosi, a ajunge, a nimeri; es
 kommt auf ihn an, aternă dela
 el; zu Pferde —, a veni călare;
 gut oder übel —, a fi bine sau
 rău primit; es kommt ihm sauer
 an, il costă multă ostăneală;
 der Schlaf kommt mich an, me
 prinde somnul; unrecht —, a
 nu o nimeri bine; es auf Etwas
 — lassen, a lăsa să ajungă la;
 es kommt darauf an zu wissen,

este vorba de a sci; es kommt
 mich eine Lust an, îmi vine o
 poftă; es kommt mich die Furcht
 an, me prinde frica; hier kommt
 es auf Geld an, aici se cer
 bani; bei mir kommt er nicht
 an, cu mine nu o scoate la
 cale, nu isprăvesce nimica;
 auf diese Kleinigkeit kommt es
 mir nicht an, de aceste nimicuri
 nu'mi pasă.

Aufkömmling, *pl. —c, s. m.*, străin,
 nou venit.

Aufkoppeln, *v. a.*, (die Hunde), a
 lega laolaltă câinii de vênat.

Ankrallen, *v. a.*, a apuca cu ghia-
 rele; sich —, *v. r.*, a se acăța
 cu ghiarele.

Ankrähen, *v. a.*, a sgârăia pe ceva.

Ankreiden, *v. a.*, a încondeia cu
 creta.

Ankrichen, *v. n. ir.*, a se apropie
 tērându-se.

Ankündig-en, *v. a.*, a însciința, a
 vesti, a face cunoscut, a anun-
 cia; Krieg —, a declara războiu;
 —end, *adj.*, însciințând, vestitor;
 —ung, *s. f.*, însciințare, vestire,
 declarare, anunciu.

Ankunft, *s. f.*, venire, sosire.

Ankuppeln, *v. a.*, a lega, a în-
 sgârda; a votri.

Ankucheln, *v. a.*, a suride, a căuta
 la cineva suridënd; —, *s. n.*,
 suridere.

Anlage, *pl. —n, s. f.*, acľus; ca-
 pital pus într'o speculă; talent,
 destoinicie, dispozițiune natu-
 rală; desemn, schiță; planta-
 țione; —n, *pl.* grădină publică,
 parc.

Anlassen, *v. a.*, a găngăi, a bălbăi
cătră cineva.

Anlände, *s. f.*, loc de desbarcat,
schelă.

Anlauf-en, *v. n.*, a eși la uscat,
a desbarca; —ung, *s. f.*, des-
barcare.

Anlangen, *v. n.*, a ajunge, a sosi;
—, *v. a.*, a privi; was mich
anlangt, cât pentru mine, cât
me privesce; —b, *adj.*, ce atinge,
incât pentru.

Anlaschen, *v. a.*, a semna un
arbore, a descorta.

An-lasß, *pl.* —lässe, *s. m.*, indemn,
motiv, causă; — zu Etwas
geben, a servi de indemn la ceva,
a da ansă la ceva.

Anlassen, *v. a. ir.*, a lăsa; a slo-
bođi câinii; a abate apa; a
deschide stavila; das Eisen —,
a căli ferul; Jemanden hart —,
a întimpina pre cineva cu vorbe
aspre; —, *v. n.*, a aveđ apar-
tența, a da speranță; die Sachen
lassen sich gut an, trebile merg
bine, promit rezultat bun.

Anlauf, *pl.* —läufe, *s. m.*, repe-
dire, năvală, asalt, acurgere;
—en, *v. n. ir.*, a veni alergând;
a se repeđi, a da la uscat; a
cresce (apa); a prinde ghiață,
rugină; die Füße sind mir an-
gelaufen, 'mi s'au umflat pi-
cioarele; —, *v. a.*, Jemanden
um Etwas —, a nepăciul pre
cineva cu rugări.

Anlaut, *pl.* —e, *s. m.*, vocală inițială.

Anlauten, *v. a.*, a trage clopotul.

Anleg-en, *v. a.*, a pune, a așeza,
a planta; Feuer —, a pune

foc, a aprinde o casă; Fett —,
a se ingrășa; einen Garten —,
a planta, a întocmi o grădină;
ein Kapital —, a eloca, a pune
un capital pe interese; Betten —,
a pune în cătuși, în fere; ein
Fleib —, a îmbrăca o haină;
den Baum —, a pune frêul;
—, *v. n.*, a eși la țerm; sich —,
v. r., a se răzima de ceva;
—schloß, *pl.* —schlöffer, *s. n.*, lăcat
de mână, portativ; —ung, *pl.*
—en, *s. f.*, așezare, întocmire,
plantare.

Anlehen, *s. n.*, imprumut.

Anlehnen, *v. a.*, a răzima, a
propti; sich —, *v. r.*, a se
răzima.

Anleihe, *s. f.*, veđi: Anlehen;
—n, *v. a.*, a împrumuta sume
mai mari.

Anleimen, *v. a.*, a clei.

Anleit-en, *v. a.*, a da îndreptare, a
arăta, a manuce; —ung, *s. f.*,
îndreptare, manucucere, in-
strucțiune, direcțiune.

Anleiten, *v. a.*, a dirige, a con-
duce.

Anleruen, *v. a.*, sich Etwas —, a
se deda cu ceva.

Anliegen, *v. n. ir.*, a fi învecinat,
a fi aproape; a se lipi, a sta
răzimat; es liegt mir daran,
'mi zace la inimă, me intere-
sează; es liegt mir nicht viel
daran, puțin îmi pasă; sich Etwas
angelegen sein lassen, a purta
grije deosebită de ceva; —,
—, *s. n.*, alipire; îngrijire, in-
teresare; ein — haben, a aveđ
o dorință.

Anlock-en, *v. a.*, a atrage, a ademeni, a amăgi; —ung, *s. f.*, ademenire, momeală, seducere.

Anlöthen, *v. a.*, a innădi fer etc.; a plumbul.

Anlügen, *v. a.*, a spune minciuni, a minți pre cineva.

Anmachen, *v. a.*, a lega, a întepeni, a amesteca; Feuer anmachen, a face foc, a aprinde focul.

Anmahnen, *v. a.*, a indemnă pre cineva la un lucru bun.

Anmalen, *v. a.*, zugrăvi pe ceva.

Anmarsch, *pl.* — mărșe, *s. m.*, apropiere, sosire (de trupe); —iren, *v. n.*, a soal, a se apropiere.

Anmaß-en, *sich*, *v. r.*, a'și însuși, a'și atribui, a pretinde, a'și aroga ceva; —end, *adj.*, —lich, *adj.*, arogant, pretențios; —ung, *s. f.*, sumeție, pretențiune, aroganță.

Anmauern, *v. a.*, a împrenna un zid de altul, o zidire de alta.

Anmelden, *v. a.*, a însciuța, a face cunoscut, a avisa, *sich* —, *v. r.*, a se însciuța, a se prezenta; —ung, *s. f.*, însciuțare, notificare.

Anmengen, *v. a.*, a amesteca.

Anmerk-en, *v. a.*, a însemna, a nota, a adnota, a observa; —er, *s. m.*, comentator; —ung, *s. f.*, însemnare, notă, observațiune; —ungen machen, a face adnotări.

Annehmen, *v. a. ir.*, a lua măsura (pentru o haină).

Annehmen, *v. a.*, veți: Anmengen.

Anmurren, *v. a.*, a murmura, a borbota inconstra cuiva.

Anmuth, *s. f.*, plăcere, farmec, grație, nuri; —en, *v. n.*, veți: Ansinnen, Zumuthen; —ig, *adj.* și *adv.*, atrăgător, plăcut, desfătat, delicios; —ung, *s. f.*, veți; Zumuthung.

An-nabeln, *v. a.*, a prinde cu ace; —nageln, *v. a.*, a prinde cu cuie, a pironi; er sitzt wie angenagelt, șede ca pironit.

An-näh-en, *v. a.*, a coase ceva, a innădi; —näher, *v. a.*, a apropiere; sich —näher, *v. a.*, a se apropiere, a semena; —nähernd, *adj.*, apropiat, aprosimativ; —näherung, *s. f.*, apropiere.

Annahme, *s. f.*, primire, acceptare; — an Kindesstatt, adopțiune.

Annale, *s. f., pl.* anale, cronică.

Annalist, *s. m.*, analist, cronicist.

Annehmbar, *adj.*, de primit, acceptabil.

Annehmen-en, *v. a. ir.*, a primi, a lua, a accepta; a aproba; a presupune; einen Auftrag —, a se însărcina cu o comisiune; Besuch —, a primi vizite; Geschenke —, a primi daruri; an Kindesstatt —, a adopta; eine Meinung —, a aproba o opiniune; als eine Wahrheit —, a recunoaște de adevăr; einen Wechsel —, a accepta o poliță; wir wollen —, daß, să presupunem că; nicht —, a refusa, a nu primi; sich einer Sache —, a se interesa de ceva, a prinde partea unei persoane; —er,

- s. m.*, priimitor, acceptant; —*sich*, *adj.* și *adv.*, de priimit, acceptabil; —*sichseit*, *s. f.*, plăcere, grație; —*ung*, *s. f.*, priimire, acceptare.
- Anneigen**, *v. n.*, a închina cătră olaltă; —*b*, *adj.*, convergent.
- Anneisten**, *v. a.*, a încopcia.
- Annenen**, *v. a.*, a uda, a stropi.
- Anniden**, *v. a.*, a saluta dând din cap.
- Anniethen**, *v. a.*, a țintui.
- Annoch**, *adv.*, încă.
- Annulliren**, *v. a.*, a anula, a nimici, a desființa.
- Anöhlen**, *v. a.*, a unge cu uleu.
- Anomalie**, *pl.* —*en*, *s. f.*, neregularitate, anomalie.
- Anonym**, *adj.*, nenumit, anonim.
- Anord-nen**, *v. a.*, a dispune, a da ordin, a ordina, a regula, a aranja, a demanda; a fixa, a hotărî; —*ner*, *s. m.*, regulator; —*nung*, *s. f.*, ordonanță, dispozițiune, regulament.
- Anorganisch**, *adj.*, anorganic.
- Anpafen**, *v. a.*, a apuca, a pune mâna, a prinde.
- Anpappen**, *v. a.*, a lipi cu cir de făină.
- Anpass-en**, *v. a.*, a întocmi, a acomoda, a adopta; —*end*, *adj.*, conform; —*ung*, *s. f.*, întocmire, acomodare, adaptare.
- Anpfählen**, *v. a.*, a înțepeni, a lega de pari.
- Anpfeifen**, *v. a.*, a șuiera cătră cineva.
- Anpflanzen-en**, *v. a.*, a sădi, a planta, a coloniza; —*ung*, *s. f.*, plantațiune, colonie.
- Anpflöden**, *v. a.*, a înțepeni cu pociumpi.
- Anpflügen**, *v. a.*, a începe a ara, a împreuna prin arat un loc cu altul.
- Anpfropfen**, *v. a.*, a altui.
- Anpicken**, *v. a.*, a încoica, a posăi.
- Anpochen**, *v. a.*, a bate (la ușe).
- Anprallen**, *v. n.*, a se isbi, a se lovi de ceva.
- Anpreifen**, *v. a.*, a lăuda, a recomanda.
- Anprellen**, *v. a.*, a arunca cătră ceva, ca să sară îndărăt; a înșela pre cineva.
- Anpressen**, *v. a.*, apesa spre ceva.
- Anprobiren**, *v. a.*, a încerca, a proba un vestiment.
- Anpunkten**, *v. a.*, a însemna cu puncte.
- Anputz**, *pl.* —*e*, *s. m.*, găteală, chiteală; —*en*, *v. a.*, agăți, a chiti.
- Anquiden**, *v. a.*, a amalgama.
- Anrammeln**, *v. a.*, a înțepeni prin bătaie cu maiul.
- Anranfen**, *sich*, *v. r.*, a se încurpeni, a se lega de ceva cu cărcei.
- Anrassen**, *v. n.*, a sosi cu sgomot.
- Anrathen**, *v. a. ir.*, a svătul pre cineva, aⁱ da svat; —, *s. n.*; svat, consiliu; auf mein —, la svatul, după svatul meu.
- Anrauchen**, *v. a.*, a afuma ceva; *sich* —, *v. r.*, a se afuma.
- Anränder-n**, *v. a.*, a afuma; a tămâie; —*ung*, *s. f.*, afumare, tămâiere.
- Anrauschen**, *v. n.*, a veni cu sgomot.
- Anrechnen**, *v. a.*, a pune, a trece în socoteală, a computa; a

- atribul; Jemandem Etwas als Fehler —, a imputa cuiva o greșeală; sich Etwas zur Ehre —, a'și face o cinste din ceva.
- Anrede**, *pl.* —n, *s. f.*, cuvânt, cuvântare; —n, *v. a.*, a adresa cuiva cuvântul, a'l apostrofa, a'l intimina cu vorba.
- Anreg-en**, *v. a.*, a deștepta, a îndemna, a îmboldi; Etwas —, a da impuls pentru ceva; —ung, *s. f.*, indemn, îmbold.
- Anreben**, *v. a.*, a freca un lucru de altul.
- Anreihen**, *v. a.*, a înșira, a înșira.
- Anreissen**, *v. a.*, a începe a rupe, a dărâma.
- Anreiten**, *v. n.*, a lovi în ceva călărind; angeritten kommen, a veni călare; —, *v. a.*, ein Pferd, a încăleca calul pentru prima oară, a dresa.
- Anreiz**, *pl.* —e, *s. m.*, așitare, întetitură, impulsione, provocațiune, invitațiune; plăcere, atragere; —en, *v. a.*, a îmboldi, a irita, a stimula; —end, *adj.*, atrăgător; aștător; —ung, *s. f.*, aștătură, impuls, îmbold.
- Anrennen**, *v. a. ir.*, a lovi în ceva alergând, a veni alergând.
- Anrichten**, *v. a.*, a așeza, a drege, a găti; die Speisen —, a drege bucatele, a pune bucatele pe masă; Unheil —, a face un mare rău; —er, *s. m.*, pregătitor; —tisch, *pl.* —e, *s. m.*, masă de cină, credență.
- Anriechen**, *v. a.* și *n. ir.*, a miroși, a cunoaște din, după miros.
- Anriegeln**, *v. a.*, a împreuna cu verigi. —
- Anritt**, *pl.* —e, *s. m.*, apropiere călare; atac.
- Anrigen**, *v. a.*, a sgârșii ceva ușor.
- Anrollen**, *v. a.* și *n.*, a veni, a se da de a dura.
- Anrosen**, *v. n.*, a se înrugini.
- Anrühren**, *v. a.*, a trage cu căneală roșie pe ceva.
- Anrühlig**, *adj.*, bănuț de rău, defăimat.
- Anrüd-en**, *v. n.*, a se apropie, a înainta; der Winter rüdt an, earna s'apropie; den Tisch an die Wand —, a apropie masa la părete; —ung, *s. f.*, apropierea, înaintarea unei armate.
- Anruderu**, *v. a.*, a se apropie vâslând.
- Anruf**, *pl.* —e, *s. m.*, chemare, apel; —en, *v. a.*, a striga la cineva; a invoca, a implora; Jemandem um Hilfe —, a cere, a implora ajutorul cuiva; zum Zeugen —, a chema pre cineva ca martor; —ung, *s. f.*, chemare, invocațiune, apel.
- Anrühmen**, *v. a.*, a lauda, a recomanda.
- Anrühr-en**, *v. a.*, a atinge; a amesteca; rühre mich nicht an, nu te atinge de mine; —ung, *s. f.*, atingere, pipăire, amestecare.
- Aus**, (an das), *prep.*, la; — Licht bringen, a scoate la lumină.
- Ausäen**, *v. a.*, a începe a sămăna, a sămăna.
- Ausage**, *pl.* —n, *s. f.*, înștiințare, notificare; —n, *v. a.*, a în-

- sciința, a notifica, a anuncia, a numi.
- Anfängen**, *v. a.*, a începe a tăie cu ferestrel.
- Anfang-er**, *s. m.*, vestitor; — ung, *s. f.*, vestire, notificare.
- Ansammlen**, *v. a.*, a aduna, a grămădi; — lung, *s. f.*, adunare, grămădire.
- Anfänglich**, *adj.* și *adv.*, așezat, domiciliat.
- Anfang**, *pl.* — sâșe, *s. m.*, așezare, imbucătură; adaos, începătură; dispozițiune.
- Anfäubern**, *v. a.*, a înăcri cu aluat, cu oțet.
- Anfangen**, *v. n. ir.*, a începe a suge.
- Anfängen**, *v. a.*, a se a apropié suflând tare.
- Anschaff-en**, *v. a.*, a procura, a porunci; — *v. a. ir.*, a crea; sich — *v. r.*, a'și câștiga, a'și procura; sich das Nötige —, a se provede cu cele trebuincioase.
- Anschaffen**, *v. a.*, a pune pat la o pușcă; ein Paar Stiefeln —, a pune tureci noi la cisme.
- Anschälen**, *v. a.*, a începe a curăți de coaje.
- Anscharren**, *v. a.*, a acoperi cu pământ.
- Anschau-en**, *v. a.*, a privi, a se uita, a intui; a contempla; — *s. n.*, privire, intuire, contemplare; — er, *s. m.*, contemplător, privitor; — lich, *adj.*, evident, intuitiv; — lichkeit, *s. f.*, evidentă, intuițiune; — ungsbegriff, *s. m.*, noțiune intuitivă; — ungsvermögen, *s. n.*, facultate intuitivă.
- Anschein**, *s. m.*, părere, aparență; dem — nach, la părere; den — geben, a'și da aerul de; — en, *v. a.*, a arunca lumină pe ceva; — en, *v. n.*, a păre; — end, — lich, *adj.*, după aparență, la părere.
- Anschellen**, *v. a.*, a trage, a suna clopoțelul.
- Anschere**, *s. f.*, urzeală, natră; — n, *v. a. ir.*, a urzi pânza.
- Anschid-en**, sich, *v. r.*, a se găti, a se prepara, a fi gata de a . . . ; es schid sich zum Regen an, se pregătesce de plouat; — ung, *s. f.*, pregătitură, preparativă.
- Anschieben**, *v. a.*, a împinge, a apropié, a urni.
- Anschien**, *v. a.*, a se uita cu coada ochiului, a glidi, a se uita pe subt gene.
- Anschienen**, *v. a.*, a fereca o roată.
- Anschiesen**, *v. a.*, a răni pușcând, a lovi, a repeși, a cristalisa.
- Anschieppinsel**, *v. n.*, penel de poleit cu aur.
- Anschiffen**, *v. a.*, a se apropié, a trage la țerm.
- Anschimmeln**, *v. n.*, a începe a se muceși.
- Anschirren**, *v. a.*, a inhăma.
- Anschlag**, *pl.* — schläge, *s. m.*, lovitură, ciocnire; ași; tacsă, proiect; in — bringen, a lua in considerare, in socoteală; einen — machen, a face un proiect; heimliche Anschläge machen, a machina, a face pla-

- nuri secrete; die Kosten in — bringen, a pune spesele în socoteală; —en, *v. a.*, a lavi a bate, a șintui, a așia; a pretui; a face efect, a lucra; das Essen und Trinken schlägt ihm gut an, mâncarea și beutura îi tignează.
- Anschlägig**, *adj.*, istet, invențios.
- Anschlagzettel**, *s. m.*, așia.
- Anschlämmen**, *v. a.*, a înnomoli, a umple de nomol.
- Anschleichen**, *v. n.*, a se apropié tiptil.
- Anschleifen**, *v. a.*, a ascuți, a face tăie, *vêrf.*
- Anschleubern**, *v. n.*, a veni clătinând din picioare.
- Anschleppen**, *v. a.*, a aduce cu de a sila.
- Anschließen**, *v. a.*, a lega, a împreuna, a uni; sich —, *v. r.*, a se uni, a se împreuna; —, *v. n.*, gut —, a se potrive bine.
- Anschlingen**, *v. a.*, a împreuna prin un laț.
- Anschlingen**, *v. a.*, a despica puțin.
- Anschluff**, *pl.* —schlüsse, *s. m.*, încheiere, alăturare, aclus; —bahn, *s. f.*, drum lateral.
- Anschmecken**, *v. a.*, a cunoaște prin gust.
- Anschmeicheln**, sich, *v. r.*, a se însinua la cineva prin lingușiri, a se lingări.
- Anschmeißen**, *v. a. ir.*, a arunca, a asvêrli cu forța.
- Anschmeißen**, *v. a.*, a uni, prin topitură; sich —, *v. r.*, a începe a se topi.
- Anschmieben**, *v. a.*, a innădi o bucată de fer cu alta; Jemanden —, a pune, a fereca în cătuși; er sitzt wie angeschmiebet da, el stă ca pironit.
- Anschmiegen**, sich, *v. r.*, a se alipi strins de cineva.
- Anschmierer**, *v. a.*, a unge, a mânji; Jemanden —, a înșela pe cineva.
- Anschmalzen**, *v. a.*, încâtărâma.
- Anschrauben**, *v. a.*, a întimpina aspru pe cineva.
- Anschneiden**, *v. a.*, a tăie, a cresta.
- Anschnitt**, *pl.* —e, *s. m.*, creștătură, începătură.
- Anschnutzen**, *v. a.*, a stringe cu cordeaoa.
- Anschrauben**, *v. a.*, a înșuruba, a stringe în șurub.
- Anschreiben**, *v. a.*, a scrie, a însemna pe tablă; Jemandem Etwas —, a pune ceva cuiva în socoteală; bei Jemandem übel angeschrieben stehen, a fi încondeiat la cineva.
- Anschreien**, *v. a. ir.*, a striga la cineva.
- Anschrote**, *pl.* —n, *s. f.*, beată, betelie (la pânuri); —u, *v. a.*, a face betelia unei pânuri; ein Faß —, a descărca o bute.
- Anschub**, *s. m.*, prima aruncătură la popice.
- Anschubben**, *v. a.*, a încălța; Pfähle —, a încălța pari cu fer; —, a căputa; sich —, *v. r.*, a se încălța.
- Anschulbigen**, *vedi*: Beschulbigen.
- Anschüren**, *v. a.*, a așia focul.

Anschuß, *pl.* — [schüße, *s. m.*, prima descărcătură, prima puşcătură; cristalisare.

Anschuß, *s. m.*, grămădire de pământ; aluviu.

Anschütten, *v. a.*, a turna, a vërsa, a nomoli, a umplè.

Anschütten, *v. a.*, a da apa pe roată, a ridica stavila.

Anschwängern, *v. a.*, a îngreca; — [schwängern, *s. f.*, îngrecare, impregnare.

Anschwärmen, *v. n.*, a veni cu grămada.

Anschwärzen, *v. a.*, a înegri, a defăima, a calumnia; — *er*, *s. m.*, defăimător; — *ung*, *s. f.*, defăimare.

Anschwätzen, *v. a.*, Jemanden —, a ameţi pre cineva cu vorba.

Anschweiß, *pl.* — *e*, *s. m.*, fire de urdit; — *en*, *v. a.*, a oarde firele pe sul; — *rahmen*, sulul pe care se urdesce tortul; — *rolle*, *s. f.*, mosor de urdit.

Anschweifen, *v. a.*, a căli, a ferbe ferul.

Anschwellen, *v. a.*, a umfla; —, *v. n. ir.*, a se umfla, a cresce (apa); — *ung*, *s. f.*, umflătură.

Anschwemmen, *v. a.*, a pluti lemne; — *ung*, *s. f.*, plutire; nomolire, aluviu.

Anschwimmen, *v. n. ir.*, a se apropiè înnotând.

Ansegen, *v. n.*, a se apropiè de uscat cu corabia; a se lavi cu corabia de ceva.

Ansehen, *v. a.*, a vedè, a se uita, a privi; Jemanden starr —, a se uita şintă la cineva; Je-

manden freundlich, verächtlich —, a se uita la cineva cu ochi buni, cu dispreţ; Jemanden vom Kopf bis zu den Füßen —, a mësura pre cineva cu ochii din crescet până în tălpi; das kann ich nicht länger mit —, aceasta nu o mai pot suferi; Jemanden für Etwas —, a' l ţine pre cineva de ceva (d. e. de medic etc.); Etwas mit ganz andern Augen —, a fi cu totul de altă părere; man hätte ihm das gar nicht angesehen, aceasta n'ar fi creşut-o nime despre densus; angesehen sein, a fi considerat, a avè vază, a fi bine vădit; angesehener Bürger, cetăţean vădit, cu vază, notabil.

Ansehen, *s. m.*, vădit, vedere; privire, aer, exterior; dem — nach, din vădute; la părere; —, vază, autoritate, consideraţiune, credit; Jemanden von — kennen, a cunoasce pre cineva din vădute; das — haben, a părè; sein — behaupten, a'şi susţine autoritatea; ein Mann von großem —, bărbat cu mare vază; sich das — geben, a'şi da aer, a vrè a trece de . . . ; in — stehen, a fi stimat, considerat; ohne — der Person, fără privire la persoană.

Ansehnlich, *adj.* şi *adv.*, considerabil, distins, respectabil, splendid; ein — er Mann, om vădit, distins; eine — e Gesellschaft, o societate respectabilă, mare; eine — e Summe, o suma considerabilă.

Ansehung, *s. f.*, in —, in privință, în considerațiune, în respect de . . .

Ansehn-en, *v. a.*, a pune, a alătura, a așeza, a aplica; **Stutegel** —, a pune, a aplica lipitori; **Bäume** —, a planta pomi; **die Feder** —, a lua condeiul a mână; **das Haus zu hoch** —, a prețui casa prea sus; **einen Tag** —, a hotărî, a presfige o zi, a pune termin; —, *v. n.*, **das Vieh seht gut an**, această vită se ingrașe; **Jemandem Etwas** —, a trece, a pune în socoteală; —ung, *s. f.*, așezare, adangere; a pozițiune, juxta-positiune.

Ansicht, *pl.* —en, *s. f.*, privire, părere; opiniune; **nach meiner** —, după a mea părere; —ig, *adj.*, — werden, a vedea ceva, a zări.

Ansiedelei, *pl.* —en, *s. f.*, colonie. **Ansiedeln**, *sich*, *v. r.*, a se stabili, a se domicilia.

Ansiedelung, *pl.* —en, *s. f.*, colonizațiune, stabiliment.

Ansieden, *v. a.*, a începe a ferbe.

Ansiedler, *s. m.*, colonist.

Ansiegen, *v. a.*, a pecetlui cu ceară.

Ansingen, *v. a.*, a întimpina pe cineva cu cântare.

Ansinnen, *vedi*; **Zumuthen**.

Anstern, *v. n.* (miner.), a forma stalactiți.

Anstz, *s. m.*, adăpost; —en, *v. n. ir.*, a ședea lângă ceva; a se așeza cu locuința.

Anstz, *adv.*, altmintrea.

Anstalten, *v. a.*, a crepa pe jumătate.

Ausspan-en, *v. a.*, a întinde, a încorda, a instruna; a inhăma, a prinde cai; alle Kräfte des Geistes —, a'și încorda toate puterile intelectuale; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, încordare.

Auspeien, *v. a. ir.*, a scuipa în față.

Auspiel-en, *v. a.*, a face începutul în joc; **auf Etwas** —, a face aluziune, a da să se priceapă; —ung, *s. f.*, aluziune.

Auspieken, *v. a.*, a trage, a pune în frigare, a înșepa.

Auspiinnen, *v. a. ir.*, a începe a toarce, a împreuna torcând; a urzi.

Ausporn-en, *v. a.*, a împinteni; a incuragia; —ung, *s. f.*, împintinare, incuragiare.

Ausprache, *pl.* —n, *s. f.*, agrăire, adresă.

Ausprechen, *v. a. ir.*, a agrăi pe cineva, a'î adresa cuvântul; **Jemanden um Etwas** —, a ruga pe cineva de ceva; —, *v. n. ir.*, bei Jemanden —, a cerceta pe cineva, a'î face vizită; —d, *adj.*, interesant.

Auspreizen, *v. a.*, a propti.

Ausprengen, *v. n.*, a stropi; a se îniepta; **angesprengt kommen**, a veni sărind în galop.

Auspringen, *v. n. ir.*, a sări, a se arunca asupra cuiva; a se crepa puțin.

Ausprü-en, *v. a.*, a stropi; —ung, *s. f.*, stropire.

Anspruch, *pl.* —prüche, *s. m.*, drept, pretensiune, reclamațiune; **auf Etwas** — machen,

- Etwas** in — nehmē, a pre-
tinde, a face pretensiune; seine
—sprüche fahren lassen; a se lăsa
de dreptul seu; —slos, *adj.*,
fără pretențiuni, nepretențios;
—swohl, *adj.*, pretențios, arrogant.
- Ansprung**, *pl.* —sprünge, *s. m.*,
săritură.
- Anspucken**, vedi: Anspeien.
- Anspülen**, *v. n.*, a clăti; a duce
spre term (despre apă).
- Anstacheln**, *v. a.*, a împunge, a
îmboldi, a înțepa.
- Anstalt**, *pl.* —en, *s. f.*, pregătire,
aranjare, dispozițiune; institut;
— zu Etwas machen, a face
pregătiri pentru ceva.
- Anstammen**, sich, *v. r.*, a se ră-
zima de ceva.
- Anstau**, *s. m.*, amănare, prelun-
gire, trăgănare; dificultate; cu-
viință; das leidet keinen —, nu su-
feră amănare, nu are nici o difi-
cultate; mit —sprechen, a vorbi cu
bunăcuvință; gegen den — ver-
stoßen, a vătăma bunăcuvință.
- Anständig**, *adj.*, cuviincios, con-
venient; — sein, a conveni, a
plăce cuiva ceva; —, *adv.*,
cuvincios, decent; sich — be-
tragen, a se purta cuviincios,
decent; —feit, *s. f.*, bunăcu-
vință, decentă.
- Anstängeln**, *v. a.*, a lega de pă-
ruței (fasole etc.).
- Anstarren**, *v. a.*, a pironi ochii
asupra cuiva.
- Anstatt**, *prep.*, în loc de.
- Anstauen**, *v. a.*, a privi cu mi-
rare; —swerth, *adj.*, vrednic
de admirat, admirabil.
- Anstechen**, *v. a.*, a străpunge,
a împunge.
- Anstedbohrer**, *s. m.*, sfredel mic.
- Ansted-en**, *v. a.*, a pune, a băga;
a molipsi; a aprinde, a pune
foc; —end, *adj.*, contagios;
—ung, *s. f.*, molipsire, infec-
țiune, contagiu; —ungsstoff,
s. m., materie lipicioasă, con-
tagioasă, miasmă.
- Anstehen**, *v. n. ir.*, a fi aproape
de ceva; a sta lipit de ceva;
a sta la indoială; a întârzi;
das Kleid steht ihm sehr gut an,
haina 'i stă foarte bine; Etwas
— lassen, a amăna ceva, a
prolungi; das steht mir nicht an,
aceasta nu'mi convine, nu'mi
place.
- Ansteigen**, *v. n. ir.*, a se ridica,
a se înălța; das Gebirge steigt
sanft an, muntele se înalță pe
nesimțite; angestiegen kommen,
a se apropie cu pași mari.
- Anstell-en**, *v. a.*, a pune la ceva,
a aplica; a aranja; a se con-
forma; Arbeiter —, a tocni, a
pune lucrători; Betrachtungen —,
a face reflecțiuni; a medita
despre ceva; wie soll ich dies —,
cum să întocmesc acest lucru,
de ce cap să'l apuc; wer hat
das angestellt? cine a făcut
acest lucru? Jemanden —,
a așeza pre cineva într'o direc-
torie; sich —, *v. r.*, a se răzima;
a se preface, a simula; —er,
s. m., aranjator, rânduitor;
—erei, *s. f.*, veđ: Biererei; —ig,
adj., îndemnativ, iscusit, di-
baci; —igfeit, *s. f.*, dibăcie,

- indemânare; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, oficiu, direcătorie.
- Anstemmen**, vezi Anstämmen.
- Ansterben**, *v. n. ir.*, a ajunge în posesiune prin succesiune după moarte.
- Anstern**, *v. a.*, a cârmui naea spre ţerm.
- Anstich**, *pl.* —e, *s. m.*, împunsătură; —ein, *v. a.*, a împunge, a face alusiuni.
- Ansticken**, *v. a.*, a înădi cu broderie.
- Anstiefeln**, *v. n.*, a veni cu paşi mari.
- Anstieren**, vezi Anstarren.
- Anstift-en**, *v. a.*, a căşuna, a cauza; Böses —, a face rele; Jemanden zu Etwas —, a aţta pe cineva la ceva; —er, *s. m.*, urditor, întăritător, instigator; —ung, *s. f.*, întărităciune, investigaţiune, îmbolditură.
- Anstimmen-en**, *v. a.*, a întona, a da tonul; Klagen —, a se plânge; —ung, *s. f.*, intonaţiune.
- Anstinken**, *v. n. ir.*, a puţi, a miroşi greu.
- Anstücken**, *v. a.*, a umple, a îndea, a ticsi; sich —, *v. r.*, a se îndopa.
- Anstöß**, *pl.* —stöße, *s. m.*, lovire, isbire; necuviinţă, pedecă, dificultate, scandal; der Stein des —es, peatra scandelei; ohne —, fără dificultate; —nehmen, a se scandalisa; —en, *v. a. ir.*, a lovi, a ciocni, a împinge; die Stöße —, a ciocni cu păharele; ein Gebüde an das andere —, a zidi o casă lângă
- alta; —, *v. n. ir.*, a isbi, a se învecina; im Leben —, a se împedeca în cetire; der Ader stößt an den Weg an, ţearina se învecinează cu drumul; wider die Geseße —, a păcătul încontra legilor; mit der Zunge —en, a vorbi peltic; —end, *adj.*, învecinat.
- Anstößig**, *adj.* şi *adv.*, necuviincios, scandalos.
- Anstrahlen**, *v. a.*, a arunca raşele sale spre ceva.
- Anstreben**, *v. n.*, a se sili, a nizu.
- Anstreichen-en**, *v. a.*, a colora, a vopsi; a sublinia; —, *v. n.*, a se atinge uşor de ceva; —er, *s. m.*, vopsitor; —erei, *s. f.*, vopsitură; —pinfel, *s. m.*, bidinea.
- Anstreifen**, *v. n.*, a se atinge de ceva în treacă.
- Anstreng-en**, *v. a.*, a încorda, a întinde tare, a sforţa; den Kopf —, a încorda mintea; zu starf —, a încorda peste măsură; sich —, *v. r.*, a se opinti, a se încorda; —ung, *s. f.*, silinţă, opintire, încordare.
- Anstreuen**, *v. a.*, a presăra.
- Anstreich**, *pl.* —e, *s. m.*, faţă, lustru, coloritură; einen — geben, a da culoare.
- Anstücken**, *v. a.*, a înădi impletind cu acele.
- Anströmen**, *v. n.*, a curge repede, a inunda.
- Anstücken**, *v. a.*, înădi.
- Anstürm-en**, *v. a.*, a ataca, a se repezi cu asalt; —ung, *s. f.*, năvălire, asalt, atac.
- Anstüßen**, *v. a.*, a propti, a răzima.

- Ansuch-en**, *v. a.*, um Etwas —, a cere ceva, a se ruga pentru ceva; un eine Stelle —, a cere un oficiu; —, *s. n.*, cerere, rugăminte, petițiune; —er, *s. m.*, petiționar; —ung[schreiben, *s. n.*, petițiune.
- Ansuchen**, *v. a.*, a indulci puținel.
- Antagonismus**, *s. m.*, antagonism.
- Antagonist**, *s. m.*, antagonist, contrar.
- Antafeln**, *v. a.*, a provede o nae cu funile necesare.
- Antanzen**, *v. n.*, a se lavi de ceva jucând, a'și atrage ceva prin joc.
- Antast-en**, *v. a.*, a pipăi, a atinge; a vătămă (onoarea); —ung, *s. f.*, pipăire, atingere; vătămare.
- Antaumein**, *v. n.*, a se apropie sovăind.
- Antarktisch**, *adj.*, antarctic, de polul de sud.
- Antediluvianisch**, *adj.*, antediluvian.
- Antheil**, *pl. —e, s. m.*, parte, porțiune, contingent; — an Etwas nehmen, a lua parte la ceva, a se interesa de ceva, a participa la ceva.
- Antho-logie**, *pl. —en, s. f.*, antologie, florilegiu, adunare de bucăți mici din autori classici; —logisch, *adj.*, antologic.
- Anthropo-logie**, *s. f.*, antropologie, știința despre om; —logisch, *adj.*, antropologic; —phag, *s. m.*, antropofag, mâncător de oameni.
- Anthun**, *v. a. ir.*, a îmbrăca; a face, a cășuna; die Schuhe —, a se încălța; Jemandem Gewalt, Ehre, Schande —, a face cuiva silă, cinste, rușine; sich Gewalt —, a'și face silă.
- Antichrist**, *s. m.*, anticrist.
- Anticipiren**, *v. a.*, a lua înainte, a anticipa.
- Antidot**, *s. m.*, contravenin, antidot.
- Antiefen**, *s. m.*, a cerca afundimea apei.
- Antif**, *adj.*, antic; —e, *pl. —en, s. f.*, antică; —enkabinet, *s. n.*, cabinet de anticități.
- Anti-kritik**, *pl. —en, s. f.*, critică, anticritică; —konstitutionell, *adj.*, în contra constituției, anticonstituțional.
- Antillen**, *s. f. pl.* (geogr.), Antilele.
- Antilope**, *s. f.* (zool.), antilopă.
- Antimonarchisch**, *adj.*, în contra monarhiei, antimonarchic.
- Antimon**, *s. n.* (chem.), antimoniu.
- Antinational**, *adj.*, contrar naționalității, antinațional.
- Antiochien**, *s. n.* (geogr.), Antiochia.
- Antipapismus**, *s. m.*, antipapism.
- Anti-pathie**, *pl. —en, s. f.*, anti-patie, aversiune, ură; —pathisch, *adj.*, antipatic; —pode, *s. m.*, antipod.
- Antiquar**, *s. m.*, anticuar, vândător de cărți vechi, de lucruri vechi.
- Antiquaschrift**, *pl. —en, s. f.*, caractere de tipar romane, antice.
- Anti-revolutionär**, *adj.*, antirevoluționar; —sympilistisch, *adj.*, antisifilitic.
- Antik**, *s. n.*, față.
- Antraben**, *v. n.*, a se apropie în tropot.

Antrag, *pl.* —träge, *s. m.*, propunere, ofert, moțiune; eimen — stellen, a face o propunere, o moțiune; —en, *v. a.*, a îmbie, a propune, a oferi; —srecht, *s. n.*, inițiativă; —steller, *s. m.*, propunător.

Antrau-en, *v. a.*, a incredința (în căsătorie), a logodi; —ung, *s. f.*, incredințare, logodire, ceremonie logodirei.

Autreff-en, *v. a.*, a afla, a întâlni; —ung, *s. f.*, aflare, întâlnire.

Autreib-en, *v. a. ir.*, a mēna, a impinge, a îmboldi, a întefi; a da pinteni calului; Jemanden zu Etwas —, a îmboldi, a inima pe cineva la ceva; einen Nagel —, a bate bine un cuiu; —, *v. n.*, a pluti spre țerm; —er, *s. m.*, mēnător; —ung, *s. f.*, îmbolditură, întefitură.

Autreten, *v. a. ir.*, a întări călcând; a călca pământul în giurul unui arbore; a incepte, a intra; ein Amt, einen Dienst —, a intra într'o funcțiune, într'un serviciu; das neue Jahr —, a incepte anul nou, a intra în anul nou; die Regierung —, a parveni la tron; eine Reise —, a întreprinde o călătorie; eine Erbschaft —, a dobândi o moștenire, a moșteni, a eredi ceva; zum Tanze —, a se așeza la joc.

Autretung, *s. f.*, vedi: Antritt.

Autrieb, *pl.* —e, *s. m.*, îndemn, hold; întefire, impuls; aus eigenem —, din îndemnul propriu, de bună voie.

Antrinfen, *v. a. ir.*, a bè întâiului; sich —, *v. r.*, a se ameti (bënd).

Antritt, *pl.* —e, *s. m.*, primul pas, incept, intrare; —sprebigt, —srede, *s. f.*, predică inaugurală la intrarea în oficiu, cuvântare de inauguratiune.

Autroffen, *v. n.*, a se lipi de ceva uscându-se.

Anwerpen, *s. n.* (geogr.), Anvers.

Antwort, *pl.* —en, *s. f.*, răspuns, replică; abschlägige —, refus; die — schuldig bleiben, a nu răspunde cuiva; Stebe und — geben, a da socoteală de ceva; keine — ist auch eine —, tăcerea încă e răspuns; —en, *v. n.*, a răspunde, a replica; auf der Stelle —en, a răspunde îndată; —schreiben, *s. n.*, răspuns.

Auversuchen, *v. a.*, a încerca (o haină).

Au-vertrauen, *v. a.*, a increde, a concrede; a da in grija, in mâinile cuiva; sich Jemandem —, a se increde cuiva, a i se destăinui; —vertrautes Gut, bun depositat; —vertraung, *s. f.*, incredere, confidentă.

Auvertwandt, *adj.*, consăngean, înrudit; —schaft, *s. f.*, consăngeneitate, afinitate, rudenie; vedi: Bertwandt.

An-wachs, *s. m.*, înmulțire, acrescere, acrescēmēt, —wachsen, *v. n. ir.*, a se înmulți; die Kinder wachsen allmählig an, copiii cresc încetșor.

Anwalt, *pl.* —wâlte, *s. m.*, advocat, procurator, procuror; —schaft, procuratură, advocatură.

Anwählen, *v. a.*, a trăvăli, a rostogoli.

Anwand, *pl.* —wânbe, *s. f.*, hotarele unei proprietăți de pământ; ale unei păduri; —eln, *v. imp.*, a se simți atacat pe neașteptate (de o boală, de o poftă); es wandelt mich ein Fieber-schauer an, eu simț nisece fiori de friguri; —lung, *s. f.*, atac, apucătură ușoară de oare-care morb, acces.

Anwartschaft, *s. f.*, speranță de a succede într'o ereditate, supra-vietuire.

Anwässern, *v. a.*, a uda.

Anweben, *v. a.*, a țese, a adauge prin țesut; —webeln, *v. a.*, a da din coadă (câinii); —wehen, *v. a.*, a sufla lin spre ceva; —weiden, *v. a.*, a îmuié puținel.

Anweiskbank, *s. f.*, bancă de giro.

Anweifen, *v. a. ir.*, a asemna, a adresa, a îndrepta; Jemandem einen Schlag —, a asemna cuiva un loc; zu Etwas —, a îndrepta, a instrui; —er, *s. m.*, asemnător, instructor; —ung, *s. f.*, asemnare, instrucțiune, asignațiune.

Anwendbar, *adj.*, aplicabil; —heit, *s. f.*, aplicabilitate, aplicațiune.

Abwend-en, *v. a. r. și ir.*, a aplica, a întrebuița, a face întrebuițare, a se folosi; allen Fleiß —, a'și pune toată silința; alle seine Kräfte —, a'și pune toate puterile; sein Geld gut —, a spesa

cu folos banii sei; seine Zeit schlecht —, a se folosi reu de timp; —ung, *s. f.*, aplicațiune, întrebuițare.

Anwerb-en, *v. a. ir.*, a înrola, a recruta; um ein Mädchen —, a peți o fata în căsătorie; —er, *s. m.*, pețitor, înrolător; —ung, *s. f.*, înrecutare.

Anwerfen, *v. a. ir.*, a arunca, a asvârli; eine Mauer —, a tencui un zid.

Anwesend, *adj.*, de față, present; die —en, *pl.* cei prezenți, cei de față, auditori, spectatori; —wesenheit, *s. f.*, prezență, ființa de față.

Anwidern, *v. n.*, a umplé de desgust.

Anwiehern, *v. n.*, a rânchieza, a nechieza; —winken, *v. a.*, a face semn cuiva cu ochiul; —wittern, *v. a.*, a mineralisa, a face eflorescență.

Anwohn-en, *v. n.*, a locul învecinat; —er, *s. m.*, locuitor învecinat.

Anwuchern, *v. n.*, a se înmulți, a se lăți (plante).

Anwuchs, *pl.* —wüchse, *s. m.*, crescământ, sucrescență.

Anwühl-en, *v. a.*, a rima, a scurma.

Anwünschen, *v. a.*, a pofti; alles Böse —, a pofti cuiva tot reul.

Anwurf, *pl.* —würfe, *s. m.*, tencueală.

Anwurzeln, *v. n.*, a prinde rădăcini; a se înrădăcina; wie angewurzelt, ca înrădăcinat.

Anzahl, *s. f.*, număr, câștime.

Anzapfen, *v. a.*, a da cep, a pune pip.

Anzeichen, *s. n.*, presemn, pre-simt; —*zeichnen*, *v. a.*, a însemna, a adnota.

Anzeige, *pl.* —*n.*, *s. f.*, arătare, anunciu, avis, denunțiațiune; prognostic; —*n.*, *v. a.*, a arăta; a da, a face de scire, a încunoscianța, a face cunoscut; a denunția; —*nd*, *adj.*, indicativ; —*r.*, *s. m.*, denunțiator; —*rin*, *s. f.*, denunțiatrice.

Anzetteln, *v. a.*, a urdi, a năvădi; a unelti, a machina o conjurațiune, uneltire; —*zettel*, *s. m.*, urdător; machinator, aștător.

Anziehen, *v. a. ir.*, a trage cătră sine, a atrage, a întinde (o fune), a sbê, a absoarbe; ein Hemd —, a îmbrăca o cămașă; Schuhe —, a încălța; ein Seil —, a întinde foarte o fune; Blumen —, a cultiva flori; —, *v. n.*, a fi în mers, a merge spre, a se apropiê, a înainta; der Nagel zieht an, cuiul prinde bine la lemn; das Kriegsheer zieht an, kommt angezogen, armata înaintează, s'apropie; sich —, *v. r.*, a se îmbrăca; sich die Schuhe —, a se încălța; —*b.*, atrăgător, interesant, atractiv.

Anziehung, *s. f.*, atracțiune; îmbrăcare; —*kraft*, *s. f.*, putere atractivă; —*streit*, *s. m.*, sferă de atracțiune; —*spunkt*, *s. m.*, centru de atracțiune, de gravitațiune.

Anzischen, *v. a.*, a șuera la cineva.

Anzucht, *s. f.*, canal pentru abaterăa umezelelor; cloacă.

Anzug, *pl.* —*züge*, *s. m.*, apropiere în mers; îmbrăcăminte, toaletă; —*spigen*, garnitură de dantele; feierlicher —, îmbrăcăminte de gala.

Anzüglich, *adj.* și *adv.*, împungător, picant, vătămător; —*leit*, *s. f.*, împunsătura (în cuvinte), ofensă, sarcasm; persönliche —*leiten*, vătămăre, ofensă personală.

Anzünd-en, *v. a.*, a aprinde; —*er*, *s. m.*, aprindător; —*ung*, *s. f.*, aprindere.

Anzwehen, *v. a.*, a prinde pelea de calapod cu cuie.

Anzwirnen, *v. a.*, a răsuci două fire.

Neolscharfe, *pl.* —*n.*, *s. f.*, arfă eoliană.

Aeonen, *s. m. pl.*, timp fără sfârșit, eternitate.

Aorta, *s. f.*, aortă.

Apanage, *s. f.*, apanagi, leafă, anuală a principilor.

Apathic, *s. f.*, apatie, nepăsare, indolență.

Apatisch, *adj.*, apatic, nesimțitor, nepăsător.

Apenninen, *pl.* (geogr.), Apenini.

Apfel, *pl.* *Apfel*. *s. m.*, măr; der — fällt nicht weit vom Stamme, aschia nu sare departe de trupină; in einen sauern — beißen, a face bucuroș de sllă; —*baum*, *s. m.*, măr (pom); —*brecher*, *s. m.*, praschie pentru cules mere; —*essig*, *s. m.*, oțet de mere; —*garten*, *s. m.*, grădină de meri, pom; —*fuchen*, —*loch*, *s. m.*, plăcintă, coptură de mere;

- most, —wein, *s. m.*, must, vin de mere, țigbir; —schnitt, *s. m.*, felă de măr; —schimmel, *s. m.*, cal vênêt; —sine, *s. f.*, portocală.
- Apokalypje**, *s. f.*, apocalipsă, scriptură intunecată, misterioasă.
- Apokryphen**, *s. f. pl.*, cărți apocrifice.
- Apokryphisch**, *adj.*, apocrif, neautentic.
- Apologetisch**, *adj.*, apologetic, defensiv.
- Apologie**, *s. f.*, apologie, cuvânt de apărare.
- Apoplegie**, *s. f.*, apoplexie, gută, damla.
- Apostasie**, *s. f.*, apostasie.
- Apostat**, *s. m.*, apostat, cel ce s'a lăpêdat de credința sa.
- Apostel**, *s. m.*, apostol; —amt, *s. n.*, apostolat; —geschichte, *s. f.*, faptele apostolilor; —fest, *s. n.*, serbătoarea apostolilor.
- Apostolisch**, *adj.*, apostolic, apostolesc; —, *adv.*, apostolesce.
- Apostroph**, *pl. —e, s. m.*, apostrof, semnul scurtărei; —iren, *v. a.*, a apostrofa, a scurta.
- Apothete**, *s. f.*, apotecă, spițerie, farmacie.
- Apotheker**, *s. m.*, apotecar, spițer, —gehilfe, *s. m.*, —lehrling, *m.*, elev, student în farmacie; —funst, *s. f.*, farmacie; —rechnung, *s. f.*, cont de apotecar.
- Apothekose**, *s. f.*, apoteosă, îndeire.
- Apel**, *s. m.*, apel, chiâmare; —ation, *s. f.*, apelațiune; —ationâgericht, *s. f.*, tribunal de apelațiune, curte de casațiune; —iren, *v. a.*, a apela la un tribunal.
- Appendix**, *pl. —e, s. m.*, apendice.
- Apperception**, *s. f.*, apercepțiune.
- Appetit**, *m.*, apetit, poftă de mâncare; —lich, *adj.*, apetitos, gustuos.
- Applaniren**, *v. a.*, a aplana.
- Applaudiren**, *v. a.*, aplauda, a bate în palmi.
- Approbiren**, *v. a.*, a aproba.
- Aprifose**, *s. f.*, apricosă, caisă.
- April**, *s. m.*, Aprilie, Prier, —narr, *s. m.*, nebun de prima Aprilie; —wetter, *s. n.*, timp schimbăcios.
- Apriorisch**, *adj.*, a prioric.
- Apulien**, *s. n.* (geogr.), Apulia.
- Aquädukt**, *pl. —e, s. m.*, apăduct, canal de apă.
- Aquamarin**, *s. m.* (miner.), apamarină, peatră prețioasă verde.
- Aquarell**, *s. f.*, aparelă.
- Aquator**, *s. m.* (geogr.), ecuator.
- Aquileja**, *s. n.* (geogr.), Aculeia.
- Aquinottium**, *pl. —tien, s. n.*, ecuinoțiu.
- Ära**, *pl. Äeren, s. f.*, eră.
- Araber**, *s. m.*, arab; —in, *f.*, arabă.
- Arabeske**, *s. f.*, arabescă, ornament.
- Arabien**, *s. n.* (geogr.), Arabia.
- Arabisch**, *adj.*, arabic; —, *adv.*, arabesce.
- Arad**, *s. m.*, arac, beătură spirituoasă de urez.
- Aragouien**, *s. n.* (geogr.), Aragonia.
- Arbeit**, *s. f.*, lucru, muncă, ocupațiune, laboare; ostăneală, fatigă; an die — gehen, a se